

**HARMADIK
KÖNYV**

**A BELSŐ
VÍGASZTALÁSRÓL**

**III/1.
Krisztus belső szava
a hűséges lélekhez**

¹ „Hadd halljam, mint
mond bennem az én
Uram Istenem”
(*Zsolt 84,9*).

III/1.

²Boldog a lélek, aki
hallja a benne beszélő
Urat, és az ő szájából
fogadja a vigasztaló
igét.

III/1.

³Boldog a fül, mely az
isten sugallatot
befogadja és e világ
suttozására egyáltalán
nem figyel.

III/1.

⁴Valóban boldog a fül,
mely nem a kívül
hangzó, hanem belül
az igazságot tanító
hangot hallja.

III/1.

⁵Boldog a szem, mely
be van hunyva a külső
dolgokra, a belsőkre
azonban nyitva van.

III/1.

⁶Boldogok, akik a
belsőkre hatolnak és a
mennyei titkok
megértésére napi
gyakorlatok által egyre
jobban készülni
akarnak.

III/1.

⁷Boldogok, kik
igyekeznek Istennel
foglalkozni és minden
világi akadályt
leráznak magukról.

III/1.

⁸Minderre jól vigyázz,
lelkem, és zárd be
érzékeid ajtóit, hogy
hallhasd, mit beszél
benned a te Urad
Istened.

III/1.

⁹Ezeket mondja a te szerelmesed:
„Üdvösséged,
békességed és a te életed én vagyok”
(*Zsolt 34,3*).

*

III/1.

¹⁰Maradj nálam és
békességet találsz.

Hagyj el minden
mulandót és keresd az
örökkévalókat.

III/1.

¹¹Mi egyéb az ideigvaló, mint csábítás? Mit használ minden teremtmény, ha elhagy a Teremtő?

III/1.

¹²Mondj le tehát
mindenről, és légy
kedves Teremtőd előtt,
és légy hozzá hűséges,
hogy részesülhess az
igaz boldogságban.

III/2.

Arról, hogy az igazság belül, hallható szavak nélkül beszél

¹ „Beszélj Uram, mert
hallja a te szolgád.
Szolgád vagyok én, adj
nekem értelmet, hogy
tudjam a te
bizonyságaidat.”
(*Zsolt 118,125.*)

III/2.

²Hajlítsd szívemet
ajkad igéjére: hulljon
beszéded, mint a
harmat.

III/2.

³Izrael fiai egykor azt mondták Mózesnek:
„Te szólj hozzánk és meghallgatunk: ne szóljon hozzánk az Úr, nehogy meghaljunk”
(*Kiv 20,19*).

*

III/2.

⁴Nem így, Uram, nem így könyörgök én, hanem inkább Sámuel prófétával alázatosan és nagy buzgósággal kérlek: „Beszélj, Uram, mert hallja a te szolgád!”
(1Kir 3,10.)

III/2.

⁵Ne Mózes vagy a
próféták közül valaki
beszéljen hozzám,
hanem inkább te
beszélj, Uram Istenem,
minden próféta
sugalmazója és
megvilágosítója.

*

III/2.

Mert te magad
nélkülük is tökéletesen
megtaníthatsz engem
mindenre, amazok
pedig nálad nélkül
semmire sem mennek.

⁶Megszólaltathatnak
szavakat, de lelket nem
adhatnak.

*

III/2.

⁷Igen szépen szólnak,
de ha te hallgatsz, a
szívet nem gyújtják
lángra.

⁸A betűt átadják, de a
szavak értelmét te
tárod fel.

Misztériumokat
közölnek, de te tárod
fel a jelzett dolgok.

*

III/2.

⁹Törvényeket hirdetnek
ki, de te segítesz a
megtartásukban.

¹⁰Megmutatják az utat,
de te adsz erőt a rajta
járásra.

¹¹Ők csak kívül
munkálkodnak, de te a
szíveket tanítod és
világosítod meg.

*

III/2.

¹²Ők kívül öntöznek,
de te adod a
termékenységet.

¹³Ők szóval kiáltanak,
de te adod a hallottak
megértését.

*

III/2.

¹⁴Tehát ne Mózes
beszéljen hozzám,
hanem te, Uram
Istenem, örök Igaz-
ság, hogy meg ne
haljak és terméketlen
ne legyek, ha csak
kívülről intenek, és
belül lánggra nem
gyulladok.

III/2.

¹⁵Ne legyen ítéletemre
a hallott, de nem
teljesített, a megismert,
de meg nem szeretett,
az elhitt, de meg nem
tartott ige.

III/2.

¹⁶ „Beszélj tehát, Uram,
mert hallja a te
szolgád; „az örök élet
igéi nálad vannak”
(*Jn 6,69*).

III/2.

¹⁷Beszélg hozzám
lelkem vigasztalására
és egész életem
megjobbítására, neked
pedig örök
tiszteletedre,
dicséretedre és
dicsőségedre.

III/3.

**Arról, hogy Isten
igéjét alázatosan kell
hallgatni, s hogy ezt
sokan nem veszik
fontolóra**

III/3.

¹Halljad, fiam,
szavaimat, e
legédesebb szókat,
melyek e világ minden
filozófusának és
bölcsének tudományát
fölülműlják.

III/3.

² „Az én szavaim lélek és élet”, nem emberi módon kell érteni azokat
(Jn 6,64).

III/3.

³Nem szabad Isten
igéjét üres tetszelgésre
használni: hanem
csöndesen kell
hallgatni, és nagy
alázatossággal és nagy
vággyal kell fogadni.

III/3.

⁴És mondtam: „Boldog ember, akit te oktatsz, Uram, és törvényedre tanítasz, hogy enyhületet nyújts neki gonosz napjaiban, és árván ne maradjon a földön”
(*Zsolt 93,12*).

III/3.

⁵Én, mondja az Úr,
kezdettől fogva
tanítottam a prófétákat
és mind a mai napig
folyamatosan szólok
mindenkihez, de sokan
süketek az én
szavamra és
keményszívűek.

III/3.

⁶Sokan szívesebben
hallgatják e világot,
mint Istent;
könnyebben követik
testük kívánságát, mint
Isten akaratát.

III/3.

⁷A világ ideigtartó és
csekély dolgokat ígér,
és nagy mohón
szolgálnak neki; én
nagy és örökkévaló
dolgokat ígérek, és
fásult a halandók
szíve.

III/3.

⁸Ki szolgál és ki
engedelmeskedik
nekem oly
szorgalmasan, ahogyan
a világnak és urainak
szolgálnak?

III/3.

⁹ „Pirulj, Szidon,
mondja a tenger” (*Iz*
23,4). És ha az okát
kérded, halljad, miért:

¹⁰ Kis jövedelemért
hosszú utakat járnak
be; az örök életért
sokan alig emelik fel
egyszer lábukat a
földről.

III/3.

¹¹Hitvány nyereség
után járnak-kelnek,
egy fillérért néha rútul
veszekednek,
haszontalan dologért,
kis ígéretért nem
félnek éjjel-nappal
fáradni;

*

III/3.

¹²de jaj,

a változhatatlan jóért,
a megbecsülhetetlen
jutalomért, a
legnagyobb tiszteletért
és végtelen dicsőségért
még a legkisebb
fáradtságtól is félnek.

*

III/3.

¹³Szégyelld tehát
magad, rest és
elégedetlen szolga,
hogy amazok
készebbek a
pusztulásra, mint te az
életre. Azok jobban
örvendenek a
hiúságnak, mint te az
igazságnak.

*

III/3.

¹⁴Pedig ők nem egyszer csalatkoznak reménységükben; de az én ígéretem nem csal meg senkit, sem üresen nem bocsátja el a bennem bízókat.

III/3.

¹⁵Amit ígértem,
megadom; amit
mondtam, megtartom,
feltéve hogy valaki
mindvégig híven
megmarad az én
szeretetemben.

III/3.

¹⁶Én vagyok minden
jónak megjutalmazója,
minden áhítatos
léleknek kemény
megpróbálója.

III/3.

¹⁷Írd szívedbe az én szavaimat és forgasd szorgalmasan; mert nagyon szükségesek lesznek a kísértés idején.

III/3.

¹⁸ Amit nem értesz,
amikor olvasod,
megérted majd a
látogatás napján.

III/3.

¹⁹Kétféleképpen
szoktam
választottaimat
meglátogatni:
kísértéssel tudniillik és
vigasztalással.

III/3.

²⁰Minden nap két leckét olvasok föl nekik, az egyikben megfeddem hibáikat, a másikban az erényekben való gyarapodásra ösztönzöm őket.

III/3.

²¹Aki ismeri az én
igéimet és megveti,
van, aki megítélje őt
az utolsó napon.

Könyörgés az áhítatosság kegyelméért

Uram Istenem, te vagy minden javam. Ki vagyok én, hogy beszélni merjek hozzád? Szegény kis szolgád vagyok, megvetett féreg, sokkal szegényebb és alábbvaló, mint tudom és mondani merem. Mégis emlékezzél, Uram, hogy semmi vagyok, semmim sincs és semmire sem vagyok képes. Egyedül te vagy a jó, az igazságos és a szent; te mindenható vagy, mindent adsz, mindent betöltesz, csak a bűnöst hagyod üresen. Emlékezzél irgalmasságaidra és töltsd be szívemet

kegyelmeddel, hisz nem akarod, hogy hiába éljen a te teremtményed. Hogyan tudnám elviselni magamat e nyomorult életben, ha irgalmad és kegyelmed nem gyámolít? Ne fordítsd el tőlem arcodat; ne késleltess látogatásodat; ne vond meg vigasztalásodat, hogy az én lelkem ki ne száradjon, mint a föld víz híján. Uram, taníts engem akaratod teljesítésére, taníts engem színed előtt méltón és alázatosan járni. Mert te vagy az én bölcsességem, aki engem igazán ismersz; ismertél, mielőtt a világ lett s mielőtt én e világra születtem.

III/4.

**Arról, hogy Isten
előtt igazságban és
alázatosan kell járni**

¹Fiam! Igazságban járj
előttem, és szived
egyszerűségében
keress engem mindig.

III/4.

²Aki igazságban jár
színe előtt, védve
lesz sok gonosz
támadástól, és az
igazság megszabadítja
őt a csábítóktól és a
gonoszok
rágalmazásaitól.

III/4.

³Ha az igazság megszabadít, valóban szabad leszel és nem törődsz az emberek hiábavaló szavaival.

III/4.

⁴Igaz, Uram. Amint mondod, kérlek, úgy történjék velem.

⁵Igazságod tanítson, őrizzen és tartson meg üdvösséges végemig.

⁶Szabadítson meg engem minden gonosz érzéstől és rendetlen szeretettől, és így veled fogok járni nagy lelki szabadságban.

III/4.

⁷Én téged megtanítlak mindenre, mondja az Igazság, ami igaz és kedves előttem.

III/4.

⁸Nagy utálattal és keserűséggel gondolj bűneidre, és ne gondold soha, hogy jócselekedeteid miatt valami vagy.

III/4.

⁹Valóban bűnös vagy,
sok szenvedély terhel
és kerít hálójába.

III/4.

¹⁰Magadtól mindig a semmi felé tartasz, és hamar elesel, hamar vereséget szenvedsz, hamar fölháborodol és hamar szétszóródsz.

III/4.

¹¹Nincs benned semmi,
amivel dicsekedhetnél,
de sokminden van,
amiért magadat meg
kell aláznod, mert
sokkal gyarlóbb vagy,
mint fölfoghatnád.

III/4.

¹²Ne tarts tehát semmit
nagyinak, amit
művelsz.

III/4.

¹³Ne tarts semmit
nagyszerűnek, sem
értékesnek és csodá-
latosnak, semmit
becsülésre méltónak,
semmit fölségesnek,
semmit igazán dicsé-
retesnek és kívána-
tosnak, hanem csak
azt, ami örökkévaló.

III/4.

¹⁴Mindenek fölött az
örök Igazságban találd
kedvedet, és mindig
utáld a saját
hiábavalóságodat.

III/4.

¹⁵Semmitől ne félj,
semmit ne kárhoztass
és kerülj annyira, mint
a viciumaidat és a
bűneidet, melyeket
inkább kell fájlalnod,
mint akármely
jószágod kárát.

III/4.

¹⁶Némelyek nem
őszintén járnak előttem,
hanem bizonyos
kíváncsisággal meg
erőszakossággal akarják
tudni titkaimat és
megérteni Isten
mélységeit, magukkal
pedig és lelkük üdvével
nem törődnek.

*

III/4.

¹⁷Ezek kevélységük és kíváncsiságuk miatt gyakran nagy kísértésekbe és bűnökbe esnek, mert ellenállok nekik.

III/4.

¹⁸Félj Isten ítéleteitől,
rettegj a Mindenható
haragjától.

III/4.

¹⁹Ne nyomozd
vakmerően a
Magasságbeli műveit:
hanem saját
gonoszságaidat
vizsgáld, melyekkel
vétettél és annyi jót
mulasztottál.

III/4.

²⁰Némelyek áhítatukat
csak könyvekben,
mások képekben,
ismét mások külső
jelekben és
előképekben
hordozzák.

III/4.

²¹Némelyeknek sok
áhítat van a szájában,
de nagyon kevés a
szívükben.

III/4.

²²Vannak, akik megvilágosodott értelemmel és tisztult érzülettel mindig az örökkévalókra áhítoznak, a földi dolgokról nem szívesen hallanak, a természet szükségleteinek csak bánkódva szolgálnak; és ezek érzik, mit mond bennük az igazság lelke.

*

III/4.

²³Mert arra tanítja
őket, hogy e földi
dolgokat megvessék, a
mennyeieket
szeressék, tagadják
meg a világot, és éjjel
és nappal a
mennyország után
vágyódjanak.

III/5.

Az isteni szerelem csodálatos erejéről

¹Áldalak téged,
mennyei Atyám, az én
Uramnak, Jézus
Krisztusnak Atyja,
mert arra méltattál,
hogy megemlékeztél
rólam, szegényről.

III/5.

²Ó, irgalmasság Atyja
és minden vigasztalás
Istene, hála neked, aki
engem, minden
vigasztalásra méltatlan
szolgádat néha
vigasztalásoddal
felüdítesz.

III/5.

³Áldalak téged
szüntelenül és
dicsőítelek egyszülött
Fiaddal és a vigasztaló
Szentlélekkel örökkön-
örökké.

III/5.

⁴Ó, Uram Istenem,
szent szerelmesem,
amikor a szívembe
jössz, ujjong egész
bensőm.

III/5.

⁵ „Te vagy az én
dicsőségem és szívem
ujjongása. Te vagy az
én reményem és
menedékem
háborgatásom
napjaiban.” *(Zsolt 3,4.)*

III/5.

⁶Mivel még gyöngé
vagyok a szerelemben és
tökéletlen az erényben,
szükségem van
megerősítésedre és
vigasztalásodra.

⁷Ezért látogass meg
engem gyakrabban,
oktass szent
tanításoddal; szabadíts
meg a gonosz
szenvedélyektől;

*

III/5.

gyógyítsd meg
szívemet minden
rendetlen érzéstől,
hogy belsőleg meg-
gyógyulva és jól
megtisztulva alkalmas
legyek a szerelemre,
erős a szenvedésre,
állhatatos a
kitartásban.

III/5.

⁸Nagy dolog a szerelem, igen nagy jó, mely egyedül megkönnyít minden terhet és egyformán visel minden méltánytalanságot.

⁹Mert a terhet nehézség nélkül viseli és minden keserűséget édessé és jóízűvé tesz.

III/5.

¹⁰Jézus szerelme nagy tettekre ösztönöz, és az akaratot mindig tökéletesebb dolgok kívánására indítja.

III/5.

¹¹A szerelem fölfelé
igyekszik és nem tűri,
hogy alantas dolgok
lekötve tartásák.

III/5.

¹²A szerelem szabad akar lenni és minden világi érzéstől mentes, hogy belső látását semmi se akadályozza; földi előny le ne kösse, se kárvallás el ne csüggesse.

III/5.

¹³Nincs édesebb a szerelemnél; nincs nála erősebb, nincs nála magasabb és szélesebb; nincs nála kedvesebb, gyönyörűségesebb, tökéletesebb és jobb égen és földön.

III/5.

¹⁴Mert a szerelem
Istentől származik, és
nem is tud
megnyugodni, csak
minden teremtmény
fölött Istenben.

III/5.

¹⁵A szerelmes röpül,
fut és örvend; szabad
és semmi nem tartja
vissza.

III/5.

¹⁶A szerelmes odaadja
mindenét a mindenért,
és övé a minden
mindenben, mert a
mindenek fölötti
legnagyobb egyben
nyugszik meg,
amelyből minden jó
ered és szétárad.

III/5.

¹⁷ A szerelmes nem az
ajándékokat nézi,
hanem minden ajándék
fölött az ajándékozó
felé fordul.

III/5.

¹⁸A szerelem gyakran
szertelen és módfelett
lángol.

III/5.

¹⁹A szerelem nem érez
fáradtságot és nem
tartja számon, többet
akar, mint amire
képes, a lehetetlenség
nem gátolja, mert úgy
véli, mindenre van
ereje és mindenre
szabad.

III/5.

²⁰A szerelem mindenre
képes és sokat
megvalósít ott, ahol
szerelem nélkül az erő
kifogy és leroskad.

III/5.

²¹A szerelem éber és
álmában sem alszik;
elfáradva sem bágyad el,
szorongatások közt nem
szorong; félelmek nem
háborgatják, hanem mint
az eleven láng és az égő
fáklya fölfelé lobog és
mindenen áthatol.

III/5.

²²A szerelmes tudja,
mit hirdet oly
hangosan a szó:
szerelem.

III/5.

²³Hangos kiáltás Isten
fülében már maga a
lélek égő kívánsága,
mely mondja: Istenem,
szerelmem, te egészen
az enyém vagy, én
egészen a tiéd vagyok.

III/5.

²⁴Tágíts engem a szerelemben, hogy szívem belsejében tanuljam meg ízlelni, milyen édes a szerelemben elolvadni és úszni.

III/5.

²⁵A szerelem tartson meg engem, amikor a nagy lángolástól és csodálattól önmagam fölé emeltetem.

III/5.

²⁶A szerelem énekét
énekeljem, téged
kövesselek, szerelmem
a magasba; aléljon el a
dicséretedben
szerelmedtől ujjongó
lelkem.

III/5.

²⁷Magamnál jobban
szeresselek téged;
önmagamat és
mindazokat, akik téged
szeretnek, csak érted
szeressem, ahogy a
szerelem belőled
sugárzó törvénye
parancsolja.

III/5.

²⁸A szerelem gyors,
őszinte, jámbor, vidám
és kedves; erős,
türelmes, hűséges,
okos, hosszantűrő,
férfias; soha nem
keresi a magáét.

²⁹Ahol ugyanis valaki
magát keresi, ott a
szerelemből kiesik.

III/5.

³⁰A szerelem
körültekintő, alázatos
és egyenes; nem
puhány, nem
könnyelmű, nem figyel
hiúságokra; józan,
tiszt, állhatatos,
nyugodt és minden
érzékében mértéktartó.

III/5.

³¹A szerelem szófogadó és engedelmes előjárói iránt; a maga szemében csekély és megvetett; Isten iránt buzgó és hálás, Őbenne bízik és reménykedik akkor is, amikor Isten nem ízlik neki: mert nem lehet fájdalom nélkül élni a szerelemben.

III/5.

³²Aki nem kész
mindent elszenvedni és
szerelmese akaratának
oldalára állni, az nem
méltó arra, hogy
szerelmesnek
nevezzék.

III/5.

³³A szerelmesnek
minden kemény és
keserű dolgot szívesen
kell fogadnia
szerelmese kedvéért,
és az esetleges
ellentétek miatt nem
szabad elfordulnia
tőle.

III/6.

Az igazi szerelmes megpróbáltatásáról

¹Fiam, még nem vagy erős és okos szerelmes.

²Miért, Uram?

³Mert csekély ellenkezés miatt fölhagysz azzal, amibe belefogtál, és igen mohón vigasztalást keresel.

III/6.

⁴Az erős szerelmes
megáll a kísértésben és
nem hisz az ellenség
ravasz hitegetésének.

⁵Amint a kedvező
helyzetekben tetszem
neki, úgy a
kedvezőtlenekben sem
fordul el tőlem.

III/6.

⁶Az okos szerelmes
nem annyira
szerelmesének
ajándékát nézi, mint az
ajándékozó szerelmét.

III/6.

⁷ Az okos szerelmes inkább az érzületet nézi, mint az adomány értékét; és minden adományt kevesebbre becsül szerelmesénél.

III/6.

⁸A nemes szerelmes
nem az ajándékban
nyugszik meg, hanem
minden ajándék fölött
énbennem.

III/6.

⁹Nincs azért minden
veszve, ha néha
irántam és szentjeim
iránt nem úgy érzel,
ahogy szeretnél.

III/6.

¹⁰Az a jó, édes érzés,
melyet néha érzel, a
jelenlévő kegyelem
hatása és a mennyei
boldogság előíze. Erre
nem nagyon kell
támaszkodnod, mert
jön és megy.

III/6.

¹¹A lélekben fölmerülő rossz gerjedelmekkel küzdeni és az ördög sugallatait megvetni: kiváló erény és nagy érdem.

¹²Tehát ne zavarjanak meg az idegen fantáziaképek, bármit mutassanak is.

III/6.

¹³Erősen tartsd meg
elhatározásodat, és
Istenre irányuló
egyenes és jó
szándékodat.

III/6.

¹⁴Nem illúzió, hogy
néha hirtelen
elragadtatásba kerülsz,
és azonnal visszatérsz
szíved szokott
balgaságaira.

*

III/6.

¹⁵Ezeket ugyanis inkább elszenveded, mint cselekszed; és ameddig elutasítod és ellenállsz nekik, érdemedre és nem károdra szolgálnak.

III/6.

¹⁶Tudd meg, hogy az
ősellenség
mindenképpen meg
akarja akadályozni jó
szándékodat és ki akar
forgatni minden buzgó
gyakorlatból:

*

*

III/6.

tudniillik a szentek
tiszteletéből, a kín-
szenvedésemre való
jámbor emlékezés-ből,
a bűnök töredel-mes
meggondolá-sából,
saját szíved ör-zéséből,
az erények-ben való
növekedés erős
szándékából.

III/6.

¹⁷Sok gonosz
gondolatot sugall az
ördög, hogy undort és
félelmet keltsen
benned, és elvonjon az
imádságtól és a szent
olvasástól.

III/6.

¹⁸Nem tetszik az
ördögnek az alázatos
gyónás, és ha tehetné,
a szentáldozástól is
visszatartana.

III/6.

¹⁹Ne higgy az
ördögnek és ne is
törődj vele, habár
gyakran kiveti rád
álnoksága hálóját.

III/6.

²⁰Neki tudd be, amikor
benned gonosz és
tisztátalan gondolatok
támadnak, és mondd
neki:

²¹Pusztulj innen
tisztátalan lélek; pirulj
te nyomorult; nagyon
ocsmány vagy, amikor
ilyesmit súgsz a
fülembe.

*

*

III/6.

²²Takarodj előlem,
gonosz csábító, nem
lesz bennem részed;
hanem Jézus lesz
velem, mint erős
harcos, és te
megszégyenülsz.

*

*

III/6.

²³Készebb vagyok
meghalni és minden
kínt elszenvedni, mint
neked engedni.

²⁴Hallgass és némulj
el; ne halljalak téged
többé, bármennyit
háborgatsz is.

*

III/6.

²⁵ „Az Úr az én
világosságom és
üdvösségem; kitől
félnék?”

(Zsolt 26, 1.)

III/6.

²⁶ „Ha táborok állanak
is ellenem, nem fél az
én szívem. Az Úr az én
segítőm és
megváltóm” (*Zsolt*
26,3).

III/6.

²⁷Küzdj, mint jó vitéz; és ha néha gyarlóságból meg is botlasz, végy nagyobb erőt a korábbiaknál az én bőségesebb kegyelmemben bízva, és nagyon óvakodjál a hiú tetszelgéstől és a kevélységtől.

²⁸Emiatt sokan megtévednek és jutnak nem ritkán csaknem gyógyíthatatlan vakságba esnek.

III/6.

²⁹Tegyen óvatossá és
örökre alázatossá az
önmagukban oktalanul
bizakodó kevélyek
bukása.

III/7.

Arról, hogy a kegyelmet az alázatosság alá kell elrejteni

¹Fiam, hasznosabb neked és biztonságosabb az áhítat kegyelmét elrejtened, vele nem dicsekedni, róla nem sokat beszélni és sokra nem tartani, hanem inkább megvetni és félni, hogy az ajándék méltatlannak adatott.

*

III/7.

²Nem kell az ilyen
érzéshez makacsul
ragaszkodnod, mert
igen hamar az
ellenkezőjére
változhat.

III/7.

³A kegyelemben gondold meg, milyen szegény és nyomorult szoktál lenni a kegyelem nélkül.

III/7.

⁴Nem akkor haladsz inkább előre a lelki életben, amikor kapod a vigasztalás kegyelmét, hanem amikor alázatosan, magadat megtagadva, türelmesen viseled az elvesztését; úgy, hogy ez esetben az imádság gyakorlásában nem lanyhulsz, többi szokásos jócselekedeteidet el nem mulasztod,

*

*

III/7.

⁵hanem tehetséged és megértésed szerint szívesen megteszed mindazt, ami tőled telik, és elméd szárazsága vagy keserűsége miatt, melyet érzel, magadat semmiképpen el nem hanyagolod.

III/7.

⁶Sokan vannak, akik amikor nem kedvük szerint érzik magukat, mindjárt türelmetlenek lesznek vagy elcsüggednek.

III/7.

⁷Nincs mindig az ember hatalmában az útja; hanem Isten adja a vigasztalást, amikor akarja, amennyire akarja, és akinek akarja; és csak úgy adja, amint neki tetszik és nem többet.

III/7.

⁸Néhány óvatlan ember az áhítat kegyelme miatt tönkretette magát, mert többet akartak tenni, mint amennyit bírtak, és nem fontolták meg mértékük csekélységét, hanem inkább szívük indulatát követték, mint az ész ítéletét.

*

III/7.

⁹És mivel vakmerően
nagyobbra törtek, mint
ami Istennek tetszett, a
kegyelmet csakhamar
elvesztették.

III/7.

¹⁰Szegények lettek és nyomorultan magukra maradtak, akik az égbe rakták fészüket, hogy megalázva és elszegényedve tanulják meg: ne a maguk szárnyain repüljenek, hanem az én szárnyaim alatt reménykedjenek.

III/7.

¹¹ Akik még újoncok és tapasztalatlanok az Úr útján, könnyen csalódnak és csúffá lesznek, ha megfontolt emberek tanácsát nem követik.

III/7.

¹²Ha inkább a saját véleményüket akarják követni, mint hogy tapasztalt embernek higgyenek, rossz végük lesz, hacsak önfejűségükkel föl nem hagynak.

III/7.

¹³Akik magukat
bölcseknek tartják, ritkán
tűrik alázatosan, hogy
mások irányítsák őket.

III/7.

¹⁴Jobb a kevés tudás alázatossággal és kis intelligenciával, mint mint a tudományok tömérdek kincse hiú tetszelgéssel.

III/7.

¹⁵Jobb, ha keveset
tudsz, mint ha nagy
tudás miatt
kevélykedhetsz.

III/7.

¹⁶Nem elég megfontoltan cselekszik, aki egészen átengedi magát az örömnök és megfélekedzik előbbi szegénységéről és a tiszta istenfélelemről, amely fél, hogy a kapott kegyelmet elveszíti.

III/7.

¹⁷Az sem elég erényesen gondolkodik, aki a viszontagság és bármely nehézség idején kétségbe-esen viselkedik, és énfelőlem kevesebb bizalommal gondolkodik, és érez, mint illenék.

III/7.

¹⁸Aki béke idején
nagyon biztonságban
akar lenni, a hadakozás
idején gyakran nagyon
leverten és gyáván
viselkedik.

III/7.

¹⁹Ha mindig alázatos
és a magad szemében
csekély tudnál maradni
és lelkedet jól
mérsékelni és
kormányozni tudnád,
nem esnél oly hamar
veszedelembe és
bűnbe.

III/7.

²⁰Jó tanács az, hogy ha lelki buzgóságot érzel, arra gondolj, mi lesz, ha a világosság eltávozik.

²¹Mikor pedig ez megtörténik, jusson eszedbe, hogy a világosság újra visszatérhet, amelyet a te okulásodra és az én dicsőségemre egy időre megvontam.

*

III/7.

²²Az ilyen próbatét sokszor hasznosabb, mint ha mindig akaratod szerint jól menne a dolgod.

*

III/7.

²³Mert az érdemeket
nem aszerint kell
mérni, hogy kinek van
több látomása vagy
vigasztalása, vagy
hogy a Szentírásban
jártasabb, vagy hogy
magasabb rangban
van-e;

*

*

III/7.

²⁴hanem aszerint, hogy
vajon az igazi
alázatosságban jól
meggyökerezett-e és
isteni szeretettel teljes-
e; mindig tisztán és
igazán Isten dicsőségét
keresi-e,

*

*

III/7.

önmagát semmibe sem
véve igazán megveti-e,
jobban örül-e annak,
hogy megvetik és
megalázzák, mint hogy
magasztalják.

III/8.
Arról, hogy
önmagunkat kevésre
kell értékelnünk Isten
színe előtt

¹ „Szólok az én
Uramhoz, noha por és
hamu vagyok”
(Ter 18,27).

III/8.

²Ha ennél többre
becsülöm magamat,
íme, te ellenállsz
nekem; igaz
bizonyságot tesznek
gonoszságaim, és én
nem mondhatok ellent.

III/8.

³Ha őszinte vallomást
teszek és magamat
semminek sem tartom,
fölhagyok minden
dicsekvéssel és
magamat pornak
ismerem, amint az
vagyok,

*

*

III/8.

akkor kegyes lesz
hozzám a te
kegyelmed, és
szívemhez közelít a te
világosságod, és
minden, még a
legkisebb önbecsülés
is, semmiségem
mélységébe merül és
örökre elvész.

*

III/8.

⁴Ott mutatod meg
nekem önmagamat, mi
vagyok, mi voltam,
mivé lettem: hogy
semmi sem vagyok és
nem tudtam.

III/8.

⁵Ha magamra hagysz,
íme semmi vagyok és
csupa gyengeség.

III/8.

⁶Ha pedig hirtelen
reám tekintesz,
mindjárt erőre kapok
és betelek új örömmel.

III/8.

⁷És igen nagy csoda,
hogy oly hirtelen
fölkarolsz és
magadhoz ölelsz
engem, aki a magam
terhétől mindig
lesüllyedek.

*

III/8.

⁸Ezt a te engem
ingyenesen megelőző
és sok szükségemben
segítségemre siető,
nagy veszedelmektől
megóvó és számtalan
bajokból kimentő
szerelmed műveli.

*

III/8.

⁹Én ugyanis magamat
gonoszul szeretve
elveszejtetem magamat;
és egyedül téged keresve
és tisztán szeretve
magamat is, téged is
megtaláltalak és
szerelemből még
mélyebben
megsemmisítettem
magam.

III/8.

¹⁰Ó édességes, minden
érdemem fölött és
afölött cselekszel
velem, amit remélni
vagy kérni mernék.

III/8.

¹¹Áldott légy, Istenem,
mert noha én minden jóra
méltatlan vagyok, a te
nagylelkűséged és
végtelen jóvoltod soha
meg nem szűnik jót
cselekedni, még a
hálátlanokkal és tőled
messze elrugaszkodott
emberekkel is.

III/8.

¹²Téríts minket
magadhoz, hogy
hálásak és áhítatosak
legyünk, mert
üdvöségünk te vagy,
mi erőnk és
erősségünk.

III/9.

**Arról, hogy mindent
Istenre, mint végső
célra kell irányítani**

¹Fiam, én legyek a te
legfőbb és végső
célod, ha igazán
boldog akarsz lenni.

*

III/9.

²E szándéktól tisztul
érzületed, mely
önmagához és a
teremtményekhez
gyakran rendetlenül
hajlik.

³Mert ha valamiben
magadat keresed,
csakhamar elgyengülsz
és kiszáradsz magadban.

III/9.

⁴Tehát főképp reám
vonatkoztass mindent,
mert Én vagyok, aki
mindent adtam.

III/9.

⁵Úgy tekints mindent,
mint ami a legfőbb
Jóból ered, azért
mindent énhozzám,
mint eredetéhez vezess
vissza.

III/9.

⁶A kicsi és a nagy, a szegény és a gazdag mint élő forrásból belőlem meríti az élő vizet; és akik nekem önként és szabadon szolgálnak, kegyelmet kegyelemre kapnak.

III/9.

⁷Aki pedig rajtam kívül akar dicsekedni, vagy saját magának tulajdonított jóban akar gyönyörködni, nem lesz állandó igazi örömben, sem a szíve ki nem fog tágulni, hanem sok bajjal és akadállyal fog küzdeni.

III/9.

⁸Tehát semmi jót ne tulajdoníts magadnak, más embernek se tulajdonítsd az erényt, hanem az egészszet add Istennek, aki nélkül semmije sincs az embernek.

III/9.

⁹Én adtam mindent,
mindent én akarok
visszakapni, és nagy
szigorúsággal
megkövetelem a hálát.
¹⁰Ez az igazság,
melytől megfutamodik
a hiú dicsőség.

III/9.

¹¹Ha belép a mennyei kegyelem és az igazi szeretet, nem lesz irigység, sem szűkkeblűség, sem az önszeretet nem kap helyet.

¹²Mert mindezt legyőzi az isteni szeretet és kiterjeszti a lélek erőit.

III/9.

¹³Ha helyesen gondolkodsz, egyedül bennem örvendj, csak bennem remélj, mert senki sem jó, csak egyedül az Isten, akit mindenek fölött dicsérni és mindenben áldani kell.

III/10.

Arról, hogy a világot megvetve édes Istennek szolgálni

¹Most ismét szólok,
Uram és nem
hallgatok, szólok az én
Istenem, Uram és
Királyom fülébe, ki a
mennyeekben van.

III/10.

² „Ó, mily nagy a te
édességed sokasága,
Uram, melyet
elrejtettél a téged
félőknek”
(*Zsolt 30,20*).

III/10.

³De mi vagy azoknak,
a téged szeretőknek,
akik teljes szívből
szolgálnak neked?

III/10.

⁴Valóban,
kimondhatatlan a te
szemlélésed édessége,
melyet azokkal
közölsz, akik szeretnek
téged.

III/10.

⁵Leginkább abban
mutattad meg
szereteted édességét,
hogy amikor nem
léteztem,
megteremtettél; amikor
tőled távol
tévelyegtem,
visszavezettél, hogy
neked szolgáljak, és
megparancsoltad, hogy
szeresselek.

III/10.

⁶Ó, örök szerelem
forrása! Mit mondjak
rólad?

III/10.

⁷Hogy feledkezhetném
meg rólad, aki arra
méltattál, hogy
megemlékeztél rólam,
akkor is, amikor
elsorvadtam és
elvesztem?

III/10.

⁸Minden reményt
meghaladóan
irgalmasságot
cselekedtél a te
szolgáddal, és minden
érdem fölött
kegyelemmel és
barátsággal
ajándékoztál meg.

III/10.

⁹Mivel

viszonozhatnám ezt a kegyelmet? Mert nem mindenkinek adatott meg, hogy mindent elhagyva lemondjon a világról és a monasztikus életet vállalja.

III/10.

¹⁰Nagy dolog-e, hogy
neked szolgálok,
akinek minden
teremtmény köteles
szolgálni?

III/10.

¹¹Nem azt kell nagyra tartanom, hogy neked szolgállok; hanem azt tekintem nagynak és csodálatosnak, hogy ilyen szegény és méltatlan teremtményt arra méltattál, hogy szolgálóddá fogadtad és kedves szolgálid közé soroltad.

III/10.

¹²Íme, minden a tiéd:
amim csak van és
amivel neked
szolgállok.

¹³Mégis fordítva van:
inkább te szolgálsz
nekem, mint én neked.

III/10.

¹⁴Íme, az ég és a föld,
amelyeket az ember
szolgálatára
teremtettél, készen
állnak és naponként
teljesítik, amit
parancsoltál.

¹⁵És ez még kevés,
mert az angyalokat is
az ember szolgálatára
rendelted.

*

III/10.

¹⁶De mindezt
meghaladja, hogy te
magad is arra méltattad
az embert, hogy neki
szolgáltál, és
megígérted, hogy
önmagadat adod
jutalmul neki.

III/10.

¹⁷Mit adjak, Uram,
neked ennyi ezernyi
jóért?

III/10.

¹⁸Ó, bárcsak neked
szolgálhatnék
életemnek minden
napján!

III/10.

¹⁹Ó, bárcsak egy napig
is méltón
szolgálhatnék neked!

III/10.

²⁰Valóban, te minden szolgálatra, minden tiszteletre és örök dicsőítésre méltó vagy.

III/10.

²¹Valóban Uram vagy,
én pedig a te szegény
szolgád, aki köteles
vagyok minden
tehetségemmel neked
szolgálni és dicséretedbe
soha nem szabad
belefáradnom.

²²Ezt akarom, ezt
kívánom; és ha valami
hiányoznék, méltass
arra, hogy pótolod.

III/10.

²³Nagy megtiszteltetés
és nagy dicsőség
neked szolgálni, és
teérted mindent
megvetni.

III/10.

²⁴Mert nagy kegyelemben részesednek, akik önként alárendelik magukat a te szolgálatodra.

III/10.

²⁵A Szentlélek
legédesebb
vigasztalását találják
meg azok, akik a te
szerelmedért minden
testi gyönyörűséget
megvetettek.

III/10.

²⁶Nagy lelki
szabadságot nyernek,
akik a te nevedért a
keskeny úton járnak és
minden világi gondot
megvetettek.

III/10.

²⁷Ó, Isten kedves és
örvendetes szolgálata,
amely az embert
igazán szabaddá és
szentté teszi!

III/10.

²⁸Ó, szent szerzetesi
szolgálat, mely az
angyalokhoz
hasonlóvá, Isten előtt
kedvessé, az ördögnek
rettenetessé és minden
hívőnek ajánlatossá
teszi az embert!

III/10.

²⁹Ó, drága és mindig
kívánatos szolgálat,
amely kiérdemli a
legfőbb jót és elnyeri a
vég nélkül megmaradó
örömet.

III/11.

**Arról, hogy a szív
kívánságait meg kell
vizsgálni és
mérsékelni kell**

¹Fiam, sokat kell még tanulnod, amit eddig nem jól tanultál meg.

²Mik ezek, Uram?

*

*

III/11.

³Az, hogy
kívánságodat teljesen
az én tetszésemhez
igazítsd; ne önmagadat
szerezsd, hanem az én
akaratomat akard
nagyon teljesíteni.

III/11.

⁴Kívánságaid gyakran
lánggra gyújtanak és
erősen sürgetnek, de
fontold meg, vajon az
én dicsőségem vagy
inkább a magad haszna
indít-e.

III/11.

⁵Ha én vagyok az oka,
akármit rendelek is,
belenyugszol; ha pedig
valamiben titkon
magadat keresed, íme
ez az, ami téged
föltartóztat és terhel.

III/11.

⁶Óvakodj tehát, hogy
eltökélt szándékodhoz
túlságosan ne
ragaszkodjál, míg velem
nem tanácskozol; nehogy
később megbánd és
elutasítsd azt, ami előbb
tetszett és amiért, mint
valami jobb ügyért,
buzgólkodtál.

III/11.

⁷Mert nem minden kívánságot kell mindjárt követni, amely jónak látszik; sem minden ellenkező érzés elől nem kell mindjárt elfutni.

III/11.

⁸Hasznos néha a jó
vágyakat és kívánsá-gokat
is megfékezni, hogy a
kapkodás el ne
szórakoztasson,
rendetlenséggeddel
másokat meg ne
botránkoztass, vagy
mások ellenkezése miatt
hirtelen meg ne zavarodjál
és el ne essél.

III/11.

⁹Néha pedig erőszakkal és férfiasan szembe kell szállni az érzéki vággyal, és észre sem szabad venni, mit akar vagy mit nem akar a test; hanem arra kell törekedni, hogy akarata ellenére is a léleknek szolgáljon.

*

III/11.

¹⁰És addig kell fenyíteni
és szolgálatra
kényszeríteni, míg
mindenre kész nem lesz,
megtanul kevéssel
megelégedni, az egyszerű
dolgokban gyönyörködik
és semmi kellemetlenség
miatt nem zúgolódik.

III/12.

A türelem oktatásáról és a bűnös vágyak elleni harcról

¹Uram Istenem, amint látom, nagyon szükségem van a türelemre, mert e világon sokféle ellenkezés támad.

III/12.

²Bármennyire
elrendezek mindent,
hogy békességem
legyen, életem nem
lehet küzdelem és
fájdalom nélkül.

*

III/12.

³Így van, fiam. De azt akarom, hogy ne olyan békességet keress, amely kísértésektől mentes és semmiféle ellenkezést nem érez,

*

*

III/12.

⁴hanem gondolj arra,
 hogy akkor is
megtalálhatod a békét,
 amikor különféle
 szorongatások
 kínoznak, és sok
akadály tesz próbára.

III/12.

⁵Ha azt mondod, hogy
nem bírsz sokat túrni,
hogyan viseled majd a
tisztító tűz lángját?

III/12.

⁶Két rossz közül
mindig a kisebbet kell
választani.

III/12.

⁷Hogy tehát a jövődő
örök kínokat
elkerülhesd,
igyekezzél a jelenvaló
bajokat Isten kedvéért
nyugodtan túrni.

*

III/12.

⁸Vagy azt gondolod,
hogy e világ fiai
semmit vagy csak
keveset szenvednek?

⁹Ilyent sehol sem
találsz, még ha a
legkényesebbeket
keresed is föl.

*

III/12.

¹⁰De sok

gyönyörűségük van,
mondod, kiváló az
életük és a saját
akaratukat követik,
ezért alig érzik
háborgatásaik súlyát.

*

III/12.

¹¹ Ám legyen, megvan
mindenük, amit csak
akarnak. De mit
gondolsz, meddig tart
ez így?

*

III/12.

¹²Íme, akik e világon
bővelkednek,
elenyésznek, mint a
füst, és nem marad
emlékezete az elmúlt
örömöknek.

*

III/12.

¹³De még életükben
sem keserűség, unalom
és félelem nélkül
nyugszanak meg
azokban.

¹⁴Mert ugyanabból a
dologból, amelyben
gyönyörködnek,
gyakran a fájdalom
büntetését kapják.

*

III/12.

¹⁵Igazságosan történik velük, hogy mivel rendetlenül keresik és hajhásszák a gyönyörűségeket, nem szégyen és keserűség nélkül merítik ki azokat.

III/12.

¹⁶Ó, mily rövidek, mily
hamisak, mily
rendetlenek, mily rútak
e világ gyönyörűségei!

*

III/12.

¹⁷Azonban
részezségük és
vakságuk miatt ezt
nem értik, hanem mint
oktalan állatok, e világ
kis gyönyörűségéért a
lelki halálba rohannak.

*

III/12.

¹⁸Tehát fiam, „te ne járj kívánságaid után, és fordulj el a magad akaratától” (*Sir 18,30*).

„Gyönyörködjél az Úrban és ő beteljesíti szíved kívánságait”
(*Zsolt 36,4*).

III/12.

¹⁹Ha igazán örülni akarsz és bőségesebb vigasztalást vársz tőlem: íme, minden világi dolog megvetésében és minden alantas gyönyör eltávolításában lesz a te áldásod, és bőséges lesz a vigasztalásod.

III/12.

²⁰És minél inkább
visszavonulsz a
teremtmények minden
vigasztalásától, annál
édesebb és erősebb
vigasztalásokat találsz
bennem.

*

III/12.

²¹De eleinte némi szomorúsággal és fáradságos küzdelem árán éred el ezeket.

III/12.

²²Akadályt jelent a megrögzött szokás, de azt jobb szokással kell legyőzni.

III/12.

²³Zúgolódik a test, de
megzabolázza a lélek
buzgósága.

III/12.

²⁴Ingerel és zaklat az
őskígyó, de az imádság
megfutamítja; emellett
a hasznos foglalkozás
is nagyon útját állja.

III/13.

Az alárendelt ember Jézus Krisztus példája szerinti engedel- mességéről

¹Fiam, aki az engedel-
messég alól ki akarja
vonni magát, a kegye-
lemből vonja ki magát
ő maga; és aki saját
érdekeit keresi, elveszti
a közös javakat.

III/13.

²Aki nem szívesen és önként veti alá magát előljárójának, annak adja jelét, hogy a saját teste még nem engedelmeskedik neki tökéletesen, hanem gyakran ellenkezik és zúgolódik.

III/13.

³Tanulj meg tehát
előljáródnak gyorsan
szótfogadni, ha
testedet iga alá akarod
hajtani.

III/13.

⁴Hamarább győzöd le
a külső ellenséget, ha a
belső ember nincs
feldúlva.

III/13.

⁵Nincs a léleknek
gonoszabb és
ártalmasabb ellensége,
mint saját magad, ha
nem vagy összhangban
a lelkeddel.

III/13.

⁶Igazán magadra kell
öltened az
önmegvetést, ha
győzni akarsz a testtel
és a vérrel szemben.

III/13.

⁷Mivel még nagyon
rendetlenül szereted
magadat, azért rettegsz
attól, hogy más
akaratára bíz
magadat.

III/13.

⁸Mi nagy van abban,
ha te, aki por vagy és
semmi, Istenért
embernek aláveted
magadat, amikor én, a
mindenható és
magasságbeli, aki
mindeneket semmiből
teremtettem, teérted
alázatosan alávetettem
magamat?

*

III/13.

⁹Én mindenek között a legalázatosabb és utolsó lettem, hogy alázatossággommal legyőzd kevélységedet.

III/13.

¹⁰Tanulj szótfogadni és
mindenki előtt
meghajolni, te por;
tanulj megalázkodni,
te föld és agyag.

III/13.

¹¹Tanuld meg megtörni
saját akaratodat és
teljes engedelmességre
adni magadat.

III/13.

¹²Gyulladj haragra magad ellen és ne tűrj magadban fölfuvalkodást, hanem olyan engedelmesnek és csekélynek mutatkozzál, hogy mindenki rajtad járhasson és mint az utca sarát tapodhasson.

III/13.

¹³Miért panaszkodol,
hitvány ember; mit
tudsz szólni te pizkos
bűnös azok ellen, akik
szidnak, amikor Istent
annyiszor
megbántottad és a
poklot sokszorosán
megérdemelted?

*

III/13.

¹⁵De könnyörült rajtad
az én szemem, mert
drága volt a lelked a
szememben, hogy
megismerd szerelme-
met és mindig hálás
légy jótéteményeimért,
és hogy igaz engedel-
mességre és alázatos-
ságra szánd el magad
és békével tűrd, ha
megvetnek.

III/14.

**Arról, hogy meg kell
fontolnunk Isten
titokzatos ítéleteit,
nehogy elkapassuk
magunkat a jóban**

¹Megszólaltatod
fölöttem ítéleteidet,
Uram, félelemtől és
rettegéstől verődnek
össze csontjaim és
nagy rémület fogja el a
lelkemet.

III/14.

²Megdöbbenve állok
és meggondolom,
hogy az egek nem
tiszták a te színed előtt.

III/14.

³Ha az angyalokban
vétket találtál és nem
kegyelmeztél nekik,
mi lesz belőlem?

III/14.

⁴Csillagok zuhantak le
az égből, és én a por,
mit remélek?

III/14.

⁵Akiknek cselekedetei
dicséretesnek
látszottak, a mélységbe
zuhantak; és láttam,
hogy akik az angyalok
kenyerével
táplálkoztak, a disznók
eledelében
gyönyörködnek.

III/14.

⁶Nincs tehát szentség,
Uram, ha te elvonod a
kezedet.

III/14.

⁷Semmit sem ér a
bölcesség, ha te már
nem vezérelsz.

III/14.

⁸Semmit sem segít az erősség, ha te már nem őrzöl.

III/14.

⁹Semmiféle tisztaság
nem biztos, ha te már
nem oltalmazod.

III/14.

¹⁰Semmit nem ér
örködésünk, ha már
nincs jelen a te szent
virrasztásod.

III/14.

¹¹Ha te elhagysz,
elmerülünk és
elveszünk; ha
meglátogatsz, talpra
állunk és élünk.

III/14.

¹²Állhatatlanok
vagyunk, de te
megszilárdítasz;
kihűlünk, de te lángra
gyullasztasz.

III/14.

¹³Ó, mennyi alázattal
és megvetéssel kell
önmagamról
gondolkodnom,
semmire se
becsülnöm, ha valami
jó mutatkozik bennem.

III/14.

¹⁴Ó, mily mélyen meg
kell alázkodnom
megfoghatatlan
ítéleteid előtt,
melyekben azt találom,
hogy semmi egyéb
nem vagyok, mint
semmi és semmi.

III/14.

¹⁵Ó, mérhetetlen
hatalom; ó,
áthajózhatatlan tenger,
ahol nem találok
egyebet magamból,
mint a teljes semmit.

III/14.

¹⁶Hol van tehát a rejtett
dicsekvés, hol az
erénybe vetett
bizalom?

¹⁷Szétoszlott minden
hiú dicsekvés fölöttem
tartott ítéleteid
mélységében.

III/14.

¹⁸Mi a te színed előtt
minden test?

¹⁹„Vajon
dicsekedhetik-e az
agyag a fazekásával
szemben?” (Iz 49,9.)

²⁰Hogyan tudna
fölemelekedni üres
szavakkal az, akinek
szíve igazán alá van
vetve Istennek?

III/14.

²¹ Az egész világ nem
teheti kevélyé azt, akit
az igazság
meghódított; összes
dicsérői szája sem
indítja meg azt, aki
minden reményét
Istenbe helyezte.

*

III/14.

²²Mert azok is, akik
beszélnek, íme, mind
semmik, elenyésznek a
szavak zengésével
együtt; „az Úr
igazsága pedig
megmarad örökre”
(*Zsolt 116,2*).

III/15.

**Arról, hogy hogyan
kell viselkedni és véle-
kedni a megkívánt
dolgokkal
kapsolatban**

¹Fiam, így szólj
minden ügyedben:
Uram, ha neked
tetszik, így legyen!

III/15.

²Uram, ha
dicsőségedre szolgál,
történjék meg a te
nevedben.

III/15.

³Uram, ha látod, hogy
ez javamra szolgál, és
úgy találod, hogy
hasznomra van, add,
hogy dicsőségedre
fordítsam.

⁴De ha tudod, hogy
káromra lesz és nem
szolgálja lelkem
üdvösségét, vedd el
tőlem ezt a kívánságot.

III/15.

⁵Mert nem minden
kívánság a
Szentlélektől való,
még ha az ember jónak
és helyesnek látja is.

III/15.

⁶Nehéz helyesen megítélni, vajon jó vagy idegen lélek indít-e, a saját lelked mozgat-e ennek vagy annak a megkívánására.

III/15.

⁷A végén sokan
rászedettek, akiket
eleinte látszólag jó
lélek vezetett.

III/15.

⁸Azért mindig
istenfélelemmel és
alázatos szívvel kell
kívánni és kérni, bármi
kivánság eszedbe jut;

*

III/15.

⁹különösen teljes
önmegadással bízd
rám az egészséget és
mondd: Uram, te
tudod, hogyan lesz
jobb, legyen ez vagy
az, ahogy akarod.

III/15.

¹⁰Add, amit akarsz,
annyit adj, amennyit
akarsz és akkor add,
amikor akarod.

III/15.

¹¹Tégy velem, amint tudod és amint neked jobban tetszik, és nagyobb dicsőségedre válik.

III/15.

¹²Helyezz oda, ahová akarsz, és mindenben bánj velem szabadon tetszésed szerint.

III/15.

¹³A kezekben vagyok;
pörgess és forgass
vissza körbe-körbe.

III/15.

¹⁴Íme, a szolgád
vagyok, kész
mindenre, mert nem
magamnak akarok
élni, hanem neked;
bárcsak méltón és
tökéletesen meg
tudnám tenni.

III/15.

¹⁵Imádság Isten akaratainak teljesítéséért.

Add nekem, jóságos Jézus, kegyelmedet, hogy velem legyen, velem munkálkodjék és mindvégig velem maradjon. Add, hogy mindig azt kívánjam és akarjam, ami neked kedvesebb és drágább. A te akaratod

legyen az én akaratom, és az én akaratom mindenkör a te akarodat kövesse és tökéletesen egyezzek meg vele. Csak azt akarjam és azt ne akarjam, amit te; ne is legyek képes más akarni vagy nem akarni, csak amit te akarsz vagy nem akarsz. Add, hogy mindennek meghaljak, ami a világon van, és a te kedvedért szeressem, ha az emberek megvetnek és nem tudnak rólam ebben

a világban. Add, hogy mindenekfölött téged kívánjalak, benned nyugodjam és szívem benned találja békéjét. Te vagy a szívnek igaz békessége, Te vagy egyedüli nyugalma; kívüled minden csak teher és nyugtalan-ság. Ebben a békességben örökre, azaz Tebenned, egyetlen, örökkévaló, leg-főbb jóban aludak el és nyugodjak el. Amen.

**III/16.
Arról, hogy igazi
vigasztalást csak
Istenben kell keresni**

¹Amit csak kívánhatok
vagy elgondolhatok
vigasztalásomra, nem
itt várom, hanem a
jövendőben.

III/16.

²Ha a világ minden
öröme enyém volna és
minden gyönyörűségét
egymagam
élvezhetném is,
bizonyos, hogy nem
sokáig tarthatna.

*

III/16.

³Azért, lelkem, teljes
vigasztalást és
tökéletes enyhületet
csak Istenben
találhatsz, aki a
szegények vigasztalója
és az alázatosak
befogadója.

III/16.

⁴Várj egy keveset,
lelkem; várd be Isten
ígéreteit, és a
mennyországbán
bőségesen tied lesz
minden jó.

III/16.

⁵Ha nagyon
rendetlenül óhajtod a
jelenvalókat,
elveszíted az
örökkévaló és mennyei
javakat.

III/16.

⁶Az ideigvaló javakat
használd, az
örökkévalókra
vágyakozzál.

III/16.

⁷Semmi ideigvaló jó ki
nem elégítheti
szívedet; mert nem
ezek élvezésére lettél
teremtve.

III/16.

⁸Ha minden teremtet
jó a tied volna is, nem
lehetnél örömteli és
boldog; hanem
Istenben van teljes
örömöd és
boldogságod, aki
mindent teremtet;

*

III/16.

⁹nem olyan, amit a világ balga fiai boldogságnak látnak és dicsérnek, hanem amit Krisztus erkölcsös hívei várnak, és a lelki emberek és a tisztaszívűek, akik az odafönt valókat keresik, olykor élveznek.

III/16.

¹⁰Üres és rövid minden
emberi vigasztalás.

III/16.

¹¹Boldog és igazi az a vigasztalás, amelyet bensőnkben az Igazságtól nyerünk.

III/16.

¹²Az áhítatos ember
mindenütt magával
hordozza vigasztalóját,
Jézust, és így szól
hozzá: Légy velem,
Uram Jézusom, mindig
és mindenütt.

III/16.

¹³Az legyen
vigasztalásom, hogy
szívesen nélkülözök
minden emberi
vigasztalást.

III/16.

¹⁴És ha vigasztalásod
távol van tőlem, a te
akaratom és igazságos
próbatételem legyen
legnagyobb
vigasztalásom.

III/16.

¹⁵Mert nem örökké
haragszol és nem
fenyegetőzöl örökké
(*Zsolt 102,9*).

III/17.

Arról, hogy minden gondunkat Istenre kell bízunk

¹Fiam, engedd, hadd
cselekedjem veled,
amit én akarok; én
tudom, mi hasznos
neked.

III/17.

²Te emberként
gondolkodol; sok
dologban úgy ítélsz,
ahogy természetes
érzésed sugallja.

*

III/17.

³Uram, igaz, amit
mondasz. Nagyobb a
te gondviselésed
fölöttem, mint minden
törődés, amelyet
magamra fordíthatok.

III/17.

⁴Nagyon a véletlenre
bízza magát, aki nem
rád hagyja minden
gondját.

III/17.

⁵Uram, csak az én
akaratom igaz és
állhatatos maradjon
tebenned; tégy velem,
amint neked tetszik.

⁶Mert csak jó lehet,
amit velem cselekszel.

III/17.

⁷Ha azt akarod, hogy
sötétségben legyek,
áldott légy; ha azt
akarod, hogy
világosságban járjak,
ismét csak áldott légy.

III/17.

⁸Ha kegyelmesen
megvigasztalsz, áldott
légy; ha azt akarod,
hogy baj érjen,
ugyanúgy egyfomán
áldott légy.

III/17.

⁹Fiam, ilyen lelki állapotban kell lenned, ha velem akarsz járni:
¹⁰Éppúgy készen kell lenned a szenvedésre, mint az öröme.

*

III/17.

¹¹Éppúgy jó kedvvel
kell vened a
szűkölködést és
szegénységet, mint a
bővelkedést és
gazdagságot.

III/17.

¹²Uram, jó kedvvel
szenvedem érted, amit
rám bocsátasz.

III/17.

¹³Egyformán fogadom
a te kezedből a jót és
rosszat, az édeset és
keserűt, az örömet és
szomorúságot; és
mindenért, ami rajtam
történik, hálát adok
neked.

III/17.

¹⁴Oltalmaz engem,
Uram, minden bűntől,
és nem félek sem
haláltól, sem pokoltól.

III/17.

¹⁵Csak örökre el ne
taszíts magadtól és ki
ne törölj az élet
könyvéből; akkor nem
árt nekem semmi,
akármilyen baj érjen is
engem.

III/18.
Arról, hogy az élet
bajait Krisztus
példájára nyugodtan
kell viselni

III/18.

¹Fiam, én a te
üdvösségedért
leszálltam a mennyből,
magamra vettem
nyomorúságaidat, nem
szükségből, hanem
szeretetből, hogy te a
tűrnivalókat és a
mulandó bajokat ne
méltatlankodva viseld.

*

III/18.

²Mert születésem
órájától
kereszthalálomig
szünet nélkül tűrtem a
fájdalmakat.

*

III/18.

³A mulandó javakban
nagy hiányt
szenvedtem; gyakran
panaszkodtak ellenem;
pirulást és alázatot
szelídséggel tűrtem;
jótéteményeimért
hálátlanságot,
csodáimért káromlást,
tanításaimért
szemrehányást kaptam.

III/18.

⁴Uram, mivel te
életeredben türelmes
voltál, és főként ezáltal
teljesítetted Atyád
akarátát, méltó, hogy
én nyomorult bűnös a
te akaratod szerint
türelmesen szenvedjek
és ameddig akarod,
üdvösségemért e
mulandó élet terhét
viseljem.

III/18.

⁵Mert terhesnek tapasztaljuk ugyan a mostani életet; mégis, kegyelmed által már igen érdemszerzővé, példád és szentjeid nyomdokai által a gyöngéknek is tűrhetőbbé és világosabbá vált.

*

III/18.

⁶Sőt sokkal
vigasztalóbb most,
mint az
Ószövetségben,
amikor a mennyország
kapuja zárva volt és
útja is
homályosabbnak
látszott, amikor oly
kevesen törődtek a
menny keresésével.

*

III/18.

⁷De még az akkori
igazak és választottak
sem juthattak
szenvédésed és
engesztelő szent
halálod előtt a
mennyországba.

III/18.

⁸Ó, mily nagy
hálaadással tartozom
neked, hogy nekem és
minden hívednek a te
örökkévaló országodba
vezető igaz és jó
ösvényt irgalmasan
megmutattad.

*

III/18.

⁹Mert a te életed a mi
utunk és a szent
béketűrés által jutunk
tehozzád, aki a mi
koronánk vagy.

III/18.

¹⁰Ha te előttünk nem jársz és nem tanítasz, ki igyekeznék téged követni?

III/18.

¹¹Jaj, mennyien
maradnának el messze
hátra, ha dicső
példádat nem látnák!

III/18.

¹²Hiszen még így is
hanyagok vagyunk,
habár annyi csodádat
és tanításodat
hallottuk; mi lenne, ha
ily nagy világosságunk
nem volna a te
követésedre?

III/19.
A bántalmak
elszenvedéséről és
arról, hogy ki az
igazán türelmes

III/19.

¹Miket beszélsz, fiam?
Meggondolva az én
szenvedésemet és
szentjeim
szenvedéseit, hagyd
abba a panaszkodást.

III/19.

² „Még nem álltál ellen
vérig” (*Zsid 12,4*).

III/19.

³Kevés amit te szenvedsz, azokhoz képest, akik annyit tűrtek, oly kemény kísértésekben voltak, oly nagy gyötrelmeket álltak ki, oly sokféle próbákon és keserűségeken mentek keresztül.

III/19.

⁴Jussanak eszedbe
mások súlyosabb
szenvetései,
hogy könnyebben
viseld csekélyebb
bajaidat.

*

III/19.

⁵Ha pedig ezeket nem tartod csekélységnek, lássad, nem türelmetlenséged-e az oka?

*

III/19.

⁶De akár kicsinyek,
akár nagyok,
igyekezzél mindent
türelemmel viselni.

III/19.

⁷Minél készebb vagy a
türelemre, annál
okosabban cselekszel,
és annál több lesz az
érdemed; túrni is
könnyebben fogsz, ha
gondolkodás és
gyakorlat által
serényen készülsz rá.

III/19.

⁸Ne mondd: „Ettől az embertől ezt nem bírom eltűrni, nem is kell efféléket elviselnem, mert nagy kárt okozott, olyanokat fog rám, amikre sohasem gondoltam; de mástól szívesen szenvedek, és amint majd jónak látom, eltűröm.”

*

III/19.

⁹Balgatag az efféle gondolkodás, mert nem veszi tekintetbe a türelem erényét, sem azt, kitől várja koronáját, hanem inkább a személyeket és a rajta esett bántalmakat nézi.

III/19.

¹⁰Nem igazán
türelmes, aki csak
annyit akar eltűrni,
amennyit maga jónak
lát, és csak attól, akitől
neki tetszik.

III/19.

¹¹ Az igazán türelmes
nem azt nézi, aki
bántja, előljárója-e
vagy magához
hasonló, vagy
alábbvaló, erkölcsös és
szent ember-e vagy
gonosz és méltatlan.

*

III/19.

¹²Hanem válogatás
nélkül bárkitől,
bármekkora és
bármikor esik valami
baja, azt mind
hálaadással fogadja
Isten kezéből és nagy
nyereségnek tartja.

III/19.

¹³Mert Isten előtt
bármily kicsiség is, ha
Istenért szenvedjük,
nem marad jutalom
nélkül.

III/19.

¹⁴Légy készen tehát a
harcra, ha győzni
akarsz.

III/19.

¹⁵Harc nélkül nem
juthatsz a türelem
koszorújához.

III/19.

¹⁶Ha nem akarsz túrni,
a koszorút utasítod
vissza.

¹⁷Ha pedig koszorút
óhajtasz, vitézül
harcolj, békével túrj.

III/19.

¹⁸Fáradság nélkül nem
jutsz nyugalomra,
küzdelem nélkül nem
nyerhetsz győzelmet.

III/19.

¹⁹Uram, kegyelmed
által válják lehetővé
számomra az, ami a
természet szerint
lehetetlennek látszik.

III/19.

²⁰Te tudod, milyen keveset bírok elviselni, és hogy hamar elcsüggedek, ha egy kis bajom támad.

III/19.

²¹Add, hogy minden szenvedés a te nevedért kedves és kívánatos legyen számomra, mert érted tűrni, szenvedni igen üdvös a lelkeknek.

III/20.

Saját gyengeségünk megvallásáról és ennek az életnek nyomorúságairól

¹Megvallom magam
ellen gonoszságomat;
megvallom előtted,
Uram,
az én gyengeségemet.

III/20.

²Gyakran kicsiség, ami
engem lever és
megszomorít.

III/20.

³Fölteszem magamban,
hogy erősen tartom
magam, de mihelyt
egy kis kísértés ér,
nagy aggodalomba
esem.

III/20.

⁴Néha igen hitvány
dolog, amiből nagy
kísértés támad.

III/20.

⁵És mikor azt hiszem,
hogy nem vagyok
eléggé biztonságban;
néha úgy érzem, hogy
egy gyöngé fuvallat
leterített.

III/20.

⁶Lássad azért, Uram,
alázatosságomat és
törékenységet,
melyet te minden
oldalról ismersz.

III/20.

⁷ „Könyörülj rajtam,
ragadj ki a sárból,
hogy el ne süllyedjek
benne és ne maradjak
végképp letiporva”
(*Zsolt 68, 15*).

III/20.

⁸Ez az, ami engem
gyakran lever és
színed előtt
megszégyenít: hogy
oly könnyen elesem és
szenvedélyeimmal
szemben oly gyönge
vagyok.

*

III/20.

⁹És ha nem is ragadnak
engem egészen a
beleegyezésig; mégis
bánt és terhemre van,
hogy minduntalan
ostromolnak és nagyon
restellem, hogy így
minden nap pörben
kell élnem.

III/20.

¹⁰Ebből látom
gyengeségemet, hogy
az utálatos képzetek
sokkal könnyebben
támadnak bennem,
mint ahogy távoznak
tőlem.

III/20.

¹¹Ó, Izrael hatalmas Istene, hívő lelkek pártfogója, tekintsd szolgád fáradoalmát és fájdalmát, és állj mellette mindenben, amihez hozzáfog.

III/20.

¹²Erősíts engem
mennyei erősséggel,
nehogy a régi ember, a
nyomorult test, mely
még nem tökéletesen
engedelmes a léleknek,
erőt vegyen rajtam;
harcolnom kell ellene,
amíg csak élek e
nyomorúságos
világban.

III/20.

¹³Jaj, micsoda élet ez,
ahol szüntelen a
háborúság és
nyomorúság, ahol
minden tele van tőrrel
és ellenséggel.

*

III/20.

¹⁴Mert alighogy az egyik baj vagy kísértés eltávozik, már itt a másik; sőt az első ütközet még javában tart, máris másik tör rám, és pedig váratlanul.

III/20.

¹⁵Hogyan lehet
szeretni ezt az életet,
amely annyi
keserőséggel jár, és
annyi ínségnek és
nyomorúságnak van
alávetve?

III/20.

¹⁶Hogyan is nevezhető
ez életnek, mikor
annyi halált és
dögvészt szül?

¹⁷És mégis szeretik és
sokan gyönyörűséget
keresnek benne.

III/20.

¹⁸Gyakran szidják ezt a világot, hogy álnok és hiábavaló; de azért nem egykönnyen válnak meg tőle, mert a testi kívánság nagyon uralkodik rajtuk.

¹⁹De más okok vonzanak a világ szeretetére, mások annak megvetésére.

*

III/20.

²⁰A világ szeretetére indít „a test kívánsága, a szem vágyódása, az élet kevélysége” (*1Jn 2,16*); de a büntetések és nyomor, melyek utánuk igazságosan következnek, gyűlöletet és undorodást keltenek a világ iránt.

III/20.

²¹Sajnos a bűnös
gyönyörűség erőt vesz
a világhoz ragaszkodó
szívén: szegény azt
képzeli, hogy tövisek
közt lenni kész
gyönyörűség, mert
Isten édességét és az
erény belső, kedves
voltát sem nem látta,
sem nem ízlelte.

III/20.

²²Akik azonban a világot tökéletesen megvetik és szent fegyelem alatt Istennek akarnak szolgálni, azok tudják, mi az isteni édesség, amely azoknak van megígérve, kik igazán megutálják a világot;

*

*

III/20.

tisztábban is látják,
mennyire téved és
mily sokféleképpen
csalódik a világ.

III/21.

**Arról, hogy minden
jó és ajándék fölött
Istenben kell
megnyugodni**

¹Mindenek fölött,
mindenben és
mindenkor az Úrban
nyugodjál meg, ó
lelkem, mert ő a
szentek örök
nyugodalma.

III/21.

²Engedd, ó édes és szerelmes Jézusom,
hogy minden teremtmény fölött
tebenned leljem nyugtomat:

*

III/21.

³minden jólét és
szépség fölött, minden
dicsőség és tisztelet
fölött; minden hatalom
és méltóság fölött,
minden tudomány és
finom ízlés fölött;

*

III/21.

⁴ minden gazdagság és
művészet fölött, minden
öröm és vidámság fölött;
minden hírnév és
dicséret fölött, minden
édesség és vigasztalás
fölött;

⁵ minden remény és
ígéret fölött, minden
érdem és kívánság
fölött;

*

III/21.

⁶minden adomány és
ajándék fölött, amelyet
adhatsz és szívembe
önthetsz; minden
vígság és örvendezés
fölött, melyet lelkem
befogadhat és érezhet;

*

III/21.

⁷végül az angyalok és
arkangyalok és minden
mennyei sereg fölött,
minden látható és
láthatatlan fölött,
szóval mindenek
fölött, ami nem te
vagy, én Istenem.

III/21.

⁸Mert te, Uram
Istenem, mindenek
fölött a legjobb vagy:
egyedül te vagy
legfölségesebb,
egyedül te vagy
leghatalmasabb;

*

*

III/21.

egyedül te vagy a
leghelégesebb és
legteljesebb; egyedül
te vagy a legédesebb
és legvigasztalóbb;

*

*

III/21.

⁹egyedül te vagy a
legszebb és szeretetre
legméltóbb;
egyedül te vagy a
legnemesebb és
legdicsőségesebb
mindenki fölött;

*

*

III/21.

akiben minden jó
egyszerre és
tökéletesen együtt van,
mindenkor együtt volt
és örökké együtt lesz.

III/21.

¹⁰Ezért minden kevés,
minden elégtelen, amit
magadon kívül adsz,
vagy amit magad felől
kijelentesz és ígérsz,
ha Téged nem látalak és
teljességgel nem
bírtokollak.

III/21.

¹¹Mert az én szívem igazán meg nem nyugodhat és nem elégedhet meg teljesen, csak ha tebenned nyugszik meg, és fölülemelkedik minden adományon és minden teremtményen.

III/21.

¹²Ó, szerelmes
jegyesem, Jézus
Krisztus, legtisztább
szerető, minden
teremtmény ura, ki
adja nekem a valódi
szabadság szárnyait,
hogy hozzád repüljek
és benned
megpihenjek?

III/21.

¹³Ó, mikor adatik meg,
 hogy csak nálad
legyek, és lássam, mily
 édes vagy, én Uram,
 Istenem?

III/21.

¹⁴Mikor rejtőzöm el
tökéletesen tebenned,
hogy téged szeretve
magamra ne
gondoljak, hanem
egyedül rád minden
gondolat és mérték
fölött, olyan fokban,
amely nem mindenki
előtt ismeretes?

III/21.

¹⁵Most pedig gyakran
fohászokodom és
fájdalommal viselem
boldogtalanságomat.

III/21.

¹⁶Mert ebben a siralom-völgyben sok bajom esik, melyek háborgatnak, megsomorítanak, bűnbánatba ejtenek, gyakran megakasztnak, sokfelé vonzanak, csalogatnak, hálóba kerítenek, hogy ne legyen szabad utam hozzád, és ne gyönyörködjem végtelen boldogító szeretetedben, amelyet a dicsőlt lelkek élveznek.

III/21.

¹⁷Indítson meg, Uram,
az én fohászzkodásom
és sokféle
nyomorúságom,

III/21.

¹⁸ó Jézus, örök
dicsőség ragyogása,
zarándok lelkem
vigasztalása, szó
nélkül is hozzád
nyílnak ajkaim,
hallgatásom is beszél
hozzád.

III/21.

¹⁹Meddig késik
hosszám jönni az én
Uram?

III/21.

²⁰Jöjjön hozzám,
szegény szolgájához és
örvendeztessen meg
engem. Nyújtsa ki
kezét és ragadjon ki
engem, nyomorultat,
minden ínségemből.

III/21.

²¹Jöjj, jöjj el, Uram,
mert nálad nélkül
nincs egy vidám
napom vagy órám:
mert te vagy az én
örömöm és nálad
nélkül üres az én
asztalom.

III/21.

²²Nyomorult vagyok,
mint tömlöcbe vetett és
vasravern ember, amíg
jelenléted
világosságával föl nem
üdítesz,
szabadságomat vissza
nem adod és kegyes
arcodat felém nem
fordítod.

III/21.

²³Keressenek mások
tehelyetted akármit,
amiben kedvük telik;
nekem semmi egyéb
nem tetszik, sem
ezután nem fog
tetszeni, csak te, én
Istenem, reményem és
örök üdvösségem.

III/21.

²⁴Nem hallgatok, nem
hagyom abba a
könyörgést, míg vissza
nem tér a te kegyelmed
és bensőmben nem
szólsz hozzám:

III/21.

²⁵Íme, itt vagyok. Íme,
eljöttem hozzád, mert
hívtál. Könnyeid és
lelked vágya, alázatod
és szíved töredelme
megindítottak és
hozzád vezettek.

III/21.

²⁶És mondtam:

Hívtalak, Uram,
benned kívánkoztam
örvendezni, kész
vagyok mindent
megvetni érted.

III/21.

²⁷Mert te előbb
serkentettél engem,
hogy keresselek.

III/21.

²⁸Áldott légy, Uram,
aki megtetted ezt a jót
szolgáddal
irgalmasságod
sokasága szerint.

III/21.

²⁹Mit se mondhat ezután a te szolgád előtted, mint hogy igen megalázza magát színed előtt és folyton megemlékezzék saját gonoszságáról és méltatlanságáról.

III/21.

³⁰Mert nincs semmi hozzád fogható az ég és föld összes csodái között.

III/21.

³¹Műveid, Uram, igen
jók, ítéleteid igazak, a
te gondviselésed
igazgat mindent!

III/21.

³²Dicséret tehát és
dicsőség neked, ó
Atyának bölcsessége!
Téged dicsérjen és
áldjon ajkam, lelkem
és velem együtt
minden teremtmény.

**III/22.
Arról, hogy
emlékezni kell Isten
sokféle jótéteményére**

¹Nyisd meg, Uram,
szívemet a te
törvényedben és taníts
engem parancsaid
szerint járni.

III/22.

²Add, hogy megértsem akaratodat és nagy tisztelettel és figyelmes meggondolással emlékezzem jótéteményeidről általában és külön, hogy neked ezekért méltó hálát adhassak.

III/22.

³Tudom és megvallom,
hogy a legkisebb jóért
sem vagyok képes
leróni a méltó hála és
tisztelet adóját.

III/22.

⁴Kisebb vagyok minden jónál, amit nekem adtál; és amikor a te nemességedet nézem, nagyságod miatt elalél az én lelkem.

III/22.

⁵Minden, ami a lelkünkben és testünkben van, amit kívül vagy belül, természetes és természetfölötti módon birtokolunk, mind a te ajándékod, mind a te adományod, kegyes jóvoltodat hirdeti, akitől minden jót vettünk.

III/22.

⁶Noha egyik többet,
másik kevesebbet
kapott, mégis mind a
te ajándékos és
nélküled a
legparányibb jóban
sem lehet részünk.

III/22.

⁷Aki többet kapott, nem dicsekedhet érdemével, mások fölé nem helyezheti magát, sem kevélyen le nem nézheti a csekélyebbet; mert Isten előtt az a nagyobb és jobb, aki magának kevesebbet tulajdonít, a hálaadásban pedig alázatosabb és buzgóbb.

III/22.

⁸És aki mindenkinél
gyarlóbbnak és
méltatlanabbnak tartja
magát, alkalmasabb
nagyobb ajándékok
fogadására.

III/22.

⁹Aki pedig kevesebbet kapott, ne búsuljon, ne nehezteljen, se ne irigykedjék a gazdagabbra.

*

III/22.

¹⁰Hanem inkább reád
figyeljen és mindenek
fölött a te jóvoltodat
magasztalja, hogy oly
bőségesen, ingyen és
kegyesen,
személyválogatás
nélkül osztogatod
ajándékaidat.

III/22.

¹¹Minden tőled van,
Uram, ezért
mindenkinek
mindenben téged kell
dicsérnie.

III/22.

¹²Te tudod, kinek
milyen ajándék
hasznos; és hogy miért
jutott ennek kevesebb,
amannak több; ezt
vizsgálni nem a mi
dolgunk, hanem a tied,
aki ismered kinek-
kinek érdemeit.

III/22.

¹³Uram Istenem, nagy
jótéteménynek tartom
azt is, ha valaki nem
sokkal bír, amiből
kívülről és az emberek
előtt dicséret és
dicsőség háramlik reá.

III/22.

¹⁴Ha tehát valaki szegénységét vagy alacsony voltát meg-gondolja, emiatt nemcsak ne ne-heztesen, ne szomor-kodjék, el ne csüg-gedjen, hanem inkább vigasztalód-jék és örvendezzen.

III/22.

¹⁵Mert te, Istenem, a
szegényeket,
alázatosakat és a
világtól megvetetteket
választottad meghitt
barátaiddá és házad
népévé.

*

III/22.

¹⁶Tanúi ennek
apostolaid, akiket
fejedelmekké rendeltél
az egész
földkerekségen
(*Zsolt 44,17*).

*

III/22.

¹⁷Mégis panasz nélkül
éltek e földön, oly
alázatosan és
egyszerűen, minden
álnokság és csalárdság
nélkül, hogy még
örültek is, amikor
nevedért gyalázatot
szenvedtek és amitől a
világ irtózik, nagy
örömmel fogadták.

III/22.

¹⁸ Azért szerelmesed
és jótéteményeid
ismerőjét semmi sem
örvendeztetheti
annyira, mint a te
akaratod és örök
végzésed tetszése
benne.

*

III/22.

¹⁹Ezzel pedig annyira
be kell érnie és annyira
meg kell
vigasztalódnia, hogy
éppoly szívesen akar a
legkisebb, mint más a
legnagyobb lenni;

*

*

III/22.

²⁰éppoly nyugodt és
megelégedett az utolsó
helyen, mint a legelső-
őn;
éppoly jó néven veszi,
ha ócsárolják és
megvetik, ha sem híre,
sem neve nincsen,
mintha másoknál
nagyobb tiszteletben és
méltóságban állna a
világ előtt.

III/22.

²¹Mert a te akaratodnak és
a te dicsőséged
szeretetének mindent fölül
kell múlnia, és ezekben
nagyobb örömét és
nagyobb vigasztalását kell
találnia, mint minden
jótéteményben, amelyben
részesült vagy részesülni
fog.

III/23.

Arról a négy dologról, amelyek nagy békét hoznak

¹Fiam, most megtanítalak a béke és az igazi szabadság útjára.

²Tedd meg, Uram, amit mondasz, mert szívesen hallgatom.

*

III/23.

³Igyekezzél, fiam,
inkább más akaratát
tenni, mint a magadét.

III/23.

⁴Mindig azt válaszd,
hogy kevesebb és ne a
több legyen
birtokodban.

III/23.

⁵Törekedjél mindig az
utolsó helyre és
mindenkinek
alárendelve lenni.

III/23.

⁶Kívánd és kérd
szüntelen, hogy
benned Isten akarata
egészen teljesejék.

III/23.

⁷Íme, az ilyen ember
lép be a béke és a
nyugalom földjére.

III/23.

⁸Uram, rövid a beszéded, de nagy tökéletességet foglal magában.

⁹Szűkszavú, de mélyértelmű és bőséges a gyümölcse.

III/23.

¹⁰Ha a beszédedet
hűségesen
megtartanám,
nem keletkezne
bennem oly könnyen
háborgás.

III/23.

¹¹Mert valahányszor
érezem, hogy nyugtalan
és levert vagyok, azt
találom, hogy e
tanítástól eltértem.

III/23.

¹²Te, aki mindent
megtehetsz és a lélek
előmenetelét mindig
szereted, növeld
bennem kegyelmedet,
hogy teljesíthessem
tanításodat és
üdvösségemet
munkálhassam!

III/23.

Imádság gonosz gondolatok ellen

¹³Uram Istenem, ne távozzál el tőlem! Én Istenem, figyelj rám és segíts meg, mert mindenféle gondolatok és nagy félelmek támadtak föl bennem, amelyek gyötrik a lelkemet.

*

III/23.

¹⁴Hogyan mehetek
rajtuk keresztül
sértetlenül? Hogyan
törhetek át rajtuk?

*

III/23.

¹⁵Én előtted megyek,
mondja az Úr,
megalázom a föld
hatalmasait.

Megnyitom a tömlöc
kapuit és a
rejtekhelyek titkait
feltárom előtted.

III/23.

¹⁶Tedd meg, Uram,
amit mondasz és
fusson előled minden
gonosz gondolat.

III/23.

¹⁷Ez az én reményem
és egyetlen
vigasztalásom, hogy
minden bajban hozzád
folyamodom, tebenned
bírom, téged
szívemből-lelkemből
segítségül hívlak és
türelemmel várom
vigasztalásodat.

III/23.

¹⁸Imádság a lélek megvilágításáért

Világosíts meg engem, jószágos Jézus, belső világosságod fényével és vess ki szívem hajlékából minden sötétséget. Zabolázd meg sok, csapongó gondolatomat, és verd szét az erőszakos kísértéseket. Harcolj keményen értem és űzd ki a fenevadakat, az édesgető, csábító kívánságaimat, hogy békes-

ség legyen a te erődben és dicséreted szerte hangozzék szent hajlékodban, a tiszta lelkiismeretben. Parancsolj a szeleknek és viharoknak; a tengereknek mondd: csöndesedjél; és az északi szélnek: ne fújj, és mindjárt nagy csöndesség lesz. Bocsásd ki fényességedet és igazságodat, hogy világítsanak a föld fölött, mert én kietlen és puszta föld vagyok, míg meg nem világosítasz.

Áraszd reám kegyelmedet,
öntözd meg szívemet mennyei
harmattal, bocsásd
lelkembe az áhítat vizét a
föld színének megöntözésé-
re, hogy jó, sőt a legjobb
gyümölcsöt teremje.

Emeld föl lelkemet, mely a
bűn terhe alatt görnyed és
irányítsd minden kívánságo-
mat az égiekre, hogy megí-
zleljem a mennyei boldogság
édességét és ne akarjak a
földi dolgokkal törődni.

Szabadíts meg és ragadj ki a teremtmények múlandó vigasztalásából; mert nincs az a teremtmény, amely képes volna vágyaimat tökéletesen lecsillapítani és megnyugtítani. Fűzz engem magadhoz a szeretet feloldhatatlan kötelékével, mert te, Uram, egymagad elég vagy annak, aki téged szeret és nálad nélkül minden csak hiábavalóság.

III/24.

**Arról, hogy ne
kutassuk kíváncsian
más emberek életét**

¹Fiam, ne légy
kíváncsi, és
haszontalan dolgokkal
ne törődjél.

*

III/24.

² „Mi közöd ehhez vagy ahhoz; te engem kövessél!” (*Jn 21,22.*)

³ Mi közöd hozzá,
ilyen-e ez vagy
amolyan, így vagy úgy
cselekszik-e vagy
beszél?

III/24.

⁴Neked nem kell
másokért felelned,
hanem magadért adsz
majd számot. Mit ártod
tehát magadat mások
dolgaiba?

III/24.

⁵Íme, én mindenkit
ismerek és mindent
látok, ami az ég alatt
történik és tudom, ki
mint van, mit gondol,
mit akar, mi a
szándéka.

III/24.

⁶Hagyj tehát rám
mindent, te pedig
maradj békességben és
hagyd az agitátort
agitálni, ahogy kedve
tartja.

⁷Fejére száll, amit tesz
és beszél, mert engem
meg nem csalhat.

III/24.

⁸Ne törődjél a nagy
név árnyékával, sem
sokak barátságával,
sem egyes emberek
külön szeretetével.

⁹Ezek ugyanis
szórakozottságot és
nagy szívbeli
sötétséget okoznak.

III/24.

¹⁰Szívesen szólnék
hozzád és
kinyilatkoztatnám
neked titkaimat, ha
jöttömet figyelmesen
észrevennéd és szíved
ajtaját nekem
megnyitnád.

III/24.

¹¹Légy előrelátó,
vigyázz, imádkozzál és
alázd meg magad
mindenben (*Sir 3,20*).

III/25.
Arról, hogy miben áll
a szív szilárd békéje
és az igazi
előbbrejutás

III/25.

¹Fiam, én mondtam:
„Békességet hagyok
rátok, az én békémet
adom nektek, én nem
úgy adom nektek,
ahogyan a világ adja”
(*Jn 14,27*).

III/25.

²A békét mindenki óhajtja; de ami az igaz békéhez hozzátartozik, avval nem mindenki törődik.

III/25.

³Az én békém az
alázatosakkal és
szelídszívűekkel van.
A te békéd nagy
türelemben áll.

III/25.

⁴Ha reám hallgatsz és
szavamat megtartod,
nagy békét élvezhetsz.

⁵Mit tegyek tehát?

III/25.

⁶Minden dologban
vigyázz magadra, mit
teszel és mit mondasz
és minden
szándékkal arra
törekedj, hogy egyedül
az én kedvemben járj,
rajtam kívül ne kívánj
és ne keress semmit,

*

*

III/25.

⁷de mások szavait és tetteit se ítéld meg vakmerően, ne is ártsd magad rád nem bízott dolgokba; így megtörténhet, hogy keveset vagy csak ritkán zavarják békédet.

III/25.

⁸Hogy pedig soha
semmiféle háborodást
ne érezz, se testedet, se
lelkedet semmi
kellemetlenség ne érje,
az nem a mostani idő
tartozéka, hanem az
örök nyugalom
állapota.

III/25.

⁹Ne gondold tehát,
hogy igaz békét
találtál, ha semmi
nehézségbe nem
ütközöl; sem pedig,
hogy minden rendben
van,
*

*

III/25.

ha ellenkezést nem
tapasztalsz, vagy hogy
az már tökéletesség, ha
minden kívánságod
szerint történik;

*

III/25.

¹⁰de még akkor sem tartsd
magad nagynak, sem ne
hidd, hogy különös
kedvességben állsz, ha
talán nagy áhítatot és lelki
vigasztalást érzel,
¹¹mert nem ebből
ismerhető meg az erény
igaz szeretete, nem is
ebben áll az ember
előmenetele és
tökéletessége.

¹²Akkor hát miben, Uram?

*

III/25.

¹³ Abban, hogy teljes
szívedből Isten
akarátának ajánlod fel
magad, nem keresed
önmagadat sem
nagyban, sem
kicsiben; sem az
időben, sem az
örökkévalóságban,

*

III/25.

¹⁴úgy, hogy változatlan
arccal hálás maradsz jó
és balsorsban és
mindent egyenlő
mérccével mérsz.

III/25.

¹⁵Ha olyan erős és
rendületlen leszel a
reményben, hogy bár a
belső vigasztalás
elhagyott, szívedet
még nagyobb
szenvedésekre is
előkészítéd,

*

*

III/25.

¹⁶és nem igazolod
magadat, mintha ezt és
ekkorát nem kellene
tűrnöd; hanem minden
intézkedésemben
engem mondasz
igazságosnak, engem
vallasz szentnek,

*

*

III/25.

¹⁷akkor a békesség
igaz és egyenes útján
jársz és bizvást
remélheted, hogy
örvendezve újra
meglátod arcomat.

III/25.

¹⁸Ha eljutsz majd
önmagad teljes
megvetésére, tudd
meg, akkor fogod
élvezni a béke bőségét,
amennyire az földön
lakásod idején
egyáltalán lehetséges.

**III/26.
A szabad lelkület
kiválóságáról,
amelyet az alázatos
imádság jobban
kiérdemel, mint az
olvasás**

III/26.

¹Uram, ez a tökéletes emberre jellemző, hogy a lelke folyton a mennyei dolgokra figyel és az élet tenger sok baján aggodás nélkül megy keresztül,

*

III/26.

de nem rest ember
módjára, hanem a
szabad lélek bizo-nyos
kiváltságával:
semmiféle
teremtményhez
rendetlen
ragaszkodással nem
kötődve.

III/26.

²Kérlek, jóságos
Istenem, őrizz meg
engem ennek az
életnek gondjaitól,
hogy túlságosan
beléjük ne keveredjem;

*

III/26.

a test sok
szükségletétől, hogy a
gyönyör láncra ne
verjen; a lélek minden
akadályától, hogy a
kellemetlenségek meg
ne törjenek és el ne
csügghessenek.

III/26.

³Nem olyan dolgokról szólok, Uram, amelyek után a világi hiúság eped, hanem ama nyomorúságokról, amelyek az emberiség közös átka következtében szegény szolgád lelkét keservesen terhelik és feltartóztatják, hogy ne juthasson kívánsága szerint a lelki szabadságra.

III/26.

⁴Ó, Istenem,
kimondhatatlan
édesség, változtass
nekem keserűséggé
minden testi
vigasztalást, mely
elvon az örökkévalók
szeretetétől és valami
jelenvaló,
gyönyörködtető jónak
színe alatt álnokul
magához csalogat.

III/26.

⁵Ne fogjon ki rajtam,
Uram, ne győzzön le
engem a test és vér;
meg ne csaljon a világ
és rövid dicsősége; el
ne ejtsen engem az
ördög és az ő
álnoksága.

III/26.

⁶Adj, Uram, erőt az
ellenállásra, béketűrést
a szenvedésre,
állhatatosságot a végig
kitartásra.

III/26.

⁷Add nekem a világ minden vigasztalása helyett a te lelkednek kimondhatatlan édes kenetét; az érzéki szeretet helyett pedig öntsd szívembe a te nevednek szeretetét.

III/26.

⁸Íme az étel, ital, ruha
és egyéb, mi a test
fönntartására
szükséges, csak terhére
van a buzgó léleknek.

III/26.

⁹Engedd, Uram, hogy
az efféle
gyámolításokkal
mértékkel éljek,
szerfölött ne kívánjam
és bennük el ne
merüljek.

*

III/26.

¹⁰Ezeket mind el nem vethetem, mivel a természetet fönn kell tartani; de azt keresni, ami fölösleges és jobbára csak gyönyörködtet, szent törvényed tiltja; mert különben a test a lélek ellen lázadna.

III/26.

¹¹Mindenben, kérlek, a te kezed igazgasson és oktasson, nehogy valamit túlzásba vigyek.

**III/27.
Arról, hogy
leginkább az
önszeretet tart vissza
a legfőbb jótól**

¹Fiam, mindenért
mindent oda kell
adnod, és magadból
semmit sem tarthatsz
vissza önmagadnak.

III/27.

²Tudd meg, hogy az
önszeretet többet árt
neked, mint bármi e
világon.

III/27.

³Amilyen szeretettel és vonzalommal te viselkedel valami dolog iránt, ugyanazon mértékben tapad az többé-kevésbé tehozzád.

III/27.

⁴Ha szereteted tiszta,
egyszerű és jól
rendezett, semminek
sem leszel rabja.

III/27.

⁵Ne kívánd azt, amit
nem szabad
birtokolnod; és ne
legyen a tiéd, ami csak
akadályod lehet és
belső szabadságodtól
megfoszthat.

III/27.

⁶Csoda, hogy teljes
szívedből nem bízod
magadat reám
mindazzal együtt, amit
kívánnod és bírnod
lehet.

III/27.

⁷Miért emészted
magad haszontalan
bánattal? Mit fárasztod
magad hiábavaló
gondokkal?

⁸Hagyd tetszésemre
magadat és semmi kárt
nem fogsz szenvedni.

III/27.

⁹Ha ezt vagy azt keresed, ha itt vagy ott akarsz lenni, hogy kényelmesebben élhess és kedvedet tölthesd: soha nem lesz nyugtod, sem nem leszel szabad az aggodalmaktól, mert minden dologban van valami hiba és mindenhol akad, aki veled ellenkezik.

III/27.

¹⁰Nem minden jó
neked, amit kívül
elérsz és gyarapítasz,
hanem inkább, ha azt
megveted és szívedből
gyökerestül kiirtod.

*

III/27.

¹¹Ezt pedig ne csak a
pénzre és gazdagságra
értsd, hanem a tisztelet
és dicséret hiú
hajhászására is, ami
mind elmúlik a
világgal együtt.

III/27.

¹²Nem nagy oltalmat
nyújt a hely, ha a
buzgóság lelke nincs
benned.

III/27.

¹³Nem is tart sokáig a
kívül keresett
békesség, ha szíved
állapotában nincs kellő
alapja.

III/27.

¹⁴Ha nem énbennem
gyökerezel, magadat
megváltoztathatod, de
jobbá nem teheted;
mert ha alkalom nyílik
és te megragadod,
ugyanazt fogod találni,
sőt rosszabbat, mint
amitől menekültél.

III/27.

¹⁵Imádság a szívbeli tisztaságért és a mennyei bölcsességért

Erősíts meg engem, Istenem, a Szentlélek kegyelmével. Adj erőt, hogy megerősödjem belső emberré és szívem megszabaduljon minden haszontalan gondtól és aggodástól, hogy ne ragadjon ide és tova bármily dolog kívánságára, akár hitvány,

akár becses, hanem e világon mindent annak tekintsek, ami, tudniillik mulandónak és magamat is olyanoknak, aki velük együtt elmúlik. Mert semmi sem állandó a nap alatt, ahol „minden csak hiúság és lélekgyötrellem” (*Préd 1,14*). Ó, mily bölcs, aki így gondolkodik! Adj, Uram, mennyei bölcsességet, hogy mindenek fölött téged szeresselek és meg-

találjalak; mindenek fölött téged ízleljelek és szereselek; minden egyebet bölcsességed rendje szerint úgy értsek meg, ahogy vannak. Add, hogy okosan kitérjek a hízelkedő elől és türelmesen viseljem az ellenkezőt, és ne figyeljek a Szirén gonosz hizelgésére mert csak így halad az ember a megkezdett úton előre.

III/28.
**A megszóló nyelvek
ellen**

¹Fiam, ne búsulj, ha
egyesek rosszul
vélekednek felőled és
olyat mondanak, amit
nem szívesen hallasz.

III/28.

²Neked még
rosszabbul kell
magadról vélekedned
és senkit nem szabad
magadnál gyarlóbbnak
tartanod.

III/28.

³Ha belülről élsz, nem fogsz sokat adni az elszálló szavakra.

III/28.

⁴Nem kis okosság
rossz sorsban
hallgatni, bensődben
hozzám fordulni és az
emberek ítéletén fel
nem háborodni.

III/28.

⁵Békességed ne az emberek ajkán legyen; mert akár jóra, akár rosszra magyarázzák ezt vagy azt, attól te nem vagy más ember.

III/28.

⁶Hol van az igazi béke
és igazi dicsőség?
Nemde énbennem?

III/28.

⁷Aki nem vágyik
embereknek tetszeni és
nem fél attól, hogy
nem tetszik nekik,
nagy békét élvez.

III/28.

⁸A rendetlen
szeretetből és a
hiábavaló félelemből
ered a szív minden
nyugtalansága és az
érzékek szétszóródása.

III/29.

**Arról, hogy hogyan
kell Istent segítségül
hívni és áldani a
háborgatás kezdetén**

¹ „Legyen áldott a te
neved, Uram, örökké”
(*Tób 3,23*), aki azt
akartad, hogy engem
ez a kísértés és
háborgatás érjen.

*

III/29.

²Nem futhatok el előle,
hanem hozzád kell
menekülnöm, hogy
segíts és javamra
fordítsd.

III/29.

³Uram, szorongatásban
vagyok, bajban van a
szívem és nagyon
gyötrődöm a jelen
szenvedésben.

III/29.

⁴És most, szeretett
Atyám, mit mondjak?
Szorongatás közt
vagyok. „Szabadíts ki
ebből az órából” (Jn
12,27).

⁵De azért jutottam ebbe
az órába, hogy te
megdicsőülj, ha nagyon
megaláznak és általad
megszabadulok.

III/29.

⁶Uram, leld kedvedet
abban, hogy
megszabadítasz, mert
én szegény, mit
tehetek és hová
menjek nélküled?

⁷Adj, Uram, ezuttal is
türelmet nekem. Segíts
meg, Istenem, és nem
félek, bármekkora
teher nehezedik rám.

III/29.

⁸És most, jelen
bajomban mit
mondjak? „Legyen
meg, Uram, a te
akaratom. Én
megérdemeltem hogy
háborgassanak és
szorongassanak.

III/29.

⁹Tűrnöm kell; bárcsak türelmes volnék, míg elmúlik ez a förgeteg és jobban leszek.

III/29.

¹⁰A te mindenható
kezednek van hatalma
levenni rólam ezt a
kísértést is és
gyengíteni támadását,
hogy végképp el ne
sodorjon; amint ezelőtt
is sokszor így
cselekedtél velem,
„Istenem, én
irgalmasságom”
(*Zsolt 76, 11*).

III/29.

¹¹És minél nehezebb
nekem, annál
könnyebb neked
mindenható jobboddal
rajta változtatni.

III/30.

**Arról, hogy Istentől
kell segítséget
kérnünk és bízunk
kell a kegyelem
visszanyerésében**

¹Fiam, én a bátorító Úr
vagyok a háborgatás
napján.

²Jöjj hozzám, ha
bajban vagy.

III/30.

³Ez az, ami leginkább akadályozza a mennyei vigasztalást, hogy későn fordulsz az imádsághoz.

III/30.

⁴Mert mielőtt engem
buzgón kérnél, sokféle
vigasztalást keresel és
külső dolgokban újulsz
meg.

III/30.

⁵Keveset használ
minden, amíg be nem
látod, hogy én vagyok,
aki a bennem
remélőket kiragadom;
és rajtam kívül nincs
hatásos segítség, sem
hasznos tanács, sem
hatékony orvosság.

III/30.

⁶De ha a vihar után
már összeszedted a
lelkedet, éledj föl
irgalmasságaim
fényében: mert közel
vagyok, mondja az Úr,
hogy helyreállítsak
mindent, nemcsak úgy,
ahogyan korábban
volt, hanem bőségesen
és tetézve.

III/30.

⁷Nehéz-e nekem
valami? Vagy hasonló
vagyok-e ahhoz, aki
mondja, de nem teszi
meg?

⁸Hol a te hited? Állj
erősen és kitartóan.

⁹Légy hosszantűrő és
bátor férfi; megjön a
vigasztalás a maga
idejében.

III/30.

¹⁰Várj reám, várj;
eljövök és
meggyógyítalak téged.

III/30.

¹¹Kísértés az, ami
gyötör és hiábavaló
félelem, ami rettent.

III/30.

¹²Mi haszna az esetleges jövővel való törődésnek, azt kivéve, hogy szomorúságot szomorúságra halmoz?
„Elég a napnak a maga baja” (*Mt 6,34*).

III/30.

¹³Hiábavaló és
haszontalan a jövő
dolgokon háborogni
vagy örülni, melyek
talán soha be nem
következnek.

*

III/30.

¹⁴De nagyon emberi dolog, az ilyen képzelődésektől megtévedni; és még kislelkűség jele oly könnyen vonzódni az ellenség sugallataihoz.

*

III/30.

¹⁵Ő ugyanis nem
törődik azzal, hogy
vajon igaz vagy hamis
dolgokkal ámit-e és
szed rá, vajon a
jelenvalók szeretetével
vagy a jövődők
rettentésével terít-e le?

III/30.

¹⁶Tehát ne háborogjon
a szíved és ne
rettegjen.

¹⁷Higgy bennem és
bízzál az én
irgalmasságomban.

III/30.

¹⁸ Amikor te azt
gondolod, hogy
eltávolodtál tőlem,
gyakran közelebb
vagyok hozzád.

III/30.

¹⁹Amikor te úgy véled,
hogy minden teljesen
elveszett, akkor
gyakran nagyobb
érdemekre van
alkalom.

III/30.

²⁰Nincs minden
veszve, mikor kedvünk
ellen történik valami.

III/30.

²¹Ne ítéld pillanatnyi
érzésed szerint, és ne
ragadj bele és ne
ütközzél meg
bárhonnan érkező
nehézségen, mintha
elveszett volna minden
remény, hogy valaha
kivergődhetsz belőle.

III/30.

²²Ne gondold, hogy teljesen magadra hagyattál, jóllehet egy időre valami háborgatást bocsátottam reád, vagy még az óhajtott vigasztalást is megvontam tőled. Mert így lehet a mennyországba jutni.

III/30.

²³Kétségkívül
hasznosabb neked és
többi szolgálóimnak,
hogy próbára tesznek
benneteket
nehézségek, mintha
minden kedvetek
szerint menne.

III/30.

²⁴Én ismerem a rejtett gondolatokat, hogy igen hasznos üdvösséged szempontjából, ha olykor ízetlen számodra minden, hogy föl ne fuvalkodjál a siker idején és ne dicsekedj azzal, ami nem vagy.

III/30.

²⁵Amit adtam, el is
vehetem, vissza is
adhatom, amikor
kedvem tartja.

III/30.

²⁶Amit adok, az
enyém, amikor
megvonom, nem a
tiedet veszem el, mert
„minden jó adomány
és minden tökéletes
ajándék az enyém”
(Jak 1,17).

III/30.

²⁷Ha valami
nehézséget vagy bármi
ellenkezést küldök
neked, ne
méltatlankodjál és ne
törjön össze a szíved;
én gyorsan
fölemelhetlek és
minden terhet örömré
tudok fordítani.

III/30.

²⁸Mindazonáltal igazságos vagyok és minden dicséretre méltó, amikor így bánok veled.

III/30.

²⁹Ha jól érted és az igazságban nézed, soha nem kell a nehézségek miatt lehangoltan szomorkodnod, hanem inkább örülnöd kell és hálát kell adnod;

*

III/30.

³⁰sőt ez legyen
egyetlen örömed, hogy
fájdalmakkal gyötörve
nem kíméllek téged.

III/30.

³¹ „Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket” (*Jn 15,9*),
mondtam szeretett
tanítványaimnak;

*

*

III/30.

³²akiket ugyancsak nem
mulandó örömökre,
hanem nagy küzdelmekre,
nem megtiszteltetésre,
hanem megvetésre, nem
pihenésre, hanem fáradó-
zásra, nem nyugalomra,
hanem arra küldtem, hogy
bőséges gyümölcsöt
teremjenek türelemben.

³³Ezekre az igékre
emlékezzél, fiam.

**III/31.
Minden teremtmény
elhagyásáról azért,
hogy a Teremtőt meg
lehessen találni**

III/31.

¹Uram, nagyon
rászorulok még
nagyobb kegyelemre,
ha odáig kell jutnom,
hogy senki és
semmiféle teremtmény
ne akadályozhasson
engem.

III/31.

²Amíg bármi engem
fogva tart, nem
repülhetek hozzád
szabadon.

III/31.

³Szabadon szeretett volna röpködni, aki azt mondta: „Ki ad nekem galambszárnyakat, hogy elrepülhessek és megnyugodjam?”
(*Zsolt 54, 7.*)

III/31.

⁴Mi nyugodtabb a tiszta szemnél, és ki szabadabb annál, aki semmit sem kíván e földön?

III/31.

⁵Tehát minden teremtményen fölül kell emelkedni, és önmagát tökéletesen el kell hagyni; a lélek elragadtatásában kell lenni, és látni, hogy közted, a Teremtő és a teremtmények között semmi hasonlóság nincsen.

III/31.

⁶És ha valaki el nem szakad minden teremtménytől, nem képes szabadon figyelni az isteni dolgokra.

*

III/31.

⁷Ezért vannak oly kevesen a szemlélődők, mert kevesen tudnak teljesen elszakadni a mulandóktól és a teremtményektől.

⁸Ehhez nagy kegyelemre van szükség, hogy a lelket fölemelje és önmaga fölé ragadja.

III/31.

⁹És ha az ember
lelkileg föl nem
emelkedik, minden
teremtmenytől el nem
szakad és Istennel
tökéletesen nem
egyesül, akármit tud,
akármije van, nem
sokat ér.

III/31.

¹⁰Sokáig kicsiny marad
és a földhöz tapad az,
aki nagyra becsül
valamit az egyetlen,
végtelen, örökkévaló
Jón kívül.

¹¹És ami nem Isten, az
semmi és semmibe
veendő.

III/31.

¹²Nagy különbség van
a felvilágosult és
jámbor férfi
bölcssége és a tanult
és tudós klerikus
tudománya között.

III/31.

¹³Sokkal nemesebb az a tudomány, amely fölülről, isteni forrásból származik, mint amelyet az emberi tehetséggel, fáradságosan szereznek meg.

III/31.

¹⁴Sokan vannak, akik
vágynak a
szemlélődésre, de
amik szükségesek
hozzá, azt nem akarják
gyakorolni.

III/31.

¹⁵Nagy akadály, hogy jelek és érzéki dolgok között vagyunk, és keveset törődünk a tökéletes önmegtagadással.

III/31.

¹⁶Nem tudom, mi ez,
milyen lélek vezet ben-
nünket és mire törek-
szünk, mi, akiket lelki
embereknek mondanak,
és közben annyi fárad-
ságot és vesződséget
fordítunk a mulandó és
üres dolgokra, és ben-
sőnkre ritkán gondolunk
érzékeink teljes
összeszedettségével.

III/31.

¹⁷Sajnos rövid
összeszedettség után
mindjárt kifelé
fordulunk, és a
tetteinket nem
rostáljuk meg szigorú
vizsgálattal.

III/31.

¹⁸Nem figyelünk rá,
hol hevernek
érzéseink, és nem
bánkódunk amiatt,
hogy mily tisztátalan
minden.

III/31.

¹⁹ „Mert minden test elrontotta a maga útját” (*Ter 6,12*), ezért következett a nagy vízözön.

III/31.

²⁰Mivel tehát belső
érzületünk nagyon
megromlott, a belőle
fakadó cselekvésnek
is, mint a belső erő
hiánya jelének, meg
kell romlania.

III/31.

²¹Tiszta szívből jó élet
gyümölcse származik.

III/31.

²²Azt megkérdezik,
hogy ki mennyit tett;
de hogy mekkora
erényből cselekszik,
azt nem mérlegelik
annyira.

III/31.

²³ Azt vizsgálják, hogy valaki erős, gazdag, szép, ügyes, jó író, jó énekes, jó munkás volt-e, de hogy valaki lélekben mennyire szegény, milyen türelmes és szelíd, milyen áhítatos és belső ember volt, arról sokan hallgatnak.

III/31.

²⁴A természet az ember külső dolgait nézi, a kegyelem a belsők felé fordul; az gyakran csalódik, ez pedig Istenben remél, hogy ne csalatkozzék.

III/32.

Az önmegtágadásról és minden érzéki vágy elhagyásáról

¹Fiam, nem lehetsz
tökéletesen szabad, ha
teljesen meg nem
tagadod magadat.

III/32.

²Meg vannak béklyózva mind, akiknek tulajdona van, akik önmagukat szeretik, érzéki kíváncsisággal csavarognak, mindig a puhányságot keresik és nem azokat, amik Jézus Krisztuséi; hanem gyakran képzelődnek és tervezgetnek arról, ami nem fog megmaradni.

III/32.

³Minden el fog veszni,
ami nem Istentől ered.

III/32.

⁴Tartsd meg ezt a rövid és beteljesedett ígét: Hagyj el mindent és mindent megtalálsz; hagyd el az érzéki vágyat és nyugalmat találsz.

⁵Ezt forgasd elmédben és ha majd teljesíted, mindent meg fogsz érteni.

III/32.

⁶Uram, ez nem
egynapi munka, nem is
gyermekjáték; sőt e
rövid mondásban
benne foglaltatik a
szerzetesek minden
tökéletessége.

III/32.

⁷Fiam, ne fordulj el, és ne veszítsd mindjárt kedvedet attól, amit a tökéletesek útjáról hallottál; hanem inkább érezd a kihívást magasabb dolgokra és legalább vágyódva sóhajtozz utánuk.

III/32.

⁸Bárcsak ilyen volnál és
elérkeznél oda, hogy ne
lennél önmagad
szerelmese, hanem csak
az én kedvemben és
annak akarata szerint
lennél, akit atyádul
adtam neked; akkor
nagyon tetszenél nekem,
és egész életedet
örömben és békességben
töltenéd.

III/32.

⁹Még sok mindent el kell hagynod, és ha teljesen rám nem hagyod magad, nem fogod elnyerni, amit kívánsz.

III/32.

¹⁰ „Ajánlom neked,
hogy végy tőlem
tűzben próbált aranyat,
hogy gazdag légy”
(*Jel 3,18*), azaz
minden földi dolgot
lábbal tipró, mennyei
bölcsséget.

III/32.

¹¹Részesítsd
hátrányban a földi
bölcsséget, minden
emberi tetszést és a
saját tetszésedet.

III/32.

¹²Megmondtam, hogy
az emberi
körülmények között
drága és nagyértékű
dolgokkal vedd meg
magadnak a
csekélységet;

III/32.

¹³ mert nagyon silány és csekély és szinte teljesen feledésbe merülőnek látszik az igazi égi bölcsesség, mert nem bölcs az, aki a földön önmagáról nagy dolgokat gondol és másoktól magasztalást keres. Ezt szájukkal sokan hirdetik, de az életük távol áll tőle; mégis ez a sokak előtt elrejtett drágagyöngy.

III/33.

A szív

**állhatatlanságáról,
és arról, hogy végső
szándékunknak
Istenre kell
irányulnia**

¹Fiam, most jelenlévő
érzésednek ne higgy,
mert gyorsan másra
változik.

III/33.

²Ameddig a
változandóságnak
alávetve élsz, ha nem
akarod is, ilyen vagy:
egyszer vidám, máskor
szomorú, egyszer
békés, máskor
háborgó, most áhítatos,
máskor száraz, most
szorgalmas, máskor
lusta, most komoly,
máskor könnyelmű.

III/33.

³De a bölcs és lelki dolgokban jártas ember efféle változások fölé emelkedik, nem arra figyel, hogy mit érez magában vagy honnan fúj az állhatatlanság szele, hanem arra, hogy szíve egész szándéka a kellő és óhajtott cél felé haladjon.

*

III/33.

⁴Mert így maradhat
ugyanaz és
rendületlen, ha
szándékának szemét a
különféle eshetőségek
közt tisztán és
állandóan rám
irányítja.

III/33.

⁵Minél tisztább a
szándék szeme, annál
határozottabban halad
az ember a különféle
viharok közepette.

III/33.

⁶De sok emberben
elhomályosul a tiszta
szándék szeme; mert
gyorsan valami
élvezetes dologra
tekint, amivel
találkozik;
⁷mert ritkaság, hogy
valaki teljesen szabad
a kíváncsiságtól.

*

III/33.

⁸A zsidók egykor így mentek Betániába Mártához és Máriához, nem csak Jézus kedvéért, hanem hogy Lázárt is lássák (*vö. Jn 12,9*).

III/33.

⁹Meg kell tehát tisztítani a szándék szemét, hogy egyszerű és egyenes legyen, és a mindenféle közénk állókon túl egyenesen rám irányuljon.

III/34.

**Arról, hogy az Istent
szerető Istent ízeleli
mindenek fölött és
mindenben**

¹Íme, az én Istenem és
mindenem. Mit akarok
többet és mi
boldogabbat
kívánhatnék?

III/34.

²Ó ízes és édes Ige, de csak annak, aki az Igét szereti és nem a világot, sem azt, amik a világban vannak.

III/34.

³Istenem, és
mindenem. Az
értelmesnek ez a
mondás elég, és a
szerelmesnek kedves a
gyakori ismétlése.

III/34.

⁴Ha te jelen vagy,
minden
gyönyörűséges, ha
pedig te távol vagy,
minden unalmas.

III/34.

⁵Te adsz a szívnek
nyugalmat, nagy
békességet és ünnepi
örvendezést.

III/34.

⁶Te teszed, hogy
mindenkiről jól
gondolkodjunk és
mindenben téged
dicsérjünk, és semmi
sem lehet sokáig
kedves nélküled.

III/34.

⁷Ahhoz, hogy valami kedves és jó ízű legyen, ahhoz a kegyelmednek jelen kell lennie, és a te bölcsességed fűszerének kell megízesítenie.

III/34.

⁸Aki téged ízlel, mit ne
ízlelne jól? Akinek te
nem ízlesz, mi lehet
annak gyönyörűséges?

III/34.

⁹A te bölcsességében
elenyésznek a világ
bölcsei és akik a testet
ízlelik, mert abban
nagyon sok hiúság,
ebben a halál lakik.

III/34.

¹⁰Akik pedig a világi dolgok megvetése és a test megtagadása által követnek téged, valóban bölcsek, mert a hiúságból az igazságba, a testből a lélekbe vitetnek át.

*

III/34.

¹¹ Az ilyeneknek ízlik
Isten és ami jót csak
találnak a
teremtményekben,
mind Teremtőjük
dicsőségére fordítják.

III/34.

¹²Különböző, nagyon különböző íze van a Teremtőnek meg a teremtménynek, az örökkévalóságnak és az időnek, a teremtetlen fénynek és a megvilágosított fénynek.

III/34.

¹³Ó örök, minden
teremtett világítót
felülmúló fény,
sugározd a magasból a
szívem egész bensőjét
átható ragyogást.

III/34.

¹⁴Tisztítsd meg,
örvendeztesd meg,
világosítsd meg és
éltesd az én lelkemet
minden képességével
együtt, hogy ujjongó
elragadtatásokkal
ragaszkodjék hozzád.

III/34.

¹⁵Ó, mikor jön el az a
boldog és vágyva
vágyott óra, amikor
jelenléteddel betöltesz
és te leszel számomra
minden mindenben.

¹⁶Amíg ez meg nem
adatik, az öröm sem
lesz teljes.

III/34.

¹⁷Sajnos a régi ember még bennem él, nincs egészen megfeszítve; nem halt meg teljesen;

*

III/34.

¹⁸még erősen
vágyakozik a lélek
ellen, belső háborúkat
indít és a lélek uralmát
nem viseli
békeséggel.

III/34.

¹⁹De te, „aki uralkodsz
a tenger erején és
megfékezed a
hullámok mozgását,
serkenj föl, és segíts
meg engem”
(*Zsolt 88, 10*).

III/34.

²⁰ „Szórd szét a nemzetteket, amelyek háborút akarnak; törd össze őket erőddel” (*Zsolt 67,31*); kérlek, mutasd meg nagy tetteidet és dicsőítsd meg a te jobbodat, mert számomra nincs más reménység és menedék, csak tebenned, Uram Istenem!

III/35.
Arról, hogy ebben az
életben nincs
biztonság
a kísértéstől

¹Fiam, ebben az életben soha nem vagy biztonságban, hanem amíg csak élsz, mindig szükséged van lelki fegyverekre.

III/35.

²Ellenségek között
élsz, jobbról is, balról
is támadnak.

III/35.

³Ha tehát nem
használod mindenfelé
a türelem pajzsát, nem
maradsz sokáig seb
nélkül.

III/35.

⁴Emellett ha a szívedet
nem kötöd hozzám
azzal a tiszta akarattal,
hogy mindent
elszenvedsz értem,
nem fogod elviselni a
kemény csatát és nem
nyered el a boldogok
győzelmi pálmáját.

III/35.

⁵Tehát férfiasan kell
mindenen áthatolnod,
és erős kézzel forgatni
a fegyvert.

III/35.

⁶Mert a győztesnek
manna adatik, a
restnek sok
nyomorúság jut.

III/35.

⁷Ha ebben az életben
nyugalmat keresel,
hogyan jutsz el az örök
nyugalomra?

⁸Ne sok nyugalomra,
hanem nagy türelemre
készülj.

III/35.

⁹Az igaz békességet ne
a földön, hanem az
égben, ne az
emberekben, nem is a
többi teremtményben,
hanem egyedül
Istenben keresd.

III/35.

¹⁰Isten szerelméért
mindent szívesen vállal-
nod kell, tudniillik fára-
dalmakat és fájdalemakat,
kísértéseket, zaklatásokat,
szorongatásokat, ínsége-
ket, betegségeket, jog-
talanságokat, megszó-
lásokat, dorgálásokat,
megalázásokat, megszé-
gyenítéseket, helyre-
igazításokat és
megvetéseket.

*

III/35.

¹¹Ezek segítenek az erényre, ezek teszik próbára Krisztus újoncát, ezek készítik a mennyei koronát.

III/35.

¹²Én örök jutalommal
fizetek meg rövid
fáradtságért, és
végtelen dicsőséget
adok a mulandó
szégyenért.

III/35.

¹³Úgy gondolod, hogy
mindig akaratod
szerint lesz lelki
vigasztalásod?

III/35.

¹⁴Szentjeimnek nem voltak mindig ilyen vigasztalásaik, hanem sok nehézségük és különféle kísértéseik és nagy elhagyatottságaik voltak.

*

III/35.

¹⁵De mindezek közepette türelmesek voltak, és inkább Istenben bíztak, mint önmagukban; tudván, hogy „a jelen élet szenvedései nem hasonlíthatók össze a jövő dicsőséggel, mely általuk szerezhető meg” (*Róm 8, 18*).

III/35.

¹⁶Te azonnal birtokolni
akarod azt, amit sokan
sok könny és nagy
fáradtságok után is alig
érték el?

III/35.

¹⁷Várákazzál az Úrra,
férfiasan cselekedjél és
légy erős, el ne
csüggedj, el ne pártolj,
hanem a testedet és a
lelkedet állhatatosan
add oda Isten
dicsőségéért.

III/35.

¹⁸Én bőségesen
megfizetek, és veled
leszek minden
háborgatásban.

III/36.
Az emberek
hiábavaló ítéletei
ellen

¹Fiam, a szíved bízson
erősen az Úrban, és ne
félj az emberi ítélettől,
ha lelkiismereted jónak
és ártatlannak lát
téged.

III/36.

²Jó és boldogító így szenvedni, és nem nehéz az alázatos szívűnek, és annak, aki inkább bízik Istenben, mint önmagában.

III/36.

³Sokan sokfélét
mondanak, ezért kevés
hitelt kell nekik adni.

⁴De mindenkinek
eleget tenni nem is
lehetséges.

III/36.

⁵Noha Szent Pál
mindenkinek
igyekezett kedvére
járni az Úrban, és
mindenkinek mindene
lett, mégis a
legkevesebbre tartotta,
hogy emberek ítélnék
felőle.

*

III/36.

⁶Eleget fáradozott
mások épüléséért és
üdvösségéért,
amennyire rajta állott
és tőle kitelt; de el nem
kerülhette, hogy egyik-
másik meg ne ítélje,
meg ne vesse.

*

III/36.

⁷ Azért mindent Istenre hagyott, aki mindent tudott, és türelemmel és alázatosan védelmezte magát azokkal szemben, akik őt rágalmazó nyelvükre vették vagy üres hazugságokat költöttek rá és kényük-kedvük szerint róla mindenféle híreket terjesztettek.

*

III/36.

⁸Néha mégis megfelelt
nekik, hogy
hallgatásával meg ne
botránkoztassa a
gyöngéket.

III/36.

⁹Ki vagy te, hogy félsz
a halandó embertől?
Ma van, holnap
elenyészik.

III/36.

¹⁰Istentől félj és az
emberek rettentésétől
ne rettegj.

III/36.

¹¹Ki árthat neked
szavakkal vagy
sértésekkel? Többet árt
magának, mint neked,
és el nem kerülí Isten
ítéletét, akárki legyen.

III/36.

¹²Te Istent tartsd
szemed előtt, és ne
vitatkozzál perlekedő
szavakkal.

III/36.

¹³Ha most alul maradni
látszol és szégyent
szenvedsz, amit nem
érdemeltél, ne
méltatlankodj emiatt,
sem türelmetlenséggel
ne kisebbítsd a
koronádat;

*

III/36.

¹⁴Hanem inkább
tekints föl az égbe
hozzám, akinek van
hatalma téged
kiragadni minden
gyalázatból és
bántalomból, és kinek-
kinek megfizetni
cselekedetei szerint.

III/37.

Arról, hogy a tiszta és teljes önmagáról való lemondás szükséges a szív szabadságának eléréséhez

¹Fiam, hagyd el magad és meg fogsz találni engem.

III/37.

²Élj válogatás és minden tulajdon nélkül, és mindig nyereséged lesz.

III/37.

³Mert még bőségesebb
kegyelmet is kapsz
ráadásul, amint
lemondasz magadról
és nem vonod vissza.

III/37.

⁴Uram, hányszor
mondjak le magamról
és miben hagyjam el
magam?

*

*

III/37.

⁵Mindig és minden
órában, kicsiben épp
úgy, mint nagyban.
Nem teszek kivételt,
hanem azt akarom,
hogy mindenből
kivetközzél.

*

III/37.

⁶Különben hogyan lehetsz te az enyém és lehetek én a tied, ha kívül-belül tökéletesen le nem mondasz tulajdon akaratodról?

*

III/37.

⁷Minél gyorsabban megteszed ezt, annál jobb lesz neked; és minél tökéletesebben és őszintébben teszed, annál kedvesebb leszel előttem és annál nagyobb lesz a jutalmad.

III/37.

⁸Némelyek
lemondanak magukról,
de valamit
megtartanak; mert nem
bíznak teljesen
Istenben, azért
igyekeznek magukról
gondoskodni.

III/37.

⁹Némelyek először
mindent följánlanak,
azután amikor a
kísértés szorongatja
őket, tulajdonukhoz
visszatérnek, és ezért
az erény útján nagyon
keveset haladnak.

*

III/37.

¹⁰Ezek a tiszta szív
szabadságához és
boldogító barátságom
kegyelméhez nem jutnak
el, csak ha előbb teljes
lemondással naponként
fömláldozzák önmagukat;
mert e nélkül nincs és
nem is lehet boldogító
egyesülés.

III/37.

¹¹Sokszor mondtam
neked és ismét
mondom: Hagyd el
magadat, mondj le
magadról és nagy
belső békét élvezel.

III/37.

¹²Adj oda mindent
mindenért, ne követelj
és ne kérj vissza
semmit;

¹³tisztán és habozás
nélkül élj bennem, és
én a tied leszek.

III/37.

¹⁴Szabad leszel a szívedben és a sötétség nem borít el téged.

¹⁵Erre törekedj, ezt kérd, ezt kívánd, hogy minden tulajdonodtól megszabadulhass és szegényen követhesd a szegény Jézust; magadnak meghalj és nekem élj örökre.

*

III/37.

¹⁶Akkor azután
megszűnik minden
hiábavaló ábrándozás,
a gonosz háborgatások
és a fölösleges gondok.

*

III/37.

¹⁷ Akkor eltávozik a
túlzó félelem és
meghal a rendetlen
szeretet.

III/38.
Az okos viselkedésről
a külső dolgokban és
az Istenhez
folyamodásról
veszedelmekben

III/38.

¹Fiam, gondosan
ügyelned kell arra,
hogy minden helyen és
minden cselekedetben,
azaz külső
foglalatosságban
bensőleg szabad és a
magad ura légy, és
mindezek alattad
legyenek és ne te légy
alattuk.

III/38.

²Hogy cselekedete-
idnek ura és irányítója
légy, és ne rabszolgája
és napszámosa;
³hanem inkább
kiváltott és igaz
izraelita, aki átment
Isten fiai szabadságába
és örökségébe;

*

*

III/38.

⁴akik az ideigvalók
fölött állnak és az
örökkévalókra
tekintenek;

*

*

III/38.

⁵akik a mulandókat bal
szemmel, a
mennyeieket jobb
szemmel nézik,

*

*

III/38.

⁶akiket a mulandó dolgok nem kötnek magukhoz, hanem ők vonják magukhoz azokat, hogy jól szolgáljanak nekik, ahogyan Isten, a legfőbb alkotó elrendezte és megalkotta, aki teremtményeiben semmit nem hagyott rendezetlenül.

III/38.

⁷Ha nem állsz meg a
történések külső
látszatánál és nem testi
szemmel mérlegeled a
látottakat és
hallottakat,

*

*

III/38.

hanem minden
ügyben Mózással
együtt bemégy a
sátorba, hogy tanácsot
kérj az Úrtól; néha
hallani fogod az isteni
választ, és sok jelen és
jövendő dologról
kioktatva fogsz
visszatérni.

III/38.

⁸Mózes ugyanis mindig a sátorhoz folyamodott a kétes ügyek és kérdések megoldásáért; és az imádság segítségéhez menekült a veszedelmek és az emberek gonoszságának elhárításáért.

*

III/38.

⁹Így kell neked szíved
rejtekébe menekülnöd,
és nagy buzgósággal
az isteni segítséget
kérned.

III/38.

¹⁰Ezért olvassuk, hogy
Józsuet és Izrael fiait
rászédtek a
gabaoniták, mert nem
kérdézték meg előbb
az Úr száját, hanem
mert nagyon
hiszékenyek voltak,
rászédtek őket mézes
szavakkal és hamis
jósággal.

III/39.

**Arról, hogy az ember
ne legyen erőszakos a
dolgaiban**

¹Fiam, mindig reám
bízd ügyedet, a maga
idejében én jól el
fogom rendezni.

III/39.

²Várd meg az én
rendelésemet és nagy
hasznát tapasztalod.

III/39.

³Uram, szívesen bízom
rád minden ügyemet,
mert saját eszemmel
kevésre mehetek.

III/39.

⁴Bár ne törődnek
annyit a jövő
eshetőségekkel, hanem
tétovázás nélkül a te
szent akaratodra
hagynám magam.

III/39.

⁵Fiam, az ember
nagyon gyakran
sürgeti, amit kíván; de
amikor eléri, másként
kezd felőle
gondolkodni; mert
ugyanazon tárgy körül
sem tartósak az
érzelmek, hanem az
egyiktől a másikhoz
űzik az embert.

III/39.

⁶Nem csekélység tehát
a legcsekélyebb
dologban is
megtagadni magunkat.

III/39.

⁷Az ember igazi
előmenetele
önmagának
megtagadása. És az
önmagát megtagadott
ember nagyon szabad
és biztonságban van.

III/39.

⁸Az ösellenség, aki minden jó megrontója, nem hagy föl a kísértéssel, hanem éjjel és nappal veszélyes csapdákat tervez, hogy törbe ejthesse a vigyázatlant.

III/39.

⁹ „Virrasszatok és
imádkozatok –
mondja az Úr –, hogy
kísértésbe ne essetek”
(*Mt 26,41*).

III/40.

**Arról, hogy az
embernek magától
semmi java nincsen
és semmivel nem
dicsekedhet**

¹ „Uram, micsoda az
ember, hogy
megemlékezel róla?
vagy mi az emberfia,
hogy meglátogatod
őt?” (*Zsolt 8,5.*)

III/40.

²Mivel érdemelte meg
az ember, hogy
kegyelmedet adod
neki?

III/40.

³Uram,

panaszkodhatom-e, ha
magamra hagysz, vagy
érvelhetek-e, ha nem
teszed meg, amit
kérek?

III/40.

⁴Bizony, igaz lélekkel
gondolhatom és
mondhatom: Uram, én
semmi vagyok,
semmire nem vagyok
képes; semmi jó nem
származik belőlem,
hanem mindenben
hiányt szenvedek és a
semmi felé tartok
mindig.

III/40.

⁵Ha rajtam nem
segítesz és belsőleg
nem tanítasz, egészen
lanyha és szétszóródott
leszek.

III/40.

⁶Te pedig, Uram,
mindig ugyanaz vagy,
és megmaradsz örökre,
mindig jó, igaz és
szent vagy; jól,
igazságosan és szentül
teszel és bölcsességben
rendezel el mindent.

III/40.

⁷Én pedig, aki hajlandóbb vagyok a lebomlásra, mint a fejlődésre, nem maradok meg mindig egy állapotban, hanem hét korszak változik fölöttem.

III/40.

⁸Mindazonáltal minden
gyorsan jobbra fordul,
amikor neked tetszik és
segítő kezet nyújtasz,
mert egyedül te
segíthetsz rajtam emberi
támogatás nélkül, és
annyira megerősíthetsz,
hogy arcom többé ne
változzon el, hanem
egyedül feléd forduljon
a szívem és benned
nyugodjék meg.

III/40.

⁹Azért ha igazán meg tudnék vetni minden emberi vigasztalást, akár az áhítat kedvéért, akár szükségből, mely arra kényszerít, hogy téged keresselek, mivel senkim sincs, aki megvigasztalna: akkor méltán remélhetném a te kegyelmedet és ujjonghatnék új vigasztalásod ajándékának.

III/40.

¹⁰Hála neked, akitől
minden jön,
valahányszor jó
történik velem.

III/40.

¹¹Én pedig üresség
vagyok és semmi a te
színed előtt, állhatatlan
és gyönge ember.

III/40.

¹²Tehát mivel
dicsekedhetnék, és
miért kívánok
megbecsülést?

¹³A semmiért? Ez a
legnagyobb hiúság!

III/40.

¹⁴Valóban, a hiú
dicsekvés gonosz
betegség, a
legnagyobb hiúság,
mert elvon az igazi
dicsőségtől, és
megfoszt a mennyei
kegyelemtől.

III/40.

¹⁵Amikor ugyanis az ember önmagában tetszeleg, nem tetszik neked; és miközben emberi dicséretre sóvárog, elveszíti az igazi erényeket.

III/40.

¹⁶Az igazi dicsőség és a szent ujjongás az, amikor benned és nem önmagunkban dicsekszünk; a te nevedben és nem a saját erőnkben örvendünk, és bármely teremtményben csak miattad gyönyörködünk.

III/40.

¹⁷A te neved
dicsértessék, ne az
enyém; a te műved
magasztaltassék, ne az
enyém; a te szent
neved áldassék, nekem
pedig ne jusson semmi
az emberek
dicséretéből.

III/40.

¹⁸Te vagy az én
dicsőségem, te vagy az
én szívem ujjongása;
¹⁹benned dicsekszem
és ujjongok egész nap,
„a magam részéről
egyedül
gyöngeségeimben
dicsekedhetem”
(*2Kor 12,5.*)

III/40.

²⁰A zsidók keressék az egymástól származó dicsőséget; én azt keresem, mely egyedül Istentől való.

III/40.

²¹Mert minden emberi
dicsőség, minden
mulandó
megtiszteltetés,
minden világi nagyság
a te örökkévaló
dicsőségedhez mérve
hiúság és ostobaság.

III/40.

²²Ó, igazságom és
irgalmasságom,
Istenem, boldog
Szentháromság,
egyedül tiéd a dicséret,
a tisztelet, az erő és a
dicsőség a századok
végtelen századain át.

III/41.
Minden mulandó
tisztelet megvetéséről

¹Fiam, ne vedd a
szívedre, ha látod,
hogy másokat
tisztelnek és
fölemelnek, téged
pedig megvetnek és
megaláznak.

III/41.

²Emeld föl szívedet
hozzám az égbe, és
nem fog
megszomorítani az
emberek megvetése a
földön.

III/41.

³Uram, vakok vagyunk
és hamar elcsábít a
hiúság.

III/41.

⁴Ha jól magamba
nézek, soha semmiféle
teremtmény nem volt
igazságtalan velem,
ezért nem
panaszkozhatom
jogosan ellened.

III/41.

⁵Mivel azonban
sokszor és súlyosan
vétettem ellened,
joggal támad ellenem
minden teremtmény.

III/41.

⁶ Jogosan illet engem
ezért szégyen és
gyalázat, téged pedig
dicséret, tisztelet és
dicsőség.

III/41.

⁷És ha nem vagyok
készen arra, hogy
szívesen vegyem, hogy
minden teremtmény
megvessen, elhagyjon és
semmibe vegyen;
belsőmben soha nem
lehetek nyugodt és
szilárd, sem lelkiileg meg
nem világosodhatom,
sem veled tökéletesen
nem egyesülhetek.

III/42.

**Arról, hogy a békét
nem az emberekre
kell építenünk**

¹Fiam, ha valamely
személlyel való
békességedet a
gondolkodásra és
együttlétekre
alapozod, nyugtalan
leszel és elégedetlen.

III/42.

²Ha a mindig élő és
megmaradó
igazsághoz
folyamodsz, nem
szomorít meg barátod
eltávozása vagy halála.

III/42.

³A baráti szeretetnek
bennem kell élnie, és
miattam kell szeretned
mindenkit, akit jónak
látsz és nagyon kedves
neked ebben az
életben.

III/42.

⁴Nélkülem nem igazi és nem marad meg a barátság; és nem igaz és nem tiszta az a szeretet, amelyet nem én kapcsolok össze.

*

III/42.

⁵ Annyira meg kell
halnod az efféle
vonzalmaknak jó
barátaid iránt, hogy
amennyire rajtad áll,
minden emberi
közösség nélkül kívánj
élni.

III/42.

⁶Minél inkább
eltávolodik az ember
minden földi
vigasztalástól, annál
inkább megközelíti
Istent.

III/42.

⁷Minél mélyebbre száll
önmagába és minél
kisebb a maga
szemében, annál
közelebb jut Istenhez a
magasba.

III/42.

⁸Aki pedig önmagának tulajdonít valami jót, megakadályozza Isten kegyelmének érkezését, mert a Szentlélek kegyelme mindig alázatos szívet keres.

III/42.

⁹Ha teljesen meg tudnád semmisíteni magadat, és megszabadulnál minden teremtettszeretettől, akkor nagy kegyelemmel kellene beléd áradnom.

III/42.

¹⁰Amikor te a
tekintetedet a
teremtményekre
fordítod, elveszíted
szemed elől
Teremtődöt.

III/42.

¹¹Tanuld meg legyőzni magadat mindenben a Teremtődért, akkor eljuthatsz az isteni ismeretre.

III/42.

¹²Ha bármilyen
csekélységet
rendetlenül szeretsz és
becsülsz, visszatart a
legfőbb jótól és
beszennyez.

III/43.
A hiú és világi
tudomány ellen

¹Fiam, ne indítsanak
meg az emberek szép
és finom mondásai.
„Mert nem beszédből
áll az Isten országa,
hanem erőből”
(*1Kor 4,20*).

III/43.

²Ügyelj az én igéimre,
melyek lánggra gyújtják
a szívet, és
megvilágosítják az
elmét, töredelemre
indítanak és különféle
vigasztalásokat
hoznak.

III/43.

³Soha ne olvass csak
azért, hogy
tudósabbnak és
bölcsebbnek tűnjél.

III/43.

⁴Törekedjél a
víciumok kiirtására,
mert ez nagyobb
hasznodra lesz, mint a
sok nehéz kérdés
ismerete.

III/43.

⁵Bármilyen sokat olvasol és ismersz, mindig egy alapelvhez kell visszatérned:

⁶Én vagyok, aki az embert tudományra tanítom, és világosabb megértést adok a kicsinyeknek, mint amit embertől lehet megtanulni.

III/43.

⁷Akihez én beszélek,
hamar bölcs lesz, és
lélekben nagyon
haladni fog.

III/43.

⁸Jaj azoknak, akik
kíváncsian sok
mindent tudakolnak az
emberektől, és az én
szolgálatom útjával
keveset törődnek.

III/43.

⁹Eljön az idő, amikor megjelenik a mesterek Mestere, Krisztus, az angyalok Ura, aki meghallgatja mindenki előadását: azaz meg fogja vizsgálni kinek-kinek a lelkiismeretét;

*

III/43.

¹⁰és akkor mécsesekkel
átkutatják át
Jeruzsálemet, és
megnyilvánulnak a
sötétség titkai, és
elnémulnak a nyelvek
érvei.

III/43.

¹¹Én vagyok, aki egy pillanat alatt fölemelem az alázatos elmét, hogy többet megértsen az örökkévaló igazságból, mintha valaki tíz évig tanult volna iskolában.

III/43.

¹²Én hangos szó
nélkül, a vélemények
kavargása nélkül, a
tiszteletadás pompája
és kevélység nélkül, és
az érvek ütköztetése
nélkül tanítok.

III/43.

¹³Én vagyok az, aki
arra tanítalak, hogy a
földieket megvesd, a
jelenvalókat kevésre
becsüld; az
örökkévalókat keresd,
az örökkévalókat
ízleld;

*

*

III/43.

a megtisztetéstől
menekülj, a
botrányokat viseld el;
minden reményedet
belém helyezd, rajtam
kívül semmit ne
kívánj, és engem
mindenek fölött,
lángolóan szeress.

III/43.

¹⁴Mert aki engem
bensőségesen szeretett,
isteni dolgokat tanult
meg, és csodadolgokat
beszélt.

III/43.

¹⁵Nagyobb előmenetelt
tett a jóban azzal, hogy
mindent elhagyott,
mint ha magasztos
dolgokat
tanulmányozott volna.

III/43.

¹⁶Egyeseknek általános igazságokat mondok, másoknak konkrét tanítást adok; egyeseknek édesen jelenek meg jelekben és előképekben, másoknak nagy fényességben nyilatkoztatok ki misztériumokat.

III/43.

¹⁷A könyveknek a hangja egy, de nem mindenkit egyformán informál; mert belül vagyok tanító, igazság, a szív vizsgálója, a gondolatok értője, a cselekedetek indítója, aki kinek-kinek úgy osztogatok, amint arra méltónak ítélem.

III/44.
**Arról, hogy nem
szabad a külső
dolgokhoz kötődni**

¹Fiam, sok dologban
tudatlannak kell lenned,
és mintegy halottnak
kell tekintened magadat
a földön, és olyanak,
akinek az egész világ
megfeszítettetett.

III/44.

²Sok mindenen süket
füllel kell áthaladnod,
és inkább azon kell
gondolkodnod, ami a
békédet szolgálja.

III/44.

³Hasznosabb
elfordítanod a
szemedet nem tetsző
dolgokról és kinek-
kinek meghagynod a
maga véleményét,
mint civakodó
beszédbe
elegyedned.

III/44.

⁴Ha jóban vagy
Istennel és az ő ítéletét
tartod szem előtt,
könnyebben elviseled,
ha legyőznek.

III/44.

⁵Ó, Uram, mire
jutottunk? Íme, a
mulandó kárt
megsiratjuk, egy kis
nyereségért fáradunk
és futkosunk, de a lelki
kárt elfeledjük, és
későn is alig
gondolunk rá.

III/44.

⁶Aminek kevés vagy éppen semmi a haszna, arra ügyelünk, ami pedig a leginkább szükséges, amellettt hanyagul elmegyünk, mert az egész ember szétesik a külső dolgokban. És ha gyorsan észre nem tér, szívesen tapad a külső dolgokhoz.

III/45.

**Arról, hogy nem kell
mindenkinek hinni,
és hogy könnyű a
szavakkal véteni**

¹Segíts ki, Uram,
a szorongatásból, mert
hiábavaló az emberi
segítség.

III/45.

²Hányszor történt,
hogy gyakran ott nem
találtam hűséget, ahol
arra számítottam.

III/45.

³Hányszor találtam ott
is, ahol kevésbé
vártam volna!

⁴Üres tehát az
emberekbe vetett
reménység; az igazak
üdvössége pedig
tebenned van, Istenem.

III/45.

⁵Áldott légy, Uram
Istenem, mindenben,
ami bennünket ér.

III/45.

⁶Gyarlók és
állhatatlanok vagyunk,
könnyen tévedünk és
változunk.

III/45.

⁷Ki az, aki oly
óvatosan és gondosan
tudna mindenben
magára vigyázni, hogy
valamikor csalódásba
vagy zavarba ne
essék?

III/45.

⁸Aki benned bízik,
Uram és téged
egyszerű szívvel keres,
nem esik el olyan
könnyen.

*

III/45.

⁹És ha valami
szorongatásba esett,
bármiképpen is
bonyolódott abba, te
hamarosan kiragadod
vagy megvigasztalod;
mert nem hagyod
magára azt, aki
mindvégig benned
remél.

III/45.

¹⁰Ritka a hűséges
barát, aki barátjának
minden
szorongatásában
kitartó marad.

III/45.

¹¹Te, Uram, te egyedül vagy a leghűségesebb mindenekben, és rajtad kívül nincs más ilyen.

III/45.

¹²Ó, milyen igazán
bölcs volt az a szent
lélek, aki mondta:
„Az én lelkem
megerősödött és
Krisztusban van
megalapozva.”

*

III/45.

¹³Ha így volna velem is, nem oly könnyen aggasztana az emberi félelem, és nem ingatnának meg a szavak nyilai.

III/45.

¹⁴Ki képes mindenről
előre gondoskodni, ki
bír minden jövődő
bajtól előre őrizkedni?

III/45.

¹⁵Ha már az előre látott
bajok is gyakran
bántanak, hogyan ne
sebesítenének meg a
váratlanok?

*

III/45.

¹⁶De miért nem
vigyáztam jobban
magamra, én szegény?
Miért hittem oly
könnyen másnak?

*

III/45.

¹⁷ Azonban emberek vagyunk, nem mások, mint törékeny emberek, még ha sokan angyalnak vélnek és mondanak is minket.

III/45.

¹⁸Kinek higgyek,
Uram? Kinek, ha nem
neked? Te vagy az
igazság, aki nem
tévesztesz meg, és nem
is tévedhetsz.

*

III/45.

¹⁹Ezzel szemben
„minden ember
hazug”, gyöngé,
állhatatlan és könnyen
botlik, kivált a
szavaiban; azért nem
kell mindjárt elhinni,
ami első hallásra
igaznak látszik.

III/45.

²⁰Mily bölcsen
figyelmeztettél minket,
hogy őrizkedjünk az
emberektől; és mivel
„az embernek
ellensége a háza népe”,
ne higgyük el, ha
valaki azt mondja:
„Íme, itt van, íme
amott van” (*Mt 24,23*).

III/45.

²¹A saját káromból
okultam, és bárcsak
nagyobb óvatosságra
és ne esztelenségemre
szolgálna.

III/45.

²²Óvatos légy, mondta
valaki, óvatos légy,
tartsd meg magadnál,
amit mondok.

²³És miközben én
hallgatok és titokban
lévőnek hiszem, amit
mondott, ő maga sem
tudja elhallgatni azt,
aminek elhallgatását
kérte, hanem hamarosan
elárul engem is,
önmagát is, és eltűnik.

*

III/45.

²⁴Az ilyenféle
meséktől és óvatlan
emberektől ments
meg, Uram, nehogy a
kezükbe essem, és
nehogy ilyesmit valaha
elkövessek.

III/45.

²⁵Igaz és megbízható
szót adj a számba és az
álnok nyelvet
távoztasd el tőlem.

III/45.

²⁶Amit nem akarok szenvedni, attól mindenképpen őrizkednem kell.

III/45.

²⁷Ó, milyen jó és
békességes másokról
hallgatni, nem mindent
válogatás nélkül
elhinni és
könnyelműen tovább
adni;
²⁸önmagát keveseknek
föltárni; Téged mindig
mint a szív vizsgálóját
keresni;

*

III/45.

²⁹nem hagyni, hogy a szavak minden szele megforgasson; hanem minden belső és külső dolgot akaratod tetszése szerint kívánni.

III/45.

³⁰Milyen biztonság a
mennyei kegyelem
megőrzéséért
menekülni az emberek
előtti megjelenéstől;
nem kívánni feltűnést
és csodálatot kelteni;
hanem minden erővel
arra törekedni, ami az
életet jobbítja és növeli
a buzgóságot.

III/45.

³¹Mily sokaknak ártott
a mások tudomására
jutott és időnap előtt
dicsért erény;
³²ellenben mennyire
javukra szolgált a
hallgatagon őrzött
kegyelem e törékeny
életben, mely teljes
egészsében kísértés és
katonasor.

III/46.
Arról, hogy Istenben
kell bízunk, ha
nyelvek nyilai
támadnak

III/46.

¹Fiam, erősen állj és
bennem reménykedjél.

Mert mi egyebek a
szavak, mint puszta
szavak?

²A levegőn átröpülnek,
de a követ nem sértik
meg.

III/46.

³Ha vétkes vagy, arra
gondolj, hogy szívesen
meg akarsz javulni; ha
ártatlan vagy, arra
gondolj, hogy szívesen
elviseled ezt Istenért.

III/46.

⁴Elég kicsiség az, hogy néha legalább szavakat elviselj, te, aki még nem vagy képes erősebb veréseket eltűrni.

III/46.

⁵Miért hatolnak át a szíveden annyira e kicsiségek, ha nem azért, mert még testi ember vagy, és az emberekre jobban figyelsz, mint kellene?

III/46.

⁶Félsz a megvetéstől,
azért nem akarod túrni,
hogy a hibáidért
megdorgáljanak,
iparkodol tehát azokat
mentegetéssel
takargatni.

III/46.

⁷Nézzél csak
mélyebben magadba,
és föl fogod ismerni,
hogy még él benned a
világ és az emberek
tetszésének hiú
szeretete.

III/46.

⁸Mivel menekülsz a megalázás elől és a hibáid miatti megszégyenüléstől, ebből látszik, hogy sem igazán alázatos nem vagy, sem a világnak nem haltál meg igazán, sem a világ nincs számodra megfeszítve.

*

III/46.

⁹De halljad az én
szavamat és nem fogsz
törődni az emberek
tízezer szavával.

III/46.

¹⁰Íme, ha mindazt rád
fognák, amit csak
álnokul kigondolhatnak
az emberek, mit árthatna
neked, ha teljesen
elengeded magad
mellett, és nem tartod
súlyosabbnak egy
szalmaszálnál? Vajon
kitéphetik-e csak egy
szál hajadat is?

III/46.

¹¹De akinek nem belül
van a szíve és nem
Isten van a szeme
előtt, az könnyen
fölszidalmazó
szótól.

III/46.

¹²Aki pedig bennem
bízik és nem a saját
ítéletét akarja követni,
az mentes lesz az
emberi
megfélemlítéstől.

III/46.

¹³Mert én vagyok
minden titkok ismerője
és bírāja, én tudom,
hogyan történt a dolog;
én ismerem a sértőt és
annak elviselőjét.

III/46.

¹⁴Tőlem eredt a szó, az
én engedelmemmel
történt, hogy
napfényre jöjjenek sok
szív gondolatai.

III/46.

¹⁵Én fogom megítélni a
bűnöst is, az ártatlant
is; de előbb mindkettőt
titkos ítélet által
próbára akartam tenni.

III/46.

¹⁶Az emberek tanúsága
gyakran megtéveszt;
az én ítéletem igaz,
mindig fönnmrad és
soha meg nem
dönthető.

III/46.

¹⁷Többnyire ugyan rejtve van és kevesen értik egészen, de sohasem téved, nem is tévedhet, bár az esztelenek szemében nem látszik helyesnek.

III/46.

¹⁸Azért minden
ítéletben hozzám kell
folyamodnod és
tulajdon véleményedre
nem kell
támaszkodnod.

III/46.

¹⁹Mert az igaz fel nem háborodik, akármit bocsát rá az Isten. Ha hamisan ráfognak is valamit, nem sokat törődik vele.

III/46.

²⁰De azon sem ujjong
üresen, ha mások
értelmesen kimentik,
mert meggondolja azt,
hogy én vagyok, aki a
veséket és szíveket
vizsgálom, és nem a
külső szín és emberi
látszat szerint ítélek.

III/46.

²¹ Az én szememben
gyakran vétkesnek
bizonyul az, ami
emberi ítélettel
dicséretesnek tűnik.

III/46.

²²Uram Istenem,
igazságos, erős és
türelmes bíró, aki
ismered az emberek
törékenységet és
gonoszságát, légy az
én erőm és teljes
bizalmam; mert nem
elég nekem a saját
lelkiismeretem.

III/46.

²³Te tudod, amit én
nem tudok; ezért
minden dorgálásban
meg kellett volna
magamat aláznom és
szelíden túrnöm kellett
volna.

*

III/46.

²⁴Bocsásd meg
kegyelmesen,
valahányszor nem így
cselekedtem, és adj
nekem ismét
kegyelmet a nagyobb
béketűrésre.

III/46.

²⁵Jobb nekem a te
bőséges irgalmad a
bocsánat elnyeréséhez,
mint az én vélt
igazságom a
lelkiismeret rejtett
dolgainak védelmére.

III/46.

²⁶És ha semminek nem
vagyok tudatában,
ettől még nem
igazulhatok meg; mert
ha megvonod
irgalmasságodat, meg
nem igazul a te szent
színed előtt senki élő.

III/47.
Arról, hogy minden
nehézséget el kell
tűrni az örök életért

III/47.

¹Fiam, meg ne törjön
az a sok vesződség,
amelyet értem
fölvállaltál, és ne
csüggedj el végképp a
háborgatásokban;
hanem az én ígéretem
erősítsen és
vigasztaljon minden
ügyedben.

III/47.

²Elég hatalmas vagyok
arra, hogy minden mód
és mérték fölött
jutalmazzak.

III/47.

³Nem sokáig fáradsz
itt, nem gyötörnek
örökké a fájdalmak.

III/47.

⁴Várj egy keveset és
hamar látni fogod a
bajok végét.

III/47.

⁵Eljön az óra, amikor
megszűnik minden
munka és vesződés.

III/47.

⁶Csekély és igen rövid
mindaz, ami az idővel
elmúlik.

III/47.

⁷Tedd, amit teszel;
hűségesen
munkálkodjál a
szőlőmben; én leszek a
jutalmad.

III/47.

⁸Írj, olvass, énekelj,
sóhajtozz, hallgass,
imádkozzál; férfiasan
viseld a nehézségeket;
az örök élet
mindezekre, sőt még
nagyobb küzdelmekre
is méltó.

III/47.

⁹Eljön a béke azon a napon, amelyet az Úr ismer; és akkor nem lesz sem nappal, sem éjszaka, tudniillik ennek az időnek nappala és éjszakája; hanem örök fényesség, végtelen ragyogás, állandó békesség és biztos nyugalom lesz.

*

III/47.

¹⁰Akkor nem mondod
majd: „Ki szabadít
meg engem e halálnak
testéből?”

(Róm 7,24.)

¹¹És kiáltani sem
fogsz: „Jaj nekem,
hogy zarándokságom
meghosszabbított!”

(Zsolt 119,5.)

*

III/47.

¹²Mert akkor
letaszíttatik a halál és
fogyhatatlan lesz az
üdvösség, nem lesz
többé szorongatás,
hanem boldog
vidámság, édes és ékes
közösség lesz.

III/47.

¹³Ó, ha látnád a
mennyeekben a szentek
hervadhatatlan
koszorúját, ha látnád,
milyen dicsőségben
örvendeznek, akiket
egykor a világ
megvetendőnek, és
szinte az életre
méltatlanoknak tartott;

*

*

III/47.

¹⁴bizonyára mindjárt a földig megaláznád magad és inkább kívánnál mindenkinek szolgálni, mint csak egy fölött is uralkodni.

*

III/47.

¹⁵Nem is kívánnád
meg e jelen élet víg
napjait, hanem inkább
örülnél, hogy Isten
kedvéért szenvedsz és
a legnagyobb
nyereségnek tartanád,
ha az emberek maguk
között semmibe sem
vesznek.

*

III/47.

¹⁶Ó, ha ezekben
kedvedet találnád és
mélyen szívedbe
vésnéd, hogy mernél
csak egyszer is
panaszkodni?

III/47.

¹⁷Nem kell-e az örök
életért minden
fáradtságot elviselni?

III/47.

¹⁸Nem csekélység
Isten országát
elveszíteni vagy
megnyerni.

III/47.

¹⁹Emeld föl tehát szemedet az égre. Íme, én és velem együtt minden szenteim, akik a földön kemény harcokat vívtak, most örvendeznek, most vigasztalódnak, most biztonságban vannak, most megnyugosznak és vég nélkül velem maradnak Atyám országában.

**III/48. Az
örökkévalóság
napjáról és a jelen
élet szorongatásairól**

¹Ó, mennyei város
boldogságos lakása.

III/48.

²Ó, örökkévalóság
fényességes napja,
melyet éjszaka el nem
sötétít, hanem a
legnagyobb igazság
mindig megvilágítja;
mindig örvendetes,
mindig biztonságos
nap, mely soha nem
fordul az
ellenkezőjére.

III/48.

³Ó, bárcsak fölvirradt
volna már ez a nap és
vége volna minden
mulandónak.

III/48.

⁴A szenteknek örökké
sugárzó fénnyel
világít, de a földön
zarándoklóknak csak
távolról és tükör által.

III/48.

⁵ Az ég polgárai tudják,
 hogy milyen
örvendetes az a lakás;
Éva számkivetett fiai
jajgatnak amiatt, hogy
keserű és unalmas a
 földönlakás.

III/48.

⁶E mulandóság napjai
rövidek és rosszak,
telve vannak
fájdalmakkal és
szorongatásokkal;

*

*

III/48.

⁷ ahol az embert sok
bűn beszennyezi, sok
szenvedély behálózza,
sok félelem
szorongatja, sok gond
lefoglalja, sok
haszontalanság
szórakoztatja, sok
hiúság ejti tőrbe;

*

*

III/48.

⁸sok tévedés veszi
körül, sok fáradtság
emészti, kísértés
zaklatja, gyönyörűség
elpuhítja és ínség
kínozza.

III/48.

⁹Ó, mikor lesz vége e
bajoknak, mikor
szabadulok meg a
víciumok nyomorult
szolgaságából?

III/48.

¹⁰Mikor fogok egyedül
rád emlékezni, Uram,
mikor lelem minden
örömömet tebenned?

III/48.

¹¹Mikor leszek minden akadály nélkül teljes szabadságban, minden testi-lelki teher nélkül?

III/48.

¹²Mikor lesz állandó a béke, háborítatlan és biztos a béke; béke belül és kívül, minden oldalról erős békesség?

III/48.

¹³Jóságos Jézus, mikor
állok majd előtted,
hogy lássalak, mikor
fogom szemlélni
országod dicsőségét,
mikor leszel számomra
minden mindenben?

III/48.

¹⁴Ó, mikor leszek
veled országodban,
melyet öröktől fogva
készítettél
szerelmeseidnek?

III/48.

¹⁵Magamra maradtam,
szegényen és
számkivetetten az
ellenséges földön, ahol
nap mint nap háborúk
és igen nagy
szerencsétlenségek
vannak.

III/48.

¹⁶Vigasztald
számkivetésemet,
enyhítsd fájdalmamat,
mert utánad sóhajt
minden vágyam.

III/48.

¹⁷Teher számomra
minden, amit e világ
vigasztalásként kínál.

III/48.

¹⁸Belsőleg szeretnék
élvezni, de képtelen
vagyok megragadni
téged.

III/48.

¹⁹Az égi dolgokhoz szeretnék ragaszkodni, de elnyomnak a mulandó dolgok és a meg nem ölt szenvedélyek.

III/48.

²⁰Lélekben minden dolog fölött akarnék lenni; a test azonban akaratom ellen alájuk kényszerít.

*

III/48.

²¹Így küzdök én
boldogtalan ember
önmagammal és
terhére vagyok
önmagamnak, mivel a
lélek fölfelé, a test
pedig lefelé törekszik.

III/48.

²²Ó, mennyit
szenvedek bensőmben,
amikor elmémben
égiekkel foglalkozom
és hirtelen a testi
gondolatok serege
támad az imádkozóra.

III/48.

²³ „Én Istenem, ne távozzál el tőlem és ne fordulj el haragodban a te szolgádtól”
(Zsolt 70, 12).

III/48.

²⁴ „Villantsd föl
villámodat és szórd
szét őket; bocsásd ki
nyilaidat” és zavard
össze az ellenség
minden fantáziaképét
(*Zsolt 143,6*).

III/48.

²⁵Gyűjtsd össze
érzékeimet tehozzád,
feledtess velem
minden evilági dolgot;
add, hogy gyorsan
kivesssem elmémből és
megutáljam a
víciumok
fantáziaképeit.

III/48.

²⁶Jöjj segítségemre,
örök igazság, hogy
meg ne ingasson
engem semmi hiúság;

III/48.

²⁷jöjj, mennyei
édesség, és fusson a
színed előtt minden
tisztátlanság.

III/48.

²⁸Bocsásd meg és
irgalmasan nézd el,
valahányszor
imádságban rajtad
kívül mást forgotok
magamban.

III/48.

²⁹Mert igazán
megvallom, hogy
nagyon szórakozott
szoktam lenni.

III/48.

³⁰Sokszor nem ott
vagyok, ahol test
szerint állok vagy
ülök, hanem inkább ott
vagyok, ahova a
gondolataim visznek.

III/48.

³¹Ott vagyok, ahol a
gondolatom; a
gondolatom pedig
gyakran ott van, ahol
az van, amit szeretek.

III/48.

³²Hamar eszembe jut,
amiben természetem
szerint gyönyörködöm
vagy ami szokásból
kedves.

*

III/48.

³³Ezért te, az igazság
nyíltan megmondtad:
„Ahol a kincsed, ott
szíved is” (*Mt 6,21*).

³⁴Ha a mennyet
szeretem, szívesen
gondolkodom a
mennyeiekről.

III/48.

³⁵Ha a világot
szeretem, a világ
szerencsésjén örvendek
és szomorkodom a
szerencsétlenségén.

III/48.

³⁶Ha a testet szeretem,
gyakran a testi
dolgokról képzelődöm.

III/48.

³⁷Ha a lelket szeretem,
szívesen gondolkodom
lelki dolgokról.

³⁸Mert amit szeretek,
arról szívesen szólok,
hallok, és az ilyen
dolgok képeit
hazaviszem
magamban.

III/48.

³⁹Boldog az a ember,
aki éretted, Uram,
minden
teremtménynek szabad
távozást engedett;

*

III/48.

⁴⁰ aki erőt vesz a természetén, és a test bűnös vágyait lelki buzgósággal keresztre feszíti, hogy nyugodt lelkiismerettel tiszta imádságot ajánljon föl neked, és kívül és belül kizárva minden föld dolgot, méltó legyen az angyali karokhoz társulni.

III/49.
Az örök élet vágyáról
és arról, hogy mennyi
jó vár a küzdőkre

III/49.

¹Fiam, amikor érzed,
hogy az örök boldogság
vágya onnan fölülről
beléd árad és te el
szeretnél költözni a test
hajlékából, hogy az én
fényességemet a válto-
zás minden árnyéka
nélkül szemlélhesd,
tágítsd ki a szívedet és
egész vágyaddal fogadd
ezt a szent sugallatot.

III/49.

²Igen nagy hálát adj a
mennyei Jóságnak, aki
arra méltatott, hogy ezt
megtegye veled:
kegyesen meglátogat,
sürgetve ébreszt, és
erősen fölemel,
nehogy a saját súlyod
miatt elmerülj a
földiekben.

III/49.

³Mert nem a te gondolatodból vagy igyekezetedből származik, hanem csak a mennyei kegyelem és isteni gondviselés irgalmából, hogy az erényekben és az alázatosságban növekedjél, a jövő küzdelmekre készülj, teljes szívedből ragaszkodj hozzám és buzgó akarattal törekedj nekem szolgálni.

III/49.

⁴Fiam, sokszor ég a tűz, de a láng nem csap föl füst nélkül.

⁵Így lángol ugyan némelyekben a kívánság a mennyei dolgok után, bár a testi kívánság kísértéseitől még nem szabadultak meg.

*

III/49.

⁶Azért nem is tisztán
Isten tiszteletére teszik
azt, amit oly nagy
kívánsággal kérnek
tőle.

⁷Sokszor ilyen a te
kívánságod is, melyről
mondogatod, hogy oly
forró.

III/49.

⁸Nem tiszta és
tökéletes, ami saját
haszonnal fertőzött.

III/49.

⁹Ne azt kérd, ami neked
élvezetes és hasznos,
hanem ami nekem
tetszik és dicsőségemre
szolgál; mert ha
helyesen ítélsz, minden
vágyaddal és minden
vágyott dolgoddal
szemben előnyben kell
részesítened és követned
kell az én rendelésemet.

III/49.

¹⁰Ismerem

kívánságodat és
hallottam gyakori
sóhajtásaidat.

III/49.

¹¹Már most szeretnél Isten fiai szabadságában és dicsőségében lenni; gyönyörködtet az örökkévalóság hajléka, az örömmel teljes mennyei haza; de még el nem jött az az óra, hanem még más idő jár, tudniillik a harc, a munka és a próba ideje.

III/49.

¹²Szeretnél betelni a
legfőbb jóval, de most
még nem érheted el.

III/49.

¹³Én vagyok,
várakozzál rám,
mondja az Úr, míg el
nem jön az Isten
országa.

III/49.

¹⁴Még próbára kell
tétetned a földön és
sok dologban kell
gyakorolnod magad.

III/49.

¹⁵Olykor adatik neked
vigasztalás; de bőséges
jóllakottságot nem
kapod meg.

III/49.

¹⁶Légy tehát bátor és erős a természettel ellenkező dolgok megtételére és elszenvedésére.

III/49.

¹⁷Magadra kell öltened
az új embert és más
férfivá kell változnod.

III/49.

¹⁸Gyakran azt kell tenned, amit nem akarsz, és amit akarsz, avval föl kell hagynod.

III/49.

¹⁹Ami másoknak
tetszik, az sikerül; ami
neked tetszik, az többé
nem sikerül.

III/49.

²⁰Amit mások
mondanak, azt
meghallgatják; amit te
mondasz, azt nem
veszik semmibe.

III/49.

²¹Mások kérnek és kapnak; te kérsz, és nem érsz el semmit.

III/49.

²²Mások nagyok
lesznek az emberek
nyelvén, rólad pedig
hallgatnak.

III/49.

²³Másokra ezt meg azt
rábízzák; téged pedig
semmirekellőnek
ítélnék.

*

III/49.

²⁴Ezért néha
elszomorodik a
természet, és nagy
dolog, ha hallgatva
tűröd.

*

III/49.

²⁵Ezekben és sok
hasonlóban szokta az
Úr hű szolgáját
próbára tenni,
miképpen tudja
megtagadni és
mindenben megtörni
magát.

III/49.

²⁶Alig van valami,
amiben annyira meg
kellene halnod, mint
amikor kénytelen vagy
látni és elszenvedni
azt, ami akaratoddal
ellenkezik; főleg pedig
amikor olyasmit
parancsolnak, ami
ellenedre van és
haszontalannak látszik
előtted.

III/49.

²⁷Mivel

alárendeltséged miatt
nem mersz szembe-
szállni a fölötted álló
hatalommal, ezért
keménynek látod más
akaratát követni és
minden saját
véleményedet
elhagyni.

*

III/49.

²⁸De gondold meg,
fiam, eme fáradságok
gyümölcsét, gyors
végét és igen nagy
jutalmát, és nem esik
majd nehezedre,
hanem a legnagyobb
vigasztalásodra
szolgál, ha békével
tűröd.

III/49.

²⁹Mert azokért az
apróságokért,
amelyekben önként
elhagyod most
akaratedat, a
mennyeekben mindig
meglesz a te akarated.

*

III/49.

³⁰Ott ugyanis
megtalálsz mindent,
amit akarsz, mindent,
amit egyáltalán
kívánhatsz;

*

*

III/49.

³¹ott birtokolni fogsz
minden jót, anélkül,
hogy elveszítésétől
félned kellene.

*

*

III/49.

³²Ott a te akaratod
mindig egy lesz velem,
és nem fog kívánni
semmi idegent vagy
sajátot.

*

*

III/49.

³³Ott senki nem áll
neked ellen, senki sem
panaszkodik rád, senki
nem akadályoz, senki
utadba nem áll; hanem
amit csak kívánsz,
egyszerre lesz jelen, és
teljes érzületedet
felüdítik és teljesen
betöltik.

*

*

III/49.

³⁴Ott dicsőséggel
fizetek meg az
elszenvedett
gyalázatért, a dicséret
palástjával a
kesergésért, örök
királyi székkal az
utolsó helyért.

*

*

III/49.

³⁵Ott megmutatkozik
majd az
engedelmesség
gyümölcse, örvendeni
fog a vezeklés
vesződsége; és az
alázatos alávetettséget
dicsőségesen
megkoronázzák.

*

III/49.

³⁶Most tehát alázattal
hajolj meg mindenki
keze alatt, és ne azzal
törődj, hogy ki mondta
és parancsolta ezt,

*

*

III/49.

³⁷hanem arra figyelj nagyon, hogy akár az előljáró, akár a nálad fiatalabb, vagy veled egyenrangú valamit tőled kér vagy elvár, teljesen jóként fogadd és őszinte akarattal törekedj teljesíteni.

III/49.

³⁸Keresse bár az egyik ezt, a másik azt, dicsekedjék az egyik ebben, a másik abban, és ezerszer ezren dicsérik; te pedig sem ebben, sem abban, hanem csak önmagad megvetésében és az én tetszésemben és dicsőségemben örvendezzél.

III/49.

³⁹Ezt az egyet kívánd,
hogy akár az élet, akár
a halál által tebenned
Isten mindig
megdicsőíttessék.

**III/50.
Arról, hogyan kell az
embernek
elhagyatottságában
magát Isten kezébe
ajánlani**

III/50.

¹Uram Istenem, szent
Atyám, áldott légy
most és mindörökké,
mert amint akarod, úgy
történt, és amit teszel,
az jó.

III/50.

²Tebenned
örvendezzen a te
szolgád, nem
önmagában, és nem is
valaki másban, mert
egyedül te vagy az
igazi öröm; te vagy az
én reményem és
koronám, te az én
örömöm és
dicsőségem, Uram.

III/50.

³Mi egyebe van a te
szolgádnak, mint amit
tőled kapott minden
érdem nélkül?

⁴Mind a tied, amit
adtál és amit megtettél.

III/50.

⁵Én szegény vagyok és
fáradalmak között
ifjúságomtól fogva, és
néha a lelkem
könnyekig
elszomorodik, olykor
pedig meg is zavarodik
a fenyegető
szenvedélyek miatt.

III/50.

⁶A béke örömére
vágyom, a fiaid
békéjét kérem
sürgetve, akiket
vigasztalásod
világosságában
legeltetsz.

III/50.

⁷Ha adod a békét, ha
belém árasztod a szent
örömet, a te szolgád
lelke megtelik
dallammal és odaadó
lesz dicséretedben.

*

III/50.

⁸De ha te

visszahúzódasz, amint
gyakran megteszed,
képtelen lesz futni
parancsaid útján,
hanem inkább térdet
hajt, hogy a mellét
verje;

*

*

III/50.

⁹mert nem érzi magát
úgy, mint tegnap és
tegnapelőtt, mikor még
a te világosságod
tündöklött feje fölött és
szárnyaid árnyékában
oltalmat talált a
támadó kísértések
ellen.

III/50.

¹⁰Igazságos és mindig
dicsérendő Atyám,
eljött az óra, hogy
próbára tétessék a te
szolgád.

III/50.

¹¹Szeretetreméltó
Atyám, méltó, hogy
ebben az órában
szenvedjen érted
valamit a te szolgád.

III/50.

¹²Örökké

tiszteletreméltó

Atyám, eljött az óra,
melynek eljöttét
öröktől fogva tudtad,
hogy a te szolgád rövid
ideig külsőleg
legyőzessék, de
belsőleg mindig nálad
éljen.

III/50.

¹³Kis ideig semmibe
veszik, megalázzák és
erejét veszi az
emberek előtt; a
szenvetések és a
betegségek megtörik,
hogy az új fény
hajnalán veled együtt
ismét föltámadjon és a
mennyekben
megdicsőüljön.

III/50.

¹⁴Szent Atyám, te
rendelted így, és te
akartad így, és
megtörtént, amit
parancsoltál.

*

III/50.

¹⁵Ez ugyanis kegyelem
a te barátodnak:
szenvetni és
háboríttatni a világban
szerelmedért,
valahányszor és bárki
által ezt megtörténni
engeded.

III/50.

¹⁶A te terved és
gondviselésed nélkül
és ok nélkül nem
történik semmi a
földön.

III/50.

¹⁷ „Jó nekem, Uram,
hogy megaláztál
engem, hogy
megtanuljam
igazságaidat”, és
elvessem a szív
minden fennhéjázását
és vakmerőségét
(*Zsolt 118,71*).

III/50.

¹⁸Hasznos nekem,
hogy szégyen borította
el arcomat, hogy
inkább nálad keressem
a vigasztalást, mint az
embereknél.

*

III/50.

¹⁹Ebből megtanultam
félni a te
kifürkészhetetlen
ítéletedet, aki a
gonosszal együtt
fenyíted az igazat, de
nem méltánytalanul és
igazságtalanul.

III/50.

²⁰Hála neked azért,
 hogy nem
 kegyelmeztél
 rosszaságaimnak,
hanem kívül és belül
 fájdalmakat és
 szorongatásokat
bocsátva rám, keserű
verésekkel megtörtél
 engem.

III/50.

²¹Nincs az ég alatt
lévők közül senki,
aki engem
megvigasztalhatna,
csak te, Uram Istenem,
lelkek mennyei orvosa,
aki megsebzél és
gyógyítasz, leviszel az
alvilágba és
visszahozol onnan.

III/50.

²²A fenyítéked van
fölköttem, és maga a te
vessződ tanít engem.

III/50.

²³Íme, szeretett Atyám,
kezedben vagyok,
meghajlok fenyítő
vessződ alatt.

III/50.

²⁴Verd a hátamat és
vállamat, hogy
nyakasságom
meghajoljon akaratom
szerint.

III/50.

²⁵Tégy engem jámbor
és alázatos
tanítvánná, amint jól
tenni szoktad, hogy
egészen a tetszésed
szerint járjak.

III/50.

²⁶Magamat és
mindenemet jobbításra
a kezedre bízom; mert
jobb nekem itt javulni,
mint a másvilágon.

III/50.

²⁷Te mindent tudsz és
nincs előtted elrejtve
semmi az ember
lelkiismeretében.

III/50.

²⁸Tudod a jövődöt,
mielőtt történik, és
nincs rá szükséged,
hogy valaki
figyelmeztessen vagy
tanítson arra, ami a
földön történik.

III/50.

²⁹Te tudod, mi használ
előmenetelemre, és
mennyire jó a
háborgatás a viciumok
rozsdájának
letisztítására.

III/50.

³⁰Tégy velem óhajtott
tetszésed szerint, és ne
vesd meg bűnös
életemet, melyet nálad
jobban és világosabban
senki nem ismer.

III/50.

³¹Add meg nekem,
Uram, hogy tudjam,
amit tudnom kell; azt
szeressem, amit
szeretnem kell; azt
dicsérjem, ami neked
leginkább tetszik; azt
becsüljem, ami előtted
értékes; és azt
gyalázzam, ami
szennyes a szemedben.

III/50.

³²Ne engedd, hogy a
szemek külső látása
szerint ítéljek, sem azt,
hogy a hozzá nem értő
emberektől hallottak
szerint vélekedjek,

*

*

III/50.

³³hanem a látható és
lelki dolgok között
igaz ítélettel tegyék
különbséget, és
mindenek fölött
tetszésed akaratát
keressem.

III/50.

³⁴Az emberi
vélemények gyakran
tévednek az ítéletben;
és megtévednek a
világ szerelmesei, akik
csak a látható dolgokat
szeretik.

III/50.

³⁵Mennyivel jobb az ember azáltal, hogy más ember őt nagyra becsüli?

³⁶A tévedő a tévedőt, a hiú a hiút, a vak a vakot, a gyarló a gyarlót rászedi, amikor magasztalja; és igazában inkább megszégyeníti, amikor ok nélkül dicséri.

III/50.

³⁷Mert amennyi valaki
a te szemedben Uram,
annyit ér és nem
többet, mondja az
alázatos Szent Ferenc.

**III/51.
Arról, hogy kicsi
dolgokkal kell
foglalkoznunk,
amikor a
nagyobbakra
elfogyott az erőnk**

III/51.

¹Fiam, nem lehetsz
mindig az erények
utáni lángoló vágy
állapotában, sem a
szemlélődés magasabb
fokán nem állhatsz
mindig,

*

*

III/51.

²hanem az eredeti
romlottság
következtében olykor
le kell ereszkedned
alacsonyabb szintekre,
és a romlandó élet
terhét akaratlanul és
unalommal is viselned
kell.

III/51.

³Ameddig ezt a
halandó testet viseled,
érezni fogod az
unalmat és a szívnek a
terhét.

III/51.

⁴Tehát a testben
gyakran kell
sóhajtoznod a test
terhe miatt, amiatt,
hogy nem vagy képes
állandóan lelki
gyakorlatokkal és
isteni szemlélődéssel
foglalkozni.

III/51.

⁵Ilyenkor hasznodra van valami alázatos külső munkával foglalatосkodni és jó cselekedetekben enyhülést keresni, érkezésemet és a mennyei látogatást erős bizalommal várni;

III/51.

⁶számkivetésedet és a
lélek szárazságát
türelemmel viselni,
mindaddig, amíg újra
meglátogatlak, és
minden szorongatásból
kiszabadítalak.

*

III/51.

⁷Mert elfeledtetem
veled a fáradalmakat,
és belső nyugalmat
élvezel.

III/51.

⁸Kiterítem eléd az
írások mezejét, hogy
kitágult szívvel kezdj
futni parancsaim útján.

III/51.

⁹És mondjad: „A jelen idők szenvedései nem mérhetők össze a jövő dicsőséggel, amely meg fog nyilvánulni rajtunk”
(Róm 8,18).

III/52.

**Arról, hogy az ember
ne a vigasztalásra,
hanem inkább a
büntetésre méltónak
tartsa magát**

III/52.

¹Uram, nem vagyok méltó vigasztalásodra, sem valami lelki látogatásra. És azért igazságosan cselekszel velem, amikor szegényen és magamra hagysz.

III/52.

²Mert ha tengernyi
könnyet sírhatnék is,
attól még nem volnék
méltó a
vigasztalásodra.

III/52.

³Ezért csak arra
vagyok méltó, hogy
ostorozz és büntess,
mert súlyosan és
gyakran
megbántottalak, és sok
dologban nagyot
vétettem.

⁴Tehát jól
meggondolva a dolgot,
a legkisebb
vigasztalásra sem
vagyok méltó.

III/52.

⁵De te kegyes és
irgalmas Isten vagy,
aki nem akarod
elveszejteni műveidet,
hogy jószágod
gazdagságát
megmutasd az
irgalmasság
edényeiben;

*

*

III/52.

ezért minden érdem
nélkül arra méltatod a
te szolgádat, hogy az
emberi mód fölött
megvigasztalod.

III/52.

⁶Mert a te
vigasztalásaid nem
olyanok, mint az
emberi szóbeszédék.

III/52.

⁷Mit tettem, Uram,
hogy engem mennyei
vigasztalással
megáldasz?

⁸Nem emlékszem rá,
hogy valami jót tettem
volna, hanem mindig
kész voltam a
rosszaságra és rest a
javulásra.

*

III/52.

⁹Ez így igaz és nem tagadhatom. Ha másként mondanám, te állnál velem szemben, és nem volna, aki megvédhetne.

III/52.

¹⁰Mit érdemeltem a vétkeimmel, ha nem poklot és örök tüzet?

¹¹Igazán megvallom, hogy minden gyaláztatra és megvetésre méltó vagyok, és nem illet meg, hogy áhítatos szolgálid közé számláljanak.

*

III/52.

¹²És jóllehet ezt nem szívesen hallom, mégis az igazság kedvéért vétkeim miatt vádolom magam, hogy könnyebben elnyerhessem irgalmasságodat.

III/52.

¹³Mit mondjak én
bűnös és
megszégyenült ember?

¹⁴Nincs mit
mondanom, csak ezt a
szót: Vétkeztem,
Uram, vétkeztem,
könyörülj rajtam,
bocsáss meg nekem.

III/52.

¹⁵Adj egy kis időt,
„hogym elsirassam
fájdalmamat, mielőtt
elmegyek a sötétségtől
és halál árnyékától
borított földre”
(*Jób 10,20–21*).

III/52.

¹⁶Mi mást kívánsz a
vétkes és nyomorult
bűnöstől, mint hogy
töredelmesen
megalázza magát a
vétkéiért?

III/52.

¹⁷Az igaz töredelemben
és a szív
megalázkodásában
születik meg a bocsánat
reménye, megbékél a
háborgó lelkiismeret,
visszatér az elveszett
kegyelem, az ember
oltalmat talál a jövődő
haragtól, és szent
csókban találkozik Isten
és a bűnbánó lélek.

III/52.

¹⁸A bűnösök alázatos
töredelme kedves
áldozat előtted, Uram,
illata kellemesebb a
színed előtt, mint a
tömjén füstje.

III/52.

¹⁹Ez az a jó illatú kenet
is, melyről akartad,
hogy lábadra öntessék;
mert a töredelmes és
megalázkodott szívet
soha nem vetted
meg.

III/52.

²⁰Itt a menedékhely az
ellenség haragja elől;
itt mosdatnak meg és
tisztítanak meg
mindattól, ami
máshonnan ránk ragadt
és beszennyezett.

III/53.
Arról, hogy Isten
kegyelme nem
keveredik a földieket
ízleléssel

¹Fiam, drága kincs az
én kegyelmem; nem
tűri az idegen
dolgokkal és földi
vigasztalásokkal való
keveredést.

III/53.

²El kell tehát
távolítanod a kegyelem
minden akadályát, ha a
beáradását fogadni
akarod.

III/53.

³Keress magadnak
rejtekhelyet, szeress
egyedül lenni, senki
szórakoztató
beszélgetését ne
keresd, hanem inkább
áhítattal imádkozzál
Istenhez, hogy
megőrizd a töredelmes
lelket és a tiszta
lelkiismeretet.

III/53.

⁴Az egész világot se
becsüld semmire, és az
Istennél időzést
minden külső dolog
elé helyezd. ⁵Mert nem
időzhetsz nálam úgy,
hogy ugyanakkor
mulandó dolgokban is
gyönyörködjél.

III/53.

⁶Ismerőseidtől és kedveseidtől el kell távolodnod, és a lelkedet minden múlandó vigasztalástól megfosztva kell tartanod.

III/53.

⁷Szent Péter apostol
sürgetve kéri, hogy
Krisztus hívei mint
jövevények és
zarándokok viseljék
magukat ebben a
világon.

III/53.

⁸Ó, mekkora lesz
annak a haldoklónak a
bizalma, akit
semminek a szeretete
sem tart vissza a
világban.

III/53.

⁹De a beteg lélek nem fogja föl, mit jelent ilyen mindentől elszakadt szívet birtokolni, sem a testi ember nem ismeri a belső ember szabadságát.

III/53.

¹⁰Pedig aki valóban lelki ember akar lenni, annak le kell mondania mind az idegenekről, mind a rokonokról, és senkitől sem kell annyira őrizkednie, mint önmagától.

III/53.

¹¹Ha önmagadat
tökéletesen legyőzöd,
minden egyében
könnyebben fogsz
uralkodni.

III/53.

¹²A tökéletes
győzelem: önmagad
fölött diadalmaskodni.

III/53.

¹³Aki ugyanis úgy uralkodik önmagán, hogy az érzékiség az értelemnek, az értelem pedig mindenben nekem engedelmeskedik, az valóban legyőzte önmagát és ura a világnak.

III/53.

¹⁴Ha föl akarsz jutni
erre a csúcsra, akkor
férfiasan kell
hozzáfognod és a
fejszét a gyökérbe kell
vágnod, hogy kivágj és
lerombolj minden –
önmagadra, tulajdonra
és anyagi javakra
irányuló – rejtett,
rendetlen
hajlandóságot.

III/53.

¹⁵Ettől a viciumtól,
hogy tudniillik az
ember önmagát
nagyon rendetlenül
szereti, függ szinte
minden, amit
radikálisan le kell
győzni.

*

III/53.

¹⁶E rossz legyőzésével
és a fölötte való
uralkodással nagy béke
és állandó nyugalom
áll be.

III/53.

¹⁷De mivel kevesen
fáradoznak azért, hogy
önmaguknak
tökéletesen
meghaljanak és nem
teljesen szabadulnak
meg maguktól, ezért
önmagukba
bonyolódva maradnak
és nem képesek
léleekben önmaguk fölé
emelkedni.

III/53.

¹⁸Aki pedig szabadon akar velem járni, annak minden rossz és rendetlen érzését meg kell ölnie, és semmiféle teremtményhez bűnös vággal nem ragaszkodhat, kizárólagos szerelemmel.

**III/54.
A természet
és kegyelem
különböző
tevékenységéről**

III/54.

¹Fiam, gondosan
ügyelj a természet és a
kegyelem
tevékenységére, mert
nagyon ellentétesen és
finoman mozdulnak,
és még a lelki és
belsőleg megvilá-
gosult ember is alig
tudja megkülönböz-
tetni őket.

III/54.

²Mindenki jót akar, és szavaikban és cselekedeteikben valami jót tűznek ki célul; ezért a jó látszata alatt sokan megtévednek.

III/54.

³A természet ravasz,
sokakat magához
vonz, törbeejt,
megcsal, és mindenben
önmagát teszi meg
célul;

*

III/54.

⁴a kegyelem pedig egyszerűen, őszintén jár, a gonosznak még színét is kerüli, nem csal meg senkit és mindent Istenért tesz, akiben mint végső céljában megnyugszik.

III/54.

⁵A természet nem akar meghalni, nem akar sem elnyomást, sem vereséget szenvedni, engedelmeskedni, sem önként meghajolni;
⁶a kegyelem pedig szereti az önmegtágadást, ellenáll az érzékiségnek,

*

*

III/54.

szívesen
engedelmeskedik,
szívesen hódol, nem
akar tulajdon
szabadságával élni,
szívesen van fegyelem
alatt,

*

*

III/54.

nem kíván senki fölött
uralkodni, hanem
mindenkor Isten alatt
élni, állni és maradni,
és kész Istenért
minden emberi
teremtmény előtt
alázatosan meghajolni.

III/54.

⁷A természet a maga
hasznáért dolgozik, és
arra figyel, hogy mi
haszna lehet a
másikból;

⁸a kegyelem pedig
nem önmaga javát és
hasznát keresi, hanem
inkább azt nézi, ami
soknak javára van.

III/54.

⁹A természet szívesen fogadja a tiszteletet és a megbecsülést;
¹⁰a kegyelem pedig minden tiszteletet és dicsőséget hűségesen Istenre tulajdonít.

III/54.

¹¹A természet fél a
gyalázattól és a
megvetéstől,

¹²a kegyelem pedig
örül, ha Jézus nevéért
gyalázatot szenvedhet.

III/54.

¹³A természet szereti a
tétlenséget és a testi
nyugalmat,
¹⁴a kegyelem pedig
nem tud tétlenkedni,
hanem szívesen vállal
munkát.

III/54.

¹⁵A természet keresi,
hogy rendkívüli és
szép dolgai legyenek,
és irtózik a közönséges
és durva holmitól;
¹⁶a kegyelem pedig
egyszerű és szerény
holmiban leli kedvét,
nem riad vissza a
daróctól és nem átal
kopott ruhába öltözni.

III/54.

¹⁷A természet a
mulandókra figyel,
örül a földi
nyereségnek,
szomorkodik a kár
miatt, és az enyhén
bántó szótól
megsértődik;

III/54.

¹⁸a kegyelem pedig az örökkévalókra figyel, nem ragaszkodik a mulandókhhoz, nem háborog a dolgok elvesztése miatt, sem a keményebb szavak miatt nem keseredik el; mert kincsét és örömét az égbe helyezte, ahol semmi el nem vész.

III/54.

¹⁹A természet haszonleső, szívesebben kap, mint ad és szereti a magán és saját javakat;
²⁰a kegyelem pedig jószágos és közösségi; kerüli az egyéni dolgokat, kevéssel beéri, és úgy ítéli, hogy „jobb adni, mint kapni” (*ApCsel 20,35*).

III/54.

²¹A természet a teremtményekhez, a saját testéhez, hiúságokhoz és fecsegésre hajlik;

²²a kegyelem pedig Istenhez és az erényekhez vonz, lemond a teremtményekről, menekül a világot, gyűlöli a testi vágyakat, visszafogja a szórakozásokat és szégyell nyilvánosan megjelenni.

III/54.

²³A természet szívesen
vesz bármi külső
vigasztalást, melyben
érzékileg
gyönyörködik;
²⁴a kegyelem pedig
egyedül Istenben
keresi a vigaszt, és
minden látható fölött a
legfőbb jóban akar
gyönyörködni.

III/54.

²⁵A természet mindent
nyereségért és a maga
hasznáért tesz, képtelen
ingyen cselekedni,
hanem vagy ugyanazt,
vagy jobbat, vagy
dicséretet, vagy
kedvezményt remél
jótettei viszonzásául, és
arra vágyik, hogy tetteit
és ajándékait nagyra
becsüljék;

*

*

III/54.

²⁶a kegyelem pedig semmi mulandót nem keres, semmi más jutalmat nem vár, csak egyedül Istent; a mulandó dolgokból nem kíván többet, mint amennyire szüksége van, és ami az örök-
kévalók elnyeréséhez segíthetik.

III/54.

²⁷A természet örül a sok barátnak és rokonnak, dicsekszik a nemesi lakóhellyel és származással, rámosolyog a hatalmasokra, hízeleg a gazdagoknak, és megtapsolja a magához hasonlókat;

*

*

III/54.

²⁸a kegyelem pedig az
ellenségeket is szereti,
a barátok sokaságától
nem fuvalkodik föl, a
lakóhelyre és a
származásra csak
akkor van tekintettel,
ha azokban nagyobb
erény van;

*

*

III/54.

²⁹inkább kedvez a szegénynek, mint a gazdagnak, jobban együttérez az ártatlannal, mint a hatalmassal, nem a csalóval, hanem az igazmondóval örvend együtt;

*

*

III/54.

³⁰a jókat mindig arra
buzdítja, hogy
nagyobb karizmákra
törekedjenek, és Isten
Fiához az erények által
hasonlóvá legyenek.

III/54.

³¹A természet hamar
panaszra fakad
fogyatkozás vagy
kényelmetlenség miatt;
³²a kegyelem békével
tűri a szűkölködést.

III/54.

³³A természet mindent
magára vonatkoztat,
önmagáért harcol és érvel;
³⁴a kegyelem pedig
mindent Istenre vezet
vissza, akitől minden ered:
semmi jót nem tulajdonít,
sem erőszakkal nem
követel önmagának, nem
perlekedik,

*

*

III/54.

saját véleményét nem
helyezi másoké elé,
hanem egész
gondolkodásában és
megértésében az örök
bölcességnek és az
isteni ítéletnek veti alá
magát.

III/54.

³⁵A természet titkokat
akar tudni és
újdonságokat akar
hallani, feltűnni akar
és sok dolgot megta-
pasztalni; arra vágyik,
hogy elismerjék és úgy
akar cselekedni, hogy
dicsérjék és csodálják
érte;

*

*

III/54.

³⁶a kegyelem pedig
nem akar újdonságokat
és rendkívüliségeket
megtudni, mert
mindezek a régi
romlottságból erednek,
mert semmi új és
maradandó nincs e
földön.

III/54.

³⁷A kegyelem arra tanít,
hogy az érzéseket megfé-
kezzük, a hiú tetszelgést
és magamutogatást kerül-
jük, a dicsérendő és való-
ban csodálatra méltó
dolgokat alázattal elrejt-
sük, és minden dologból
és minden tudásból
másoknak és magunknak
hasznos gyümölcsöt,
Istennek pedig dicséretet
és dicsőséget teremjünk.

*

III/54.

³⁸Nem önmagát, nem is a saját dolgait akarja hirdetni, hanem Istent kívánja áldani adományában, aki mindent tiszta szeretetből osztogat.

III/54.

³⁹Ez a kegyelem természetfölötti világosság és Isten bizonyos különleges ajándéka, a választottak sajátos jellemzője és az örök üdvösség záloga, mely az embert a földiektől az égiek szeretetére emeli és a testiből lelki emberré alkotja.

III/54.

⁴⁰Tehát minél inkább
elnyomatik és
legyőzetik a természet,
annál inkább árad be a
kegyelem, és a belső
ember naponta új
látogatásoktól Isten
képmása szerint
megújul.

III/55.
A természet
romlottságáról és az
isteni kegyelem
hatékonyságáról

III/55.

¹Uram Istenem, aki
képedre és
hasonlatosságodra
teremtettél engem, add
nekem ezt a kegyelmet,
melyet oly nagynak és
az üdvösséghez annyira
szükségesnek mutattál
meg, hogy legyőzzem a
bűnökbe és pusztulásba
vezető nagyon rossz
természetemet.

III/55.

²Testemben ugyanis érzem a bűn törvényét, mely ellentmond elmém törvényének, és sok dologban fogolyként vezet oda, hogy engedelmeskedjem az érzékiségnek; és nem vagyok képes ellenállni a szenvedélyeinek, ha a szívembe lángolva áradó szentséges kegyelmed nem áll mellettem.

III/55.

³Szükség van a te
kegyelmedre,
mégpedig nagy
kegyelmedre, hogy
legyőzzem a
természetet, mely
ifjúságától fogva
mindig kész a rosszra.

III/55.

⁴Mert ez a természet az
első ember, Ádám
bűne által elesett és
megsérült, és ennek a
szeplőnek a büntetése
minden emberre
átszállt;

*

III/55.

úgy, hogy az a természet, melyet te jónak és igaznak teremtettél, már vétkes és gyenge-ségtől romlott termé-szetté lett, és ezáltal magára hagyva, a rossz és alantas dolgok felé vonz.

*

III/55.

⁵Mert az a kevés erő,
ami megmaradt, olyan,
mint a hamu alatt
lappangó parázs.

*

III/55.

⁶Ez maga a természetes értelem, melyet nagy homály vesz körül: még meg tudja ítélni a jó és rossz, az igaz és a hamis különbözőségét, de képtelen teljesíteni mindazt, amit helyesel, és már nem birtokolja sem az igazság teljes fényét, sem érzelmei egészségét.

III/55.

⁷Innen van, Uram
Istenem, hogy a belső
ember szerint
gyönyörködöm a te
törvényedben, tudván,
hogy a te parancsod jó,
igazságos és szent lesz,
minden gonoszságot
megfenyít és a bűn
kerülésére ösztönöz;

*

*

III/55.

a testtel azonban a bűn
törvényének szolgálók,
amikor inkább az
érzékiségnek
engedelmeskedem,
mint az észnek.

*

III/55.

⁸Innen van, hogy
megvan bennem az
akarát a jóra, de
véghez nem viszem.

III/55.

⁹Ezért sok jót gyakran
elhatározok, de mivel
hiányzik a
gyöngeségemet
támogató kegyelem,
kis akadály miatt is
meghátrálok és
szándékomtól elállok.

*

III/55.

¹⁰És innen adódik,
hogy ismerem a
tökéletesség útját és
elég világosan látom,
hogy mit kellene ten-
nem, de a saját rom-
lottságom terhétől
elnyomva nem
serkenek föl arra, ami
tökéletesebb.

III/55.

¹¹Ó, milyen szükséges
nekem, Uram, a te
kegyelmed, hogy a jót
megkezdjem,
folytassam és
befejezzem.

III/55.

¹²Mert kegyelmed
nélkül semmire nem
vagyok képes, ha
pedig a te kegyelmed
megerősít, mindenre
képes vagyok.

III/55.

¹³Ó valóban mennyei kegyelem az, mely nélkül a saját érdemeink semmik és a természetes adottságokat is semminek kell tartani.

III/55.

¹⁴Kegyelem nélkül
semmit sem ér előtted,
Uram, a tudomány és a
gazdagság, a szépség
és a testi erő, semmit a
ragyogó elme és az
ékesszólás.

III/55.

¹⁵Mert a természet
ajándékai jókban és
rosszakban közösek; a
választottak sajátos
ajándéka a kegyelem,
más szóval a szeretet,
melynek birtokosai
méltók lesznek az örök
életre.

III/55.

¹⁶Annyira fölülhalad
mindent ez a
kegyelem, hogy sem a
jövendölés ajándéka,
sem a csodatevő erő,
sem bárminemű mély
ismeret nem ér semmit
nélküle.

III/55.

¹⁷De még a hit, a remény és a többi erény sem kedves előtted a szeretet és a kegyelem nélkül.

III/55.

¹⁸Ó boldogságos
kegyelem, mely a
lélekben szegényt
erényekben gazdaggá
teszed, és a sok jóban
gazdagot alázatos
szívűvé teszed;

III/55.

¹⁹jöjj, szállj le hozzám,
töltsd be már reggel
vigasztalásoddal, hogy
a lelkem erejét ne
veszítse elmém
bágyadtságától és
szárazságától.

III/55.

²⁰Kérve-kérlek, Uram,
hadd találjak
kegyelmet a
szemedben; elég
nekem a te kegyelmed,
ha nem is kapom meg
a többit, amit a
természet kíván.

III/55.

²¹Ha kísértés ér és sok
háborgatás gyötör,
nem fogok félni a
rossztól, mindaddig,
amíg velem lesz a te
kegyelmed.

III/55.

- ²²A kegyelmed az én
erősségem, ő ad jó
tanácsot és segítséget.
- ²³Hatalmasabb minden
ellenségnél és
bölcsebb minden
bölcsnél.

III/55.

²⁴Ő az igazság mestere, a fegyelem tanítója, a szív világossága, a szomorúság eloszlatója, a sanyarúság enyhítője, a félelem elűzője, az áhítatosság növelője, a könnyek fakasztója.

III/55.

²⁵Mi egyéb vagyok
nála nélkül, mint
száraz fa és
haszontalan, kivetni
való szőlővessző?

III/55.

²⁶Tehát a te
kegyelmed, Uram,
mindig előzzön meg és
kövessen engem, és
mindig a jó
cselekedetekre
irányítsa figyelmemet
Jézus Krisztus, a te
Fiad által. Amen.

III/56.

**Arról, hogy meg kell
tagadnunk
önmagunkat
és Krisztust kell
követnünk
a kereszttel által**

¹Fiam, amennyire ki
tudsz lépni
önmagadból, annyira
tudsz átjönni hozzám.

III/56.

²Amint belső
békességet szerez, ha
kívül semmit sem
kívánsz, úgy Istenhez
kapcsol önmagad
benső elhagyása.

III/56.

³Azt akarom, hogy megtanuld tökéletesen megtagadni magadat úgy, amint én akarom, minden ellenkezés és zúgolódás nélkül.

III/56.

⁴Kövess engem. „Én
vagyok az út, az
igazság és az élet”
(*Jn 14,6*).

III/56.

⁵Út nélkül nem lehet járni, igazság nélkül nem lehet megismerni, élet nélkül nem lehet élni.

III/56.

⁶Én vagyok az út,
melyen járnod kell, az
igazság, amelynek
hinned kell és az élet,
amelyet remélned kell.

III/56.

⁷Én vagyok az
elvéthetetlen út, a
tévedhetetlen igazság,
a határtalan élet.

III/56.

⁸Én vagyok a
legegyenesebb út, a
legfőbb igazság, az
igazi élet, a boldog
élet, a teremtetlen élet.

III/56.

⁹Ha megmaradsz az én
utamon, meg fogod
ismerni az igazságot,
és az igazság majd
megszabadít téged, és
el fogod nyerni az örök
életet.

III/56.

¹⁰ „Ha be akarsz menni
az életre, tartsd meg a
parancsokat”
(*Mt 19,17*).

III/56.

¹¹Ha meg akarod
ismerni az igazságot,
higgy nekem.

III/56.

¹² „Ha tökéletes akarsz
lenni, add el
mindenedet”
(*Mt 19,21*).

¹³ Ha tanítványom
akarsz lenni, tagadd
meg magadat.

III/56.

¹⁴Ha a boldog életet
akarod birtokolni, vedd
meg a jelen életet.

III/56.

¹⁵Ha föl akarsz
magasztaltatni az
égben, alázd meg
magad a világban.

III/56.

¹⁶Ha uralkodni akarsz
velem együtt, hordozd
velem együtt a
keresztet.

III/56.

¹⁷Mert csak a kereszt
szolgái találják meg a
boldogság és igaz
világosság útját.

III/56.

¹⁸Uram Jézusom,
mivel keskeny a te
utad és a világ
megveti, ajándékozz
meg engem azzal,
hogy a világot
megvetve téged
kövesselek.

III/56.

¹⁹ „Mert nem nagyobb
a szolga uránál, sem a
tanítvány a
mesterénél” (*Mt*
10,24).

III/56.

²⁰Tanuljon bele a te szolgád a te életedbe, mert abban van az én üdvösségem és az igazi életszentség.

*

III/56.

²¹Amit ezen kívül
olvasok vagy hallok,
nem üdít fel engem és
nem is gyönyörködtet
teljesen.

III/56.

²²Fiam, mivel ezeket tudod és mindent elolvastál, boldog leszel, ha megteszed ezeket.

III/56.

²³ „Aki ismeri az én parancsaimat és megtartja azokat, ő az, aki szeret engem. Én is szeretni fogom őt, és kinyilvánítom magamat neki, és magam mellé ültetem Atyám országában”
(*Jn 14,21*).

III/56.

²⁴Uram Jézusom,
amint megmondtad és
megígérted, úgy
legyen, és engedd
kiérdemelnem.

III/56.

²⁵Elfogadtam,
elfogadom a te
kezedből a keresztet;
hordozom, hordozni
fogom mindhalálíg
úgy, ahogyan a
vállamra tetted.

III/56.

²⁶Valóban kereszt a jó szerzetes élete, de a paradicsomba vezet.

III/56.

²⁷A kezdet megvan,
hátrálni és az útról
letérni nem szabad.

III/56.

²⁸Rajta tehát
testvéreim, menjünk
együtt; velünk lesz
Jézus.

III/56.

²⁹Jézus kedvéért
vállaltuk ezt a
keresztet; Jézus
kedvéért maradjunk
meg mindvégig a
keresztben.

III/56.

³⁰A segítőnk lesz ő, a
mi a vezérünk és
előljárónk. Íme, a mi
királyunk előttünk jár,
ő, aki harcolni fog
értünk.

III/56.

³¹Kövessük őt
férfiasan, ne féljen
senki a megfélemlítéstől; legyünk ké-
szek bátran meghalni
érte a csatában; meg ne
gyalázzuk
dicsőségünket azzal,
hogy elfutunk a
keresztől.

**III/57.
Arról,
hogy az embernek
nem kell nagyon
elcsüggednie,
ha valami hibába esik**

III/57.

¹Fiam, jobban tetszik
nekem a nehézségek
közepette a türelem és
az alázat, mint a
kedvező körülmények
között a sok
vigasztalás és áhítat.

III/57.

²Mit búsulsz minden apróságon, amelyet ellened mondanak?

³Ha nagyobb lett volna, akkor sem kellett volna megindulnod.

*

III/57.

⁴De most hagyd
elmúlni. Nem az első
eset, nem is újdonság,
és nem is az utolsó, ha
sokáig élsz.

III/57.

⁵Elég férfias vagy,
amíg semmi ellen-
kezésbe nem ütközöl.
Jótanácsaid is vannak,
és másokat szóval
tudsz bátorítani, de
amikor a te ajtódhoz ér
a hirtelen háborgatás,
elfogy a tanácsod és az
erőd.

III/57.

⁶Ügyelj nagy
törékenységedre,
melyet gyakran
tapasztalsz apró
akadályokban. De
mindez üdvösségedre
lesz, amikor ezek és
hasonlók történnek.

*

III/57.

⁷Amennyire csak tudod,
vesd ki a szívedből, és
ha megérintett, ne verjen
le és ne nehezedjen rád.

⁸Legalább viseld
türelemmel, ha nem
vagy képes örömmel
viselni.

III/57.

⁹Még ha kevésbé szívesen hallod és méltatlankodást érzel is, fékezd magad, és ne engedd, hogy valami rendetlenség hagyja el a szádat, amitől a kicsinyek megbotránkozhatnak.

III/57.

¹⁰Hamar le fog
csillapodni a felébredt
indulat, és a kegyelem
visszatérésével
megédesedik a belső
keserűség.

III/57.

¹¹Élek én, mondja az
Úr, kész vagyok rajtad
segíteni és a szokottnál
bőségesebben
megvigasztalni, ha
énbennem bízol és
áhítattal segítségül
hívsz.

III/57.

¹²Légy

kiegyensúlyozott és
készülj nagyobb
dolgok elviselésére.

III/57.

¹³Nincs minden
veszve, ha gyakrabban
érzel háborgatást vagy
súlyos kísértést.

¹⁴Ember vagy, nem
Isten. Test vagy, nem
angyal.

III/57.

¹⁵Hogyan maradhatnál
folyton az erény
ugyanazon
állapotában, mikor ez
az angyalnak az égben
és az első embernek a
paradicsomban sem
sikerült?

III/57.

¹⁶Én vagyok, aki a kesergőket bánatukban megvigasztalom, és azokat, akik gyengeségüket beismerik, fölemelem a magam istenségéhez.

III/57.

¹⁷Uram, áldott legyen a
te igéd, a számnak
édesebb a méznél és a
lépesméznél.

III/57.

¹⁸Mit tennék annyi
háborgatás és
szorongatás közepette,
ha nem erősítenél és
bátorítanál szent
beszédeiddel?

III/57.

¹⁹Ha végül eljuthatok
az üdvösség
kikötőjébe, mi gondom
arra, hogy mit és
mennyit fogok
szervenvedni?

III/57.

²⁰Adj jó véget; adj
boldog átmenetelt
ebből a világból.

III/57.

²¹Emlékezzél meg rólam, én Istenem, és igazgass engem egyenes úton a te országodba. Amen.

III/58.
Arról, hogy a
magasabb dolgokat
és Isten titkos ítéleteit
nem kell fürkészni

III/58.

¹Fiam, óvakodjál attól,
hogy magas dolgokról
és Isten titokzatos
ítéleteiről vitatkozzál:
miért van az egyik úgy
magára hagyva, és kap
annyi kegyelmet a
másik; miért gyötrődik
ez annyit, és
magasztaltatik föl
amaz annyira?

*

III/58.

²Ezek fölülmúlnak
minden emberi
képességet, és
semmiféle értelem
vagy vita nem képes
kifürkészni az isteni
ítéletet.

*

III/58.

³Amikor tehát ezeket sugallja neked az ellenség, vagy egyes kíváncsi emberek kérdezik, ezt válaszold a prófétával: „Igazságos vagy, Uram, és igaz a te ítéleted”

(*Zsolt 118,137*),
⁴és ezt: „Az Úrnak ítéletei igazak, igazoltak önmagukban”
(*Zsolt 18,10*).

III/58.

⁵Az én ítéleteimet félni
kell, nem pedig
feszégetni; mert az
emberi értelem
számára
megfoghatatlanok.

III/58.

⁶Ne kutass, ne vitatkozzál a szentek érdemeiről, hogy melyik szentebb a másiknál, melyik nagyobb a mennyek országában.

*

III/58.

⁷Az ilyenek gyakran veszekedést és haszontalan vitatkozást támasztanak, a gőgöt és hiú dicsőséget is táplálják, amiből irigység és széthúzás születik, miközben az egyik ezt, a másik azt a szentet igyekszik kevélyen előbbre tenni.

III/58.

⁸Ilyeneket tudni és
nyomozni akarni semmi
gyümölcsöt nem hoz,
hanem inkább
visszatetszést keltenek a
szentekben, mert én nem a
széthúzás, hanem a béke
Istene vagyok; azé a
békességé, mely inkább az
igaz alázatban, mint
önmagad
fölmagasztalásában áll.

III/58.

⁹Egyesek a szeretet
buzgalmával ezekhez
vagy azokhoz
vonzódnak nagyobb
érzelemmel, de inkább
emberi, mint isteni
érzéssel.

III/58.

¹⁰Én vagyok, aki az
összes szentet
megteremtettem, én
ajándékoztam nekik a
kegyelmet, én adtam a
dicsőséget.

III/58.

¹¹Én ismerem
mindegyik érdemeit,
én előztem meg őket
édességem áldásaiban;
¹²és én ismertem előre
a választottakat a világ
kezdete előtt. Én
választottam ki őket a
világból, nem ők
választottak engem;

*

III/58.

¹³én hívtam meg őket a
kegyelem által,
vonzottam őket az
irgalmasság által. Én
vezettem őket sokféle
kísértésen keresztül.

*

III/58.

¹⁴Én öntöttem
szívükbe fölséges
vigasztalásokat, én
adtam nekik
állhatatosságot, én
koronáztam meg az ő
türelmüket.

*

III/58.

¹⁵Én ismerem az elsőt
és utolsót, és
valamennyit
fölbecsülhetetlen
szeretettel ölelem át.

III/58.

¹⁶Engem kell dicsérni
minden szentemben,
engem kell mindenek
fölött áldani és tisztelni
mindegyikükben,
akiket oly
dicsőségesen
fölmagasztaltam, és
minden előzetes
érdemük nélkül eleve
elrendeltem.

III/58.

¹⁷Aki tehát egyet
legkisebbjeim közül
megvet, a nagyot sem
tiszteli, mert a kicsit is,
a nagyot is én
teremtettem.

III/58.

¹⁸Aki a szentek egyikét sérti, engem is sért, és mindenki mást a mennyek országában.

III/58.

¹⁹A szentek valamennyien egyek a szeretet köteléke által, ugyanazt gondolják, ugyanazt akarják, és mind egy szívvel szeretik egymást.

*

III/58.

²⁰Ami pedig ennél sokkal több: jobban szeretnek engem, mint önmagukat és a saját érdemeiket.

²¹Mert maguk fölé ragadtatva, és önszeretetükből kiléptetve, teljesen az én szeretetembe mentek át, melyben élvezettel nyugszanak el.

*

III/58.

²²Semmi nem képes
eltéríteni vagy
nyomasztani őket;
mert az örök
igazsággal betelve a
szeretet olthatatlan
tüzével lángolnak.

III/58.

²³Hallgassanak tehát a testi és érzéki emberek, és ne fecsegjenek a szentek állapotáról; hiszen úgysem tudnak egyebet szeretni, mint a saját örömeiket;

*

III/58.

elvesznek és
hozzátesznek kényük-
kedvük szerint, nem
beszélnek úgy, amint
az örök igazságnak
tetszik.

III/58.

²⁴Sokakban

tudatlanság van, főként
azokban, akik kevésbé
megvilágosultan ritkán
tudnak valakit
tökéletes lelki
szeretettel szeretni.

III/58.

²⁵Jobbára még
természetes indulatból
és emberi barátságból
vonzódnak ezekhez
vagy amazokhoz; és
amint a földi
dolgokban szokták,
úgy képzelik a
mennyei dolgokat is.

III/58.

²⁶De páratlan
különbség van a
között, amit
tökéletlenek
gondolnak, és aközött,
amit égi
kinyilatkoztatás által
megvilágosult férfiak
szemlélnek.

III/58.

²⁷Óvakodjál tehát fiam attól, hogy ezekről a kérdésekről kíváncsian értekezzél, amelyek meghaladják a tudásodat, hanem inkább arra törekedj és arra ügyelj, hogy legalább a legkisebb lehess a mennyek országában.

III/58.

²⁸És ha valaki tudná is,
hogy ki szentebb a
másiknál, vagy
nagyobb a mennyek
országában, mit
használna neki ez a
tudás, ha meg nem
alázná magát előttem,
és nem buzdulna
nevem nagyobb
dicséretére?

III/58.

²⁹Sokkal kedvesebb dolgot cselekszik Isten előtt az, aki bűneinek nagyságáról és erényeinek kicsiségéről gondolkodik, és arról, hogy milyen messze áll a szentek tökéletességétől, mint az, aki nagyobb vagy kisebb voltukról vitatkozik.

III/58.

³⁰Jobb a szentekhez
áhíthatos könnyörgéssel
és könnyhullatással
folyamodni és
dicsőséges
közbenjárásukat
alázatos szívvel kérni,
mint az ő titkaikat hiú
vizsgálat alá venni.

*

III/58.

³¹Ők nagyon örülnének
annak, ha az emberek
megelégedettek
tudnának lenni, és
abbahagynák a
fölösleges fecsegést.

*

III/58.

³²Nem dicsekszenek a saját érdemeikkel, mert a jót nem önmaguknak, hanem egészen nekem tulajdonítják; hiszen mindent én ajándékoztam nekik végtelen szeretetből.

*

III/58.

³³ Az istenség iránti oly nagy szerelem és olyan túláradó öröm tölti el őket, hogy dicsőségükből semmi sem hiányzik, és boldogságuknak semmi fogyatkozása nem lehet.

III/58.

³⁴Minél nagyobb
dicsőségben vannak a
szentek, annál
alázatosabbak
önmagukban, de annál
közelebb állnak is
hozzám és annál
kedvesebbek előttem.

III/58.

³⁵Ezért van megírva,
 hogy letették
koronájukat Isten előtt,
 és arcra borultak a
 Bárány előtt, és
 „imádták az örökkön
örökké élőt" (*Jel 5,14*).

III/58.

³⁶Sokan kérdezik, ki nagyobb Isten országában, akik nem tudják, vajon méltók lesznek-e a legkisebbek közé számláltani?

III/58.

³⁷Nagy dolog a legkisebbnek lenni is a mennyben, ahol valamennyien nagyok, mert valamennyiüket Isten fiának fogják hívni, és azok is lesznek.

³⁸„A legkisebb ezerré lesz”, és a százesztendősbűnös meghal (*Iz 60,22*).

III/58.

³⁹Mert amikor a tanítványok azt a kérdést vetették föl, ki nagyobb a mennyek országában, ezt a feleletet kapták:

*

*

III/58.

„Ha csak meg nem tértek és nem lesztek olyanok, mint a kisdedek, nem mentek be a mennyek országába.” „Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisded, az a nagyobb a mennyek országában” (*Mt 18,4*).

III/58.

⁴⁰Jaj azoknak, akik
méltatlannak tartják a
kisdedekkel
megalázódni, mert a
mennyeek országának
alacsony ajtaja be nem
bocsátja őket.

III/58.

⁴¹Jaj a gazdagoknak is,
akiknek itt megvan a
vigasztalásuk; mert
amíg a szegények
bemennek Isten
országába, ők jajgatva
kívül fognak maradni.

III/58.

⁴²Örvendjetek,
alázatosak, és
ujjongjatok, ti
szegények, mert tiétek
az Isten országa,
föltéve, hogy
igazságban jártok.

III/59.

**Arról, hogy minden
bizodalmat és
reménységet egyedül
Istenbe kell vetni**

¹Uram, mi az én
bizodalمام ebben az
életben; vagy mi az én
legnagyobb
vigasztalásom az ég
alatt láthatók között?

*

III/59.

²Nemde, te, én Uram
Istenem, kinek
irgalmassága
számtalan?

III/59.

³Hol volt nekem jó
dolgom nálad nélkül?
Vagy mikor lehetett
bajom a jelenlétedben?

III/59.

⁴Inkább akarok
szegény lenni teérted,
mint gazdag nélküled.

III/59.

⁵Inkább akarok veled a
földön zarándokolni,
mint nélküled
birtokolni az eget.

III/59.

⁶Ahol te vagy, ott van
az ég; és ott van a halál
és az alvilág, ahol te
nem vagy.

III/59.

⁷Utánad vágyakozom,
és ezért sóhajtanom,
kiáltanom és
fohászzkodnom kell
utánad.

III/59.

⁸Senkiben sem
bízhatom meg teljesen,
hogy majd szükségem
idején hathatós
segítséget nyújt, csak
benned egyedül, én
Istenem.

III/59.

⁹Te vagy az én
reményem, te vagy az
én bizodalمام; te
vagy a vigasztalóm és
bizalmasom
mindenekben.

III/59.

¹⁰Mindenki a maga
hasznát keresi; te csak
az üdvösségemet és
előmeneteletemet
akarod, és mindent
javamra fordítasz.

III/59.

¹¹Még ha különféle kísértéseknek és nehézségeknek teszel is ki engem, azt is az én javamra rendeled, te, aki ezerféleképpen szoktad megpróbálni azokat, akiket szeretsz.

*

III/59.

¹²E megpróbáltatásban
nem kevésbé kell
téged szeretni és
dicsérni, mint amikor
mennyei
vigasztalásokkal
töltesz el engem.

III/59.

¹³Beléd helyezem
tehát, Uram Istenem,
egész reményemet és
menedékemet, beléd
helyezem minden
háborgatásomat és
szorongatásomat; mert
teljesen gyöngének és
állhatatlannak találok
mindent, amit rajtad
kívül látok.

III/59.

¹⁴Mert nem használ
nekem a sok barát;
sem az erős segítők
nem képesek
megoltalmazni; okos
tanácsadók nem
adhatnak hasznos
választ, sem a tudósok
könyvei nem
vigasztalhatnak meg;

*

*

III/59.

semmiféle drágaság meg
nem szabadíthat, rejtett
vagy kellemes hely meg
nem oltalmazhat, ha te
magad nem állsz
mellettem, nem segítesz,
nem bátorítasz, nem
vigasztalsz, nem oktatsz
és meg nem őrzöl.

III/59.

¹⁵Mert mindaz, ami
szükségesnek látszik a
békéhez és a
boldogsághoz, nálad
nélkül semmi, és
igazában a
boldogsághoz semmit
sem adnak.

III/59.

¹⁶Minden jónak a célja,
az élet magasztossága
és az ékesszólás
mélysége te vagy; és a
te szolgálaid legnagyobb
vigasztalása az, hogy
mindenek fölött
benned remélnek.

III/59.

¹⁷Hozzád emelem az
én szemeimet,
tebenned bízom, én
Istenem,
irgalmasságoknak
Atyja.

III/59.

¹⁸Áldd meg és szenteld meg lelkemet mennyei áldással, hogy a te szent lakóhelyed és örök dicsőséged trónusa legyen; és a te templomodban semmi ne találtassék, ami fölséged szemét bánthatná.

III/59.

¹⁹Jóvoltod nagysága és
irgalmasságod
sokasága szerint
tekints le rám és
hallgasd meg szegény
szolgád könyörgéseit,
aki messze száműzve
él a halál árnyékának
országában.

III/59.

²⁰Oltalmazd és őrizd meg a te kis szolgád lelkét a romlandó élet oly sok veszedelme között: és kegyelmed kíséretével vezérelj a békesség útján az örök világosság hazájába.

Amen.

